

бр. 38
јануар 2025.
ГОДИНА XIX

Ђачки *кутак*

Лист ученика Основне школе „Руђер Бошковић“

Ђачки куток

Издавач: Основна школа „Руђер Бошковић“

Извршни директор: Станислава Шарчевић Гога

Главни и одговорни уредник: Рајко Станојловић, 85

Ментор главног и одговорног уредника: Весна Луковић

Уређивачки одбор

Драгана Миланковић, Слободан Стамболић, Ива Спасић, Тијана Срдановић, Азра Љујић, Тијана Чаировић, Никола Полић, Невена Ђукић, Сања Обрадовић Каличанин, Ева Ускоковић, Катарина Милошевић, Драгана Стојчић, Бранка Зацера, Александра Мишић, Весна Затежић, Ана Динић, Весна Божовић, Дејан Павловић, Јелена Поповић Ракочевић, Јелена Дардић, Јелена Врачевић Бојацијевић, Зоран Мишић, Весна Луковић
Лектор - Весна Луковић

Новинари :

Виктор Лука Крчевинац, Константин Бишевац, 8А; Ана Љубичић, Рајко Станојловић, 8Б; Роберт Булок 9Б, Леона Беговић, Тимофеј Табакман, Анастасија Дурова, Петар Берковски, Јаков Биргер, Андреј Поповић, 6Б, Арсениј Матузков, Софија Граовац 6А, Симеон Угреновић 7А

Насловна страна: Емилија Девић 9Б

Дизајн: www.printandscreen.rs

Штампа: ЈП Службени гласник

Излази два пута годишње.

РУБРИКЕ:

Интервју

Музичка кутија

Ми у посети

Историјски временлов

Широм отворених очију

Слатка математика

Језикословље

Пет плус

Арт

Еколошки агенти

Оком науке

Puzzle

Спортолике стране

... и још по нешто

Наше перо

Унс!

КАШ мозаик

Интервју са Љубомиром Симовићем

Дуго је у нама сазрела жеља да интервјуишемо једног од најзначајнијих српских академика, преводилаца и књижевника – песника, есејисту, драмског писца, књижевног и ликовног критичара. Опрезно смо кретали у сусрет тој жељи, а само остварење је било изразито једноставно - како само може бити сусрет са великим изузетним људима и уметницима. Зарадовали смо се тој сарадњи и са радошћу све то доживели. Задивила нас је преданост којом нас је даровао у договорима и самом остваривању интервјуа. Догодило нам се чудо. Препуштамо вас читању и предавању правој магији.

Какво је било Ваше детињство, детињство пре и током Другог светског рата?

Из времена пре Другог светског рата сећам се мало чега. Ишао сам у забавиште и кући сам се увек враћао са неком новом песмицом коју сам тамо научио. Па и то, мало чега сам се сећао, брзо је било потиснуто сликама које је донео рат. Сећам се бомбардовања, прво немачких „штука“, које су 1941.г., страшно завијајући (бомбардовале партизанску фабрику оружја у Крчагову, или бомбардовања англоамеричких авиона, који су, 1944, бомбардовали немачке јединице у повлачењу, а чије су бомбе жестоко погађале град и за собом остављале велике жртве. Од тих бомбардовања смо бежали у околна села, или у трезоре Народне банке... Окупирани град су држала два окупациона гарнизона, немачки и бугарски. Уосталом, све сам то описао у књизи „Ужице са вранама“. Могу само да кажем да су ми те слике и догађаји - та бомбардовања, борбе, вешала на житној пијаци, разне војске које су се смењивале у граду, до данашњег дана остали у најживљем сећању.

Како сте доживљавали школу у тим временима?

У време рата и окупације, у време страха и неизвесности, и школа је била као нека чекаоница, у којој се чекао крај свега тога. На сваки звук сирена бежали смо у подруме. Владао је полицијски час, грађани су хапшени као таоци, није било струје, ни гаса, чак ни свећа. У свему је владала велика несташица. Да би у тој великој немаштини, колико толико помогла учитељима, градска власт им је ставила на располагање неке њиве у околини града, где су могли да саде најнужније поврће: кромпир, лук, зелен. Наставници су нас повремено водили да тих њихових леја да их плевимо, ми смо главном улицом ишли у дворедима, и када бисмо наишли на есесовску патролу, ми бисмо почели да корачамо као да смо (да ударамо ногама по калдрми) војска, као да марширамо. То наше марширање је било врло бучно, зато што смо скоро сви као обућу имали дрвењаке.

Како памтите своје наставнике из тог времена?

Нама је учитељица била Десанка Верговић, једна блага и стрпљива жена. Тада је било уобичајено да се ђак, због неког несташлука, кажњава „клепањем“ или стајањем у ћошку. Или да нас, због неке заједничке кривице, учитељица изведе пред таблу, где свако добије по један шамар. Уместо да нам опали шамаре, наша учитељица би сваког помиловала по образу, и вратила нас у клупе. То је било много ефикасније од шамарања!

Шта сте читали у том узрасту и које књиге су посебно утицале на Вас?

Некако ми је до руку дошло много књига предратне библиотеке „Кадок“. Читао сам књиге Карла Маја, које су говориле о каубојима и Индијанцима. Моји јунаци су били Винету и Олд Шатерхенд. Међутим, најјачи утисак на мене су оставиле књиге Марка Твена - „Доживљаји Хаклберија Фина“ и роман о Тому Сојеру. Посебно памтим књигу „Плодови гнева“ Џона Штајнбека. Волео сам да читам и путописе, као што су путописи Миклуха Маклаја из Африке. Поред путописа, волео сам да читам и мапе и атласе. Раширио бих атлас по, поду спаваће собе, легао потрбушке, и тако сам сатима путовао по пределима. Африке, Азије, Јужне Америке. Наравно, и по пространствима Европе.

Како вам је изгледао Београд у односу на родно Ужице кад сте дошли на студије?

Ја сам се тада већ увелико бавио писањем. Трагао сам за књигама наших међуратних песника,

имали граница. А та дружења младих песника, приповедача, сликара, филмација, естетичара и филозофа ширила су и хранила нашу радозналост.

Како пишете? Сматрате ли да уметник никада не излази из стваралачког чина?

Процес стварања уметничког дела није сводљив само на писање. Писање је само део тог процеса. Све што видим и чујем, све што доживљавам, све што радим, у служби је тог процеса. Израз инспирација, ја сам заменио изразом перманентна концентрација.

Цео радни век провели сте као уредник Уметничке редакције Првог програма Радио Београда. Како сте се обрели на Радију и заразили њим?

У Радио Београду сам, као студент, прво радио хонорарно, у Омладинској редакцији. Тада само имали велику серију емисија, под насловом „Тражимо највеселији град“. Имали смо велика јавна снимања, по целој Југославији. Више сам времена проводио на тим путовањима и снимањима него код куће. Екипа се састојала од тројице новинара, два сниматеља, и оркестра Мирка Шоуца, који је био састављен од сјајних музичара. Касније, после одслужења војног рока, постављен сам за уредника Уметничког програма. Практично, то је била некадашња Литерарна редакција. И тај посао је био испуњен многим путовањима, пошто смо имали заједнички програм са Радио Загребом и Радио Сарајевом. Морам да

читао Вијона, Рембоа, Аполинера. А тадашњи Београд је напросто клучао од књижевног живота. У Београду су излазили часописи „Књижевност“, „Дело“ и „Савременик“, распламсавала се борба између реалиста и модерниста. Ту су били и листови „Млада култура“ и „Видици“, а културне рубрике дневних листова биле су изузетно актуелне и богате. У чувеној „чetrдесетпетици“ на Филозофско факултету одржавале су се бурне књижевне расправе, у кафани „Прешернова клет“ окупљали су се млади бојери, који су за идола изабрали Рада Драинца. У жељи да привуку пажњу, измишљали су најпровокативне псеудониме: Војкан Пркос Друмски, Немир Чемерни. На тим псеудонимима се њихова књижевна авантура и завршавала. Недостајао им је таленат необичног и провокативног песника из Топлице.

Као студент, брзо сам ушао у редакцију „Видика“, чији је главни уредник био мој друг из ужичке гимназије, Милош Стамболић. У редакцији су се, поред младих писаца, свакодневно скупљали и сликари „Медијале“, Леонид Шејка, Миро Главуртић, који су ту објављивали и програмске текстове своје групе. Било је ту и младих филмација - долазили су и Душан Макавејев и Живојин Павловић. Та мала соба на четвртном спрату Филозофског факултета, коју смо звали „голубарник“, била је увек препуна.

Да ли је рад у „Видицима“ одредио метафорички Вашу ширину и интелектуалну будност за свет око Вас?

Наша радозналост и наша интересовања нису

кажем да жалим за тим временима. Сад смо сви једни другима постали иностранство, све се сузило, смањило и ограничило. А то је највише погодило културу и уметност.

Ваше драме се играју на свим континентима осим Аустралије. Како гледате на позоришну уметност?

За позориште сам везан још од малих ногу. Као деца, правили смо позориште под једном каксијом у Филиповића дворишту. Ужице је, срећом, имало професионално позориште, са одличним ансамблом и са богатим репертоаром. Нисам пропуштао ниједну представу. Касније сам за локални лист писао и позоришну критику. У том малом позоришту, које се налазило у сали предратног биоскопа - Филкиног биоскопа - и које се грејало великом фурунчином, ми смо могли да стекнемо прва знања о нашој, али и светској, драмској литератури.

Бавили сте се књижевном, али и ликовном критиком. Сматрате ли да је сликарство блиско књижевном изразу?

Све су уметности на неки начин повезане. Мислим да постоји нарочито јака веза између сликарства и поезије. Доста је да вас подсетим нас однос француских песника - Бодлера и Аполинера - према сликарству. Таквих примера наћи ћете и код нас. Ја сам о сликарима писао есеје - скупљени су у неколико издања књиге „Читање слика” - али и песме - о Србиновићу, Милићу од Мачве, Самуровићу, Рељићу, али и о Хијеронимусу Бошу, и о шпанским и холандским сликарима.

Каква је будућност књижевности у савременом свету?

Књиге, које су се некад штампале у хиљадама, данас се штампају у свега триста примерака. Људи све мање читају, не схватајући шта тиме губе. Упоредјујући га са оним Београдом, о коме сам малочас говорио, са Београдом из времена мојих студија, данашњи Београд је паланка. Ми већ деценијама немамо нормалан књижевни живот. Човек је постао површан и поткупљив, спреман да себи угађа. Уместо хоризоната које му нуде књиге, он као хоризонт прихвата оно што му се нуди на екрану мобилног телефона.

А шта мислите каква је судбина језика у 21. веку?

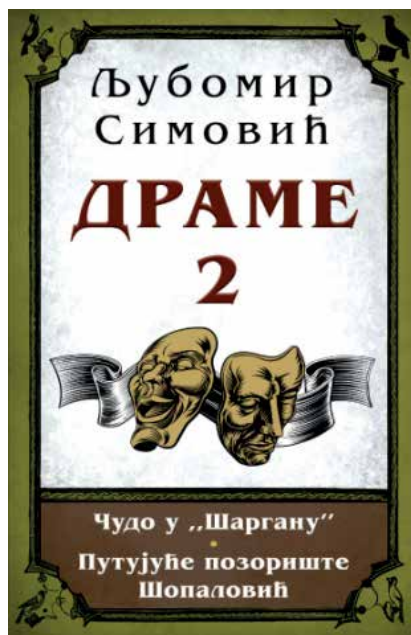
Није нимало боља него судбина књиге. Наш лепа и богата језик више не личи на себе. Уводимо нове речи: за жену која је до јуче била судија, сада се каже: суткиња. Жена која се бави архитектуром сада је архитекткиња! Пробајте да то изговорите а да се не удавите: архитекткиња! У

новицама свакодневно налазимо речи наногица и надстрешница. Ко је то В и то Г угурао тамо где им није место? Питам се шта би о данашњем језику, да га којим случајем чују, казали Вук или Доситеј!

Добили сте највредније књижевне и позоришне награде. Јесу ли такве потврде биле велики подстицај за даље стварање?

Награде, несумњиво, јесу подстицајне. Али највећа награда је оно осећање које вас испуни кад нешто напишете.

Интервју водила новинарска секција

Фадо - музика душе

Фадо је традиционални музички жанр из Португала, познат по свом меланхоличном изразу, дубоко емотивним текстовима и јединственој музичкој структури. Сама реч фадо потиче од латинске речи *fatum*, што значи судбина, што савршено описује тему љубави, губитка, носталгије и чежње.

Корени фада сежу у прву половину 19. века, иако његово тачно порекло није потпуно јасно. Претпоставља се да је настао у лисабонским лучким четвртима попут Алфаме и Моурарије, где су се сусретале различите културе и музички утицаји.

Фадо се често повезује са животом морнара, који су певали о далеким путовањима, губицима и чежњи за домовином.

Током 20. века, захваљујући уметницима попут Амáлије Родригуес, фадо је постао национални симбол Португала и стекао међународну славу.

Фадо се кроз историју развијао и прилагођавао, али је задржао своје основне карактеристике.

Постоје два главна стила фада: Лисабонски фадо – интимнији и урбанији, често повезан са емоцијама туге и меланхолије.

Coimbra фадо – овај стил је софистициранији, са текстовима који често говоре о љубави и политичкој критици.

Током 20. и 21. века, многи савремени извођачи унели су у фадо нове елементе комбинујући га с другим жанровима попут џеза и светске музике, чиме су га приближили модерној публици. Фадо се традиционално изводи уз пратњу португалске гитаре и класичне гитаре. Главна карактеристика фада је његов дубоко емотиван вокални стил, познат као саудаде – осећај носталгичне туге и чежње. Текстови фада често су поетски и говоре о свакодневним искуствима, љубави, губитку и судбини.

Фадо је 2011. године уписан на УНЕСЦО-ову листу нематеријалне културне баштине човечанства.

Лана Лазовић, 8А

Мариза – краљица фадо музике

Мариза дос Реис Нунес, једна је од најпознатијих и најцењенијих фадо певачица модерног доба. Рођена је у граду Мапуто у Мозамбику, Мариза је убрзо са својом породицом емигрирала у Португал, где је одрасла у традиционалним четвртима Лисабона, попут Моурарије и Алфаме, познатим као колевке фада.

Маризин глас карактеришу дубока емотивност, невероватна техничка прецизност и способност да пренесе тугу, чежњу и страст, што су кључни елементи овог музичког жанра.

Маризин први албум, *Fado em Mim*, објављен 2001. године, одмах је привукао пажњу и критике и публике. Песме попут „*O Gente da Minha Terra*“ постале су класици, док је њен јединствени стил, који комбинује традиционални фадо са модерним елементима отворио врата међународној публици.

Њена уметност је спој традиције и иновације – док дубоко поштује корене фада, Мариза се не боји експериментисања са другим музичким стиловима и инструментима, чиме овај жанр чини свежим и приступачним новим генерацијама. Још један, веома успешан концерт, одржала је у Београду 05. 12.2024. године.

Емилија Девић, 9Б

Спомен – кућа Ива Андрића

Након прочитане лектире и приповедака нашег великог писца и нобеловца Ива Андрића, ученици Grade 9 посетили су кућу у којој је Андрић некада живео и стварао, а који је сада спомен-кућа у срцу Београда. Имали су прилику да виде радну собу која још некако одише његовим стваралаштвом и могли су да га замислимо како седи за својим радним столом и ствара своја највећа књижевна дела. Доста тога су наши ученици већ знали са часова српског језика и књижевности, али су, наравно, сазнали и понешто ново. Имали су прилику да чују његов говор приликом доделе нобелове награде па и виде саму награду и одело у којем је награду примио. Кустос их је упознала са хронологијом његовог, што дипломатског што књижевног рада, и ученици су заиста уживали у овој посети и доживели Ива као стварну личност, некога ко је овде живео и стварао, а који сада живи у својим делима.

Институт Сервантес

У уторак 5.10.2024.г. ученици Grade 9, који похађају часове шпанског језика, обишли су Институт Сервантес и упознали се са хиспанском културом и традицијом.

Поводом чувеног мексичког празника Дана мртвих, који се традиционално обележава у Мексику и датира још из периода Астека, ученици су имали прилику да доживе несвакидашњи олтар и упознају се са експонатима и њиховом симболиком. Чули су из прве руке, од представнице Мексичке амбасаде, о пореклу и главним карактеристикама ове прославе коју је Унеско препознао као део светске културне баштине.

Изашли су пуни утисака, а колико су запамтили остаје да се провери на следећем часу када ће се организовати квиз.

El día de los Muertos

Ученици Grade 6 да посетили су Институт Сервантес поводом Дана мртвих (El día de los Muertos). Дочекала их је чланица амбасаде Мексика која је ђацима сликовито пренела знања о овом дану који је за њих изузетно значајан. Научили су које је заправо значење тог дана, његове елементе и специфичности.

Обишли су олтар, а ђацима је детаљно објашњен сваки његов део. Напослетку, имали су прилику да на папирићу напишу име драге особе која више није са њима и да исте оставимо на олтару. Посета је имала свој наставак у библиотеци Института Сервантес, где су ђаци имали прилику да додатно упознају хиспанске културе и шпански језик, као и да прелистају књиге које су им биле занимљиве. На тај начин завршена је једна у низу авантура које их чекају у хиспано-свету.

Grade 7 у посети Републичком хидрометеоролошком заводу

У оквиру наставне теме Атмосфера из географије, ученици Grade 7 имали су прилику да посете Републички хидрометеоролошки завод. Током стручног вођења, упознали су се са разним метеоролошким инструментима, као и методама праћења временских и климатских услова. Ученици су посебно уживали у посматрању пуштања метеоролошког балона, који служи за прикупљање података о температури, влажности и притиску у различитим слојевима атмосфере. Ова посета била је прилика да се кроз практичан рад продуби разумевање атмосферских процеса и стекну нова знања о значају метеоролошких истраживања за свакодневни живот и заштиту животне средине.

Одржива мода

Еко клуб је у четвртак 31.10. посетио изложбу хаљина у Галерији графичког колектива. Изложба је посвећена одрживој моди и организована је у оквиру Београдске недеље моде, а има за циљ јачање свести о еколошким проблемима као што су нагомиланање текстилног отпада.

„35 калорија без шећера“ у позоришту

Ученици Grade 8 су имали своју прву потврду позоришне зрелости 7.11.2024.г. Наиме, те вечери су први пут имали вечерњи одлазак у позориште, у оквиру школских ваннаставних активности, и гледали су представу „35 калорија без шећера“ у Дому омладине. Представа је настала по роману Јасминке Петровић. Нешто старији вршњаци из Студија центар су глумили у комаду који се бави веома актуелном проблемом многих адолесцената – анорексијом. После представе био је разговор о представи. У разговор се укључила, осим ученика, и наша наставница Драгана Миланковић говорећи о једној ученици која је имала ту болест – о начинима препознавања, упућивања на институције које се баве тиме, лечењу и враћању нормалним животним токовима.

После представе ученици су се договорили са разредним старешинама и родитељима да имају свој први генерацијски излазак у град. Признаћете, велики изазов је био пред нашим пубертетлијама те вечери, али су се одлично снашли и у позоришту и у изласку у град.

Опера за децу „Чардак ни на небу ни на земљи“

Ученици Grade 1, 2 и 3 били су у четвртак 31.10.2024.г. у КЦ „Чукарица“ на извођењу Опере за децу „Чардак ни на небу ни на земљи“. Ово дело Удружења уметника „Високо Ц“, уводи најмлађу публику у свет маште приказујући борбу добра и зла на занимљив и едукативан начин. Ђаци су имали прилику да се кроз интеракцију са ликовима ове традиционалне српске бајке идентификују са јунацима и помогну им да ослободе заточену сестру решавајући загонетке које пред њих поставља аждаја. Тема овог ауторског дела Марије и Бранислава Цвијића је љубав брата и сестре и оданост према правим вредностима. Побеђује се зло и исправља нанета неправда. Радња дела смештена је у време и на просторима старе Србије.

Ботаничка башта

Ученици Grade 7 ОШ „Руђер Бошковић“ посетили су Ботаничку башту „Јевремовац“ у среду 29.10.2024.г. Ова посета имала је едукативни карактер и била је део наставног плана из биологије. Вођа пута је била наставница биологије Весна Хлавати Ширка у пратњи одељењских старешина. Након кратког уводног предавања од стране водича о историји оснивања баште, ученици су кренули у обилазак. Током шетње, осим различитих врста дрвенастих и зељастих биљака, имали су прилику да виде део изложбе са Арт+наука фестивала који се управо одражавао у башти.

Посебно су их заинтересовали стакленици са тропским биљкама и кактусима, као и „бамбус жбун тунел“ тј. бамбус кроз који су могли да се провлаче.

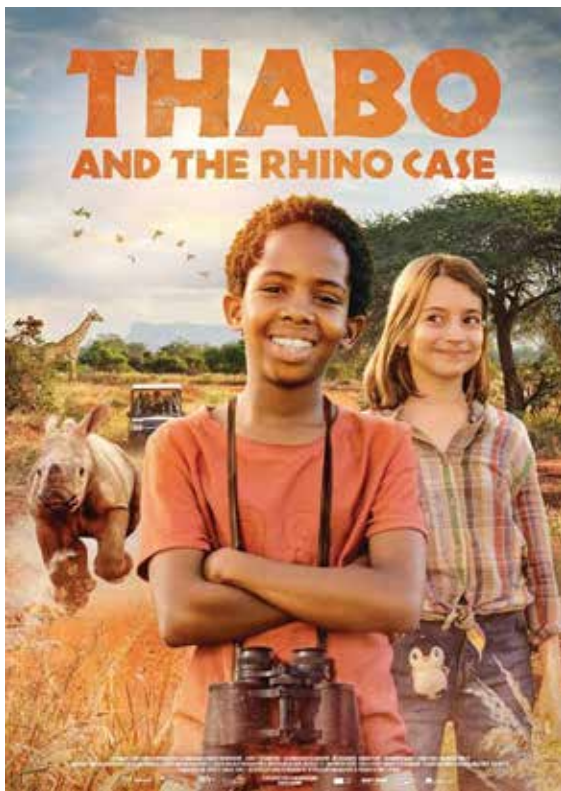
Водич је ученицима детаљно објашњавао значај појединих врста, као што је Панчићева оморика, гинко и тиса. Ученици су активно учествовали, постављали питања и размењивали мишљења о биљкама које су видели.

Вратили су се у школу са новим знањем и инспирацијом за даља истраживања из области биологије.

„Табо и случај носорог“

У четвртак, 24.10.2024.г. ученици Grade 6 и 7 наше школе посетили су биоскоп и уживали у авантуристичком породичном филму „Табо и случај носорог“. Једанаестогодишњи Табо, који сања да постане приватни детектив, суочава се са необичним изазовом када ловокрадице у његовом мирном афричком селу убију носорога у сафари парку. Ова мистерија, испуњена узбудљивим моментима, привукла је пажњу ученика који су са занимањем пратили развој догађаја. Жанрови авантуре, мистерије и породичне драме омогућили су ученицима да уживају у филму уз кокице и наосе, а уз то су понели и важне лекције о очувању природе и храбрости. Након пројекције, ученици су се дружили и разговарали о филму, преносећи своја искуства и утиске са овог забавног и едукативног догађаја.

На Сајму књига

И на овом 67. Сајму књига руђеровци су били посетиоци 23.10.2024. године. Пробудили су Сајам, били рани гости и допринели урбаности и усковитланости сајамског ритма. Новинари су били будни, ослушкивали атмосферу, чекали сусрет са познатим писцима, али у раним часовима их није било, и урадили кратки интервју са стрип-цртачем. Куповале су се књиге по препоруци или индивидуалним тежњама и склоностима. И да завршимо речима драмске списатељице, песникиње и сценаристе Милене Марковић која је отворила овај Сајам књига: „Шта би био живот да нема речи. Не би га било а шта би било од свих нас кад не би било прича. Не би били људи него нешто друго. А шта би било кад не би запамтили своје приче. Не би постојали. Ово је место где живе писци, ти писци се овде показују. Они ће написати приче због којих ћемо сви да опстанемо и да порастемо.“ Дакле, рашћемо уз књиге, на све могуће начине, до следеће године.

Дан сећања на жртве нацизма

У оквиру обележавања Дана сећања на жртве нацизма ученици Grade 9 ОШ „Руђер Бошковић“ су 21.10.2024. посетили Спомен-парк „Јајинци“. Током обиласка овог највећег масовног стратишта Срба, Јевреја и Рома на територији Србије, ученици су положили венац на споменик вајара Војина Стојића, посвећен убијенима на овој локацији. Наставник историје Дејан Павловић упознао их је са најважнијим историјским чињеницама везаним за страдање српског народа у Другом светском рату.

Ко смо ми, наша чула

Ученици Grade 1 посетили су Музеј чоколаде у којем су научили одакле долази, како настаје какао и сами су правили своју чоколаду, што је било најзабавније од свега. Ово искуство је повезано са самом темом и активностима која током ове недеље деца истражују и сада су их практично применила.

Дечији филмски фестивал

Ученици РУР програма били су на Дечијем филмском фестивалу у уторак 15. 10.2024.г. Филм „Куце у опери“, комичну авантуру чија се радња одиграва у Метрополитен опери, погледали су ученици Grade 1, 2 и 3.

На пројекцији филма „Тајанствена шума“ која прати причу десетогодишњег дечака који жели да постане истраживач и зоолог, били су ученици Grade 4 и 5. Овај фестивал издваја се у мноштву дечијих манифестација и приредби својим концептом и садржајем.

Поред развијања свести и културе одласка у биоскоп, посебност овог фестивала је у томе што представља филмове који нису само светски блокбастери, већ едукативни, документарни филмови независних продукцијских кућа који обрађују теме о различитим животним вредностима.

Салаш Стремен

У уторак 8.10.2024.г. ученици Grade 5 били су на јесењем излету. Посетили су салаш Стремен који се налази у селу Јаково, недалеко од Београда. Овај салаш се простире на пет хектара и у оквиру њега се налази Коњички клуб „Стремен“ па су ђаци имали прилику да се опробају у јахању. Након спортских активности у природном амбијенту салаша, ђаци су пробали специјалитете Срема у етно- ресторану. Дружење и боравак у природи једног лепог и сунчаног јесењег дана, остаће свима у најлепшем сећању.

Келтско село

Дана 8.10.2024.г. ученици наше школе посетили су Келтско село, где су провели диван дан у природи. Ученици су стигли ујутро, а дочекали су их љубазни домаћини који су им представили историју и културу келтског народа. Након уводног предавања, имали су прилику да виде аутентичне келтске куће, упознају се са начином одевања келтског ратника и учествују у традиционалним играма.

Најзанимљивији део посете био је практични рад – прављење наруквица од вунице. Ученици су учествовали у радионицама, где су показали своју креативност и сналажљивост. Посета Келтском селу је била едукативна и забавна, а сви учесници су се сложили да би овакве активности требало да постану традиција. Уживање у природи и повезивање с културним наслеђем оставило је дубок траг на сваком ученику.

Еколошки фестивал науке

У понедељак 25. новембра у Атријуму Дечијег културног центра одржан је VIII еколошки фестивал науке „У складу са природом нађи праву формулу“. Ученици шестог и осмог разреда су кроз дружење са ђацима и професорима из Хемијско-прехранбено технолошке школе имали прилику да се упознају са радом у лабораторији учествујући у експериментима из физике, хемије, микробиологије и форензике. Ученици су писали тајна невидљива писма, израђивали су лава лампу и топили стиропор у часи без дна. Упознали су се са бактеријом ешерихијом коли и ћелијама квасца гледајући их кроз микроскоп. У Великој дворани наступио је школски бенд а драмска секција ХТГПШ је извела представу „Нико није непогрешив“.

Мали Дунав

Ученици Grade 1 и 2 су посетили Центар за рибарство и примењену хидробиологију „Мали Дунав“ у оквиру јесењег излета. Посетили су јавни акваријум са дунавским врстама риба, зоо-врт са воденим птицама, малу водену ботаничку башту, оазу барских корњача, возили се чамцем, опробали у пецању и још много тога. Пријатан амбијент је пружио прилику за стицање нових знања, као и дружење.

Вршац – банатска авантура Grade 8

Ученици Grade 8 уобичајено крстаре Банатом током екскурзијских дана, а ове године је то било 6-10.10.2024.г. Садржај екскурзије је био богат и разноврстан. Посетили су Идвор, родно место Михајла Пупина. Одломак из његове аутобиографије су читали непосредно пре екскурзије, те им је то помогло у сагледавању живота и стваралаштва овог великог научника. У Музеју наивне уметности у Ковачици, следећем одредишту током првог дана, чули су историјат музеја, упознали се са најчешћим мотивима наивног сликарства и најпознатијим сликаркама и сликарима. Водич је на врло интересантан начин провео руђеровце кроз родни град Паје Јовановића, чувеног сликара, и Јована Стерије Поповића, знамените личности за српску културу и драмску књижевност. Посећена је Апотека на степеницама, музеј Конкордија, највећа катедрала у Србији, видели су родну кућу Јована Стерије Поповића, Ваздухопловну академију, Вршачку кулу и још много знаменитости Вршца. Посетили су два манастира Месић и Средиште, винарију и уживали у спортским активностима у СЦ „Миленијум“ и отвореним теренима Црвеног крста. Европско првенство у фудбалу ове године је било потпуно засењено бравурама наших талентованих фудбалера, а о фер-плеју и жару су надмашена сва будућа фудбалска првенства, и она која ће бити на Старом

континенту, али и она на светском нивоу. Своју памет, проицљивост и довитљивост показали су ученици Grade 8 и у ескејп-руму, поништавајући све претходне рекорде.

Кинеске радње су рашириле крила маште и креативности деце. Костимирани у шешире, брката млада господа шетала се улицама Вршца и збуњивала њене становнике. Нису знали да ли је толико Стеријиних јунака наједном нахрупило и изашло са позоришних дасака на улице. Оставили су их да решавају ту загонетку. Забава, смех, духовитост уселили су се и у вечерња дужења, дуге шетње и тајне симпатије. Следеће године ће бити настављени у нишкој епизоди.

Екскурзија – Кладово Grade 6

Прохладног октобарског јутра, ученици Grade 6 кренули су на екскурзију у Кладово. Своје путовање кроз Ђердапску клисуру започело су посетом невероватном археолошком налазишту Лепенски вир, где су се упознали са остацима једне од најстаријих култура каменог доба. Откривен шездесетих година 20. века од стране чувеног археолога проф. Драгослава Срејовића, Лепенски вир датира из периода од пре више од 10.000 година пре нове ере. Посетиоци овде могу видети риболоке камене скулптуре, накит и оруђе од костију и камена, као и уклесане камене плоче са симболима и знацима који вероватно представљају писмо тадашњих људи.

Кладово их је дочекало благим поветарцем са Дунава и осмесима локалних становника. Пловидба кроз Ђердапску клисуру, пролазећи кроз Мали и Велики казан, била је посебан доживљај. Видели су Децебалову главу исклесану у стени на румунској страни и Трајанову таблу на нашој обали. Сазнали су где је Дунав најдубљи, а где најужи на целом свом току. Наредног дана истражили су једну од највећих атракција Неготинске крајине – Вратњанске капије, високе камене лукове који су остаци некадашњих пећина. Ове камене капије су ретка појава у свету, а долина реке Вратне их има чак три. До њих стижу само најпорнији планинари. Након напорног пешачења, одморили су се у порти манастира Вратна. Приликом посете хидроелектрани Ђердап, сазнали су да је изграђена у сарадњи са Румунијом и да од

1972. године производи значајан део електричне енергије за нашу земљу, док преводнице регулишу саобраћај Дунавом.

Следећа станица била је тврђава Фетислам, најзначајнији споменик из периода турске владавине. Изградња је започета 1524. године, за време султана Сулејмана Величанственог, а утврђење чине две целине – Мали и Велики град, настали у различитим периодима. Назив тврђаве се преводи као Капија мира или Капија ислама, а тврђаву су освајали Аустроугари, као и српски устаници током Првог српског устанка. Коначно, 1867. године, тврђава Фетислам, заједно са још четири тврђаве у којима је била турска војска (Калемегдан, Смедерево, Ужице, Соко и Шабац), предата је кнезу Михаилу Обреновићу, чиме је званично последњи турски војник напустио територију српске кнежевине.

Последњег дана обишли су Фелих Ромулиану, познату и као Гамзиград, прелепу палату римског цара Галерија у близини Зајечара, која се од 2007. године налази на УНЕСКО-вој листи светске културне баштине. Посебно су чувени подни мозаици, чије смо остатке видели на самом локалитету, али и у Музеју града Зајечара који смо посетили.

Дружење, спортске активности на отвореном, пливање, филмске пројекције, маскенбал, шиз-фриз и вече талената учинили су ово путовање још незаборавнијим. Видели су мали руђеровци, чули и научили пуно тога на овој екскурзији и једва чекају да откријемо куда ће их пут одвести наредне године.

Краљево

Ученици Grade 7 наше школе имали прилику да посете неколико значајних културно-историјских локалитета у Србији, у оквиру екскурзије у Краљево и околину. Прва станица била је манастир Жича, где су ученици сазнали више о богатој историји ове светиње, која је била центар српске духовности и крунисања средњовековних владара.

Након тога, обишли су манастир Студеницу, један од најважнијих српских манастира, познат по својој архитектури и фрескама, које представљају бисер средњовековног сликарства. Посета овом манастиру оставила је снажан утисак на све присутне, а ученици су имали прилику да уче о значају овог културног блага.

Путовање је настављено посетом манастиру Љубостиња, задужбини кнегиње Милице, где су ученици сазнали више о њеном животу и улози у очувању српске културе и духовности током тешких периода османске власти.

У Врњачкој Бањи, ученици су провели пријатно време шетајући кроз бањски парк и уживајући у опуштајућој атмосфери овог популарног туристичког места. Завршили су екскурзију у Крагујевцу, где су обишли Спомен-парк „Шумарице“. Ова екскурзија је била прилика да ученици кроз непосредан доживљај науче више о српској историји и културном наслеђу, а истовремено су се забавили и ојачали пријатељства.

Ниш

Ученици Grade 9 ове године су ишли на своју завршну, матурску екскурзију у Нишу. По много чему ова екскурзија остаће запамћена као посебна. Осим знаменитости у Нишу и околини Ниша, време су провели дружећи се, смејући се, уживајући у позоришним представама и биоскопским пројекцијама. Много су научили о историји и култури града Ниша кроз обилазак самог града уз локалног водича и кроз посете Нишкој тврђави, Чегру, Беле кули, Бубањ парку, Медијани и многим другим знаменитостима. Осим локалног водича, водич кроз историју био је све време наш наставник историје Дејан Павловић. Нису штедели ни ноге пешачећи до Ђавоље вароши, одушевљени природом коју су на овом месту видели, а готово једнако били смо одушевљени Сићевачком клисуром где су застали на обавезно фотографисање. Уживали су и у спортским активностима и дани су им били толико испуњени да нису имали кад ни да мислимо колико нам је лепо, то су схватили тек последње вече када су схватили колико брзо је време пролетело и како им се не иде кући. Вратили су се препуни утисака, срећни, али и помало сетни јер у овом саставу више неће ићи.

Представа „Гусаријада“

Ученици Grade 5 били су у четвртак 28.11.2024.г. у Позориштанцету „Пуж“ на представи „Гусаријада“. Символ детињства генерацијама уназад Бранко Милићевић Коцкица осмислио је музичко-урнебесни контакт шоу „Гусаријаду“. Као и свака представа Позориштанцета „Пуж“, тако и ова има своју поуку. Њена поука је да у школу треба да иду сви, чак и гусари, зато што у школована и успешна деца будућност наше земље.

„Аска и вук“

Ученици Grade 6 били су на позоришној представи у Позоришту „Душко Радовић“ у среду 26. новембра. „Аска и вук“ је рађена по драматизацији познате приповетке Ива Андрића и говори о снази уметности – како се физички слабија овчица Аска може супротставити далеко снажнијем вуку, својим јединим оружјем – игром. Добро и лепо увек побеђује зло, само треба бити опоран.

Најпознатија љубавна прича о Ромеу и Јулији у Позоришту „Пуж“

Ученици Grade 4 били су у среду 27.11.2024.г. на новој представи „Ромео и Јулија“ у Позоришту „Пуж“. По мотивима Шекспировог познатог дела, из пера Бранка Милићевића – Коцкице, стигла је представа о „омшници Јуци и Ромеу“, забрањеној љубави, али и правом пријатељству, која има и едукативни тон, да децу упозна са тиме ко је Шекспир, где је Верона, али и да уз помоћ деце у публици, Ромео и Јулија могу да имају и срећан крај, јер љубав и слога побеђују све.

На позоришном фестивалу

Ученици Grade 8 су били посетиоци Ангажман феста, 5. по реду фестивала ангажованих представа за децу и омладину у Дому омладине. Мисија овог фестивала је подстицање младих на самостално и креативно промишљање о сопственом положају у друштву. Слоган овогодишњег фестивала је Шта је наше сигурно место. Наши ученици су гледали 4.12. представу „Мали Принц“ Драмског студија „Петар Пан“ из Крагујевца. Представа је модернизовала универзална питања овог великог Егзиперијевог дела. Без реквизита, сценских ефеката и наглашене сценографије, млади глумци су надмашили својом глумачком снагом и професионалне глумце. Надахнуто, упечатљиво, вешто и инвентивно послали су снажну поруку одраслима. Толико јаку и истиниту да би им и Егзипери аплаудирао.

„Бескрајна прича“

Ученици Grade 7 наше школе посетили су Дечије позориште „Душко Радовић“ и уживали у представи „Бескрајна прича“, адаптацији најпознатијег романа немачког писца Михаила Ендеа.

Представа их је одушевила својом маестралном музиком, предивним костимима и импресивном сценографијом, а прича о Фантазији и њеним становницима оставила их је без даха.

Кроз авантуре Бастијана, храброг ловца Атреја и чудесног змаја Фалцора, наши ученици су открили снагу маште и важност вере у немогуће. Ова незаборавна прича подсетила нас је да сви поседујемо моћ да створимо светове испуњене магијом и чудесима – довољно је само затворити очи и поверовати.

Да ли сте и ви спремни за своју авантуру у Фантазији?

„Машта прича европске приче“

Ученици Grade 3 посетили су Европску кућу у петак 22. новембра. Учествовали у једној занимљивој радионици „Машта прича европске приче“. У свет маште Ђаке је повео наш познати глумац Иван Јевтовић.

Европска кућа посвећена је јачању веза између Србије и Европске уније. Разноврсним активностима и програмима, промовише међусобно разумевање, вредности и јача сарадњу, активно подржавајући процес европских интеграција Србије.

На Продуцентима

Наш Grade 9 је 10.12.2024.г. био у Позоришту на Теразијама и гледали су мјузикл Продуценти. Употпунили су своје знање о овој сценско-музичкој форми и уживали у музици, песми, духовитим репликама и хумору. Били су сјајна, пажљива и знатижељна публика. Заплет је био интересантан, све време је наша млада публика, упркос дужини, била на бродвејској сцени. Надамо се да су и развили предузетнички дух једног продуцента.

Вукобратовићеви дани роботике

Ученици Grade 4 и Grade 5 који похађају секцију програмирања у петек 13.12.2024. посетили су манифестацију Вукобратовићеви дани роботике. Том приликом могли су да виде роботичку руку која је програмирана да сипа пиће у чашу, затим робота који црта оно што му је задато, али и Лего

град са возом који се покреће. Ученике је посебно заинтересовала роботичка радионица на којој су од Лего коцки правили роботе или различите покретне справе. Након склапање жељене фигуре, ученици су могли да је програмирају и покрену по својој жељи.

Посета МУР ученика Седамнаестом Фестивалу науке у Београду

У четвртак, 12. децембра, група ученика МУР програма наше школе посетила је Седамнаести фестивал науке, који се одржао на Београдском сајму под називом Еволуција идеја. Овогодишња тема Фестивала пружила је јединствену прилику да се истраже промене и развој идеја, научних дисциплина и открића, уз посебан фокус на изазове XXI века и начине на које еволуција идеја може допринети бољој будућности. Кроз инспиративну поруку организатора, ученици

су сазнали да иза сваког решења стоји идеја која пролази своју еволуцију. Ученици су активно учествовали у различитим научним експериментима, откривајући нове аспекте природних наука и развијајући љубав према науци. Осим што су научили пуно нових ствари, имали су прилику да се укључе у интерактивне садржаје који су их подстакли на размишљање о будућности науке и њеном значају за друштво.

Ова посета додатно је мотивисала наше ученике да истражују, експериментишу и примењују научне методе у свакодневном животу, чиме се потврђује важност повезивања формалног образовања са практичним искуствима.

Изложба „ЦЕРН“

Група ученика наше основне школе и гимназије, посетила је атомску интерактивну изложбу „ЦЕРН“ у Европској кући, у пратњи професорке физике Јелене Васић. Ученици су се упознали са радом највећег и најугледнијег научноистраживачког центра на свету, у области елементарних честица. Боље су разумели структуру атома, настанак универзума, видели су како ради највећи акцелератор честица на свету, дуг 27 км, који се простира на територији Француске и Швајцарске. Учествовали су у научним радионицама где су имали прилике да виде benefite научних достигнућа у медицини и савременој технологији.

What Mavis Saw

У уторак, 10. децембра, ученици Grade 6 посетили су Дечији културни центар како би уживали у позоришној представи What Mavis Saw, коју су на енглеском језику извели талентовани чланови драмског студија Belgrade English Language Theatre. Представа је рађена по тексту Пола Мареја, а својом динамичном игром и занимљивим заплетом освојила је срца свих гледалаца. Ученици су били одушевљени изведбом и изразили су жељу да се поново врате у Дечији културни центар у неку нову авантуру на енглеском језику. Ова посета била је сјајна прилика да ученици унапреде своје знање енглеског језика кроз уметничко искуство и истовремено уживају у магији позоришта.

Посета школе „Руђер Бошковић“ Атини у оквиру програма „Атина-Београд, историја и архитектура“

У периоду од 3. до 8. децембра 2024. године, ученици и професори наше школе посетили су школу АЦГ „Пиерце“ у Атини у оквиру програма „Атина-Београд, историја и архитектура“. Ова јединствена прилика омогућила је нашим ученицима да још боље упознају грчку културу, историју и архитектонско наслеђе, док су истовремено развијали пријатељске везе са својим вршњацима из Грчке. Током посете, ученици су имали прилику да обиђу значајне локације попут грчког Парламента, ратног брода „Авероф“, историјских локалитета у Микени и сликовитог града Нафплија. Ове посете пружиле су не само богату едукативну вредност, већ и незаборавна искуства за све учеснике.

Поред културног и едукативног аспекта, ова сарадња додатно је ојачала везе између две школе, а нова пријатељства која су настала обећавају даљу размену и заједничке пројекте у будућности. Захваљујемо нашим домаћинима на топлој добродошници и радујемо се наставку ове плодноне сарадње!

Музеј Николе Тесле

У понедељак 16. децембра ученици grade 5 су посетили музеј Николе Тесле. У оквиру рада на теми Како свет функционише истражујемо како настаје електрицитет и магнетизам и уочавамо њихову употребу у свакодневном животу, па нам је посета музеју дала одговоре на многа питања. Угловили смо у Теслин свет и сазнали доста о његовом необичном животу, од детињства и школовања, па све до научних достигнућа која су га прославила широм света. Схватили смо појам електрицитета кроз експерименте. Ученици су били фасцинирани експериментом са великим Теслином трансформатором пошто су држали у руци неонске лампе. Када се укључио трансформатор, видела се мала „муња“ изнад трансформатора, а неонске лампе у њиховим рукама су почеле да светле. Ово је била посета које ћемо се дуго сећати.

Неке занимљивости из закона укључују:

- **Заштита права рудара:** Рудари су имали право на одређени део руде коју су ископали, што их је мотивисало за рад. Такође, законик је штитио њихово здравље и омогућавао им одређене повластице.
- **Казне за злоупотребе:** Строго су кажњавани покушаји кријумчарења метала или неплаћања такси. На пример, свако ко би сакрио део пронађене руде био би суочен са одузимањем имовине или изгнанством.
- **Регулисана трговина:** Племенити метали могли су се продавати само уз дозволу власти, чиме је држава осигуравала контролу над приходима од рударства.

Овај законик показује колико је рударство било важан део државне економије, али и свакодневног живота становништва.

Ко су били Саси и како су стигли у Србију?

Саси (или Саксонци) били су немачки рудари из области Саксоније, познати по свом напредном знању о рударству и преради метала. Они су се током 13. и 14. века насељавали у различитим деловима средње и југоисточне Европе, укључујући Србију, углавном на позив српских владара. Краљ Урош I (владао од 1243. до 1276. године) први је довео Сасе у Србију како би развили рударску индустрију. Њихова стручност омогућила је отварање рудника у местима као што су Рудник, Трепча и, наравно, Ново Брдо.

Саси су донели напредне технике експлоатације руда, као што су вентилациони системи у рудницима и ефикасније методе топљења метала. Поред техничког знања, они су са собом донели и посебну културу и начин организације рада, који су значајно утицали на локално становништво.

Ново Брдо: Производња и трговина

Ново Брдо је било познато по огромним залихама племенитих метала. Годишња производња сребра у овом руднику процењује се на чак 6 тона, што је било значајно и у европским оквирима. Сребро из Новог Брда било је изузетно цењено јер је садржавало висок проценат злата – чак до 30%, што га је чинило ретким и траженим.

Племенити метали из Новог Брда извозили су се широм тада познатог света. Међу главним дестинацијама биле су:

- **Дубровник:** Као важан трговачки центар, Дубровник је био кључна лука за извоз српског сребра и злата ка западној Европи.
- **Венеција:** Ово моћно трговачко и финансијско средиште користило је метале из Србије за ковање новца и прављење накита.

Развој рударства у Србији у средњем веку: 650 година Новог Брда

Година 2024. обележава значајан јубилеј – 650 година од оснивања Новог Брда, једног од најважнијих рударских центара средњовековне Србије. Овај град био је симбол економског просперитета и технолошког напретка, али и место где су се сусретале различите културе и развијала правила која су омогућила ефикасно управљање рударском индустријом.

Рударски законик деспота Стефана Лазаревића

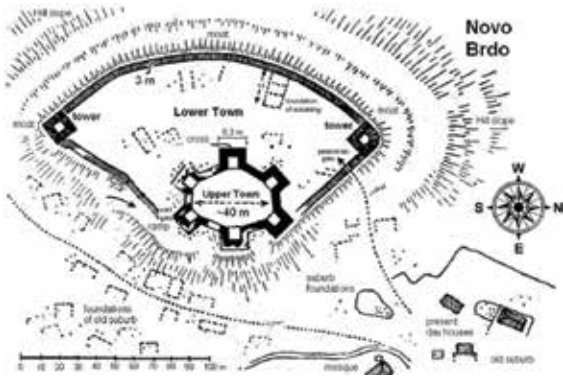
Један од кључних докумената који сведочи о значају рударства у средњовековној Србији је *Рударски законик* деспота Стефана Лазаревића, донет 1412. године. Овај законик уређивао је рад рудника, права и обавезе рудара, као и трговину рударским производима.

Пад Новог Брда и значај јубилеја

Ново Брдо је пало под Османлије 1455. године, чиме је завршено његово златно доба. Ипак, сећање на овај град остало је записано у историји као симбол средњовековне српске економије и технолошког развоја.

Обележавање 650 година од оснивања Новог Брда прилика је да се осврнемо на значај рударства у развоју државе и друштва. Рударски законик деспота Стефана, стручност Саса, богатство Новог Брда и његова трговинска мрежа и даље су инспирација за истраживање и очување наше богате историје.

Виктор Лука Крчевинац, Константин Бишевац, 8А

• **Централна Европа:** Злато и сребро из Србије стизали су и у рударске и трговачке регионе данашње Немачке, Аустрије и Чешке. Посебно је занимљиво да је српски сребрни динар, кован од руде из Новог Брда, био толико квалитетан да се користио као стандард у трговању широм Балкана и Медитерана.

Традиционалне куће света

Пеџинске куће у Тунису

Пеџинске куће су карактеристичне за Матмату у источном делу Туниса. Градили су их Бербери, страоседеоци северног дела Африке. Ове јединствене куће уклесане су у стене омогућајући станарима удобност током целе године, без обзира на спољашње услове. Број просторија у овим кућама био је примерен потребама породице, а једини отвор су улазна врата. Пеџинске куће су врло корисне у пружању склоништа људима од јаким пустињских ветрова и северноафричког сунца. Међутим, људи су данас променили намену ових кућа и претворили их у хотеле који привлаче велики број туриста.

Јурте, Киргистан, Централна Азија

Јурте су куће уобичајене за номаде Централне Азије. Ово су монтажни шатори чији је скелет направљен од дрвета и покривен теписима или животињском кожом и вуном. За постављање јурте потребно је два до три сата а у њој може да живи и до петнаест људи. Јурте су биле примарни стил живота номадских сточара хиљадама година. Данас се јурта сматра националним симболом многих централноазијских држава, а користе се

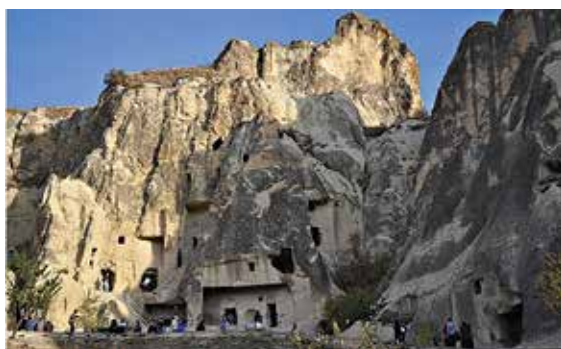
као музеји, продавнице сувенира или ресторани традиционалне хране. „Највећа јурта на свету“ саграђена је у Туркменистану 2015. године у циљу очувања културноисторијског наслеђа.

Иглу, Бафиново острво Канада

Иглуи су вешто направљена склоништа од сабијеног снега да би се добила ледена склоништа која ће станаре заклонити од јаким ветрова. Иако се мисли да их праве сви Ескимии истина је да иглуе граде само они који живе у Канади и гренландској покрајини Канак. Снег користи као додатни изолатор због ваздушних џепова у њему. Понекад се на улазу иглуа направи кратак тунел како би се смањило утицај ветра и губитак топлоте приликом отварања врата. Традиционално, одмах након изградње у централном делу иглуа се прави велики пламен што утиче на лагано топљење зидова. Ово отапање и поновно замрзавање заправо ствара нови слој леда који додатно доприноси јачини иглуа.

*Скрећемо пажњу да се често неправилно за иглу каже игло.

Куће у стенама, Турска

Ово су јединствене структуре у Кападокији, у централној Турској које потичу из 7. века п.н.е.. Куће су направљене коришћењем посебног начина сечења камена и могу бити било шта од манастира, цркве до простора за живот и рад. Сачињене су од меким стена (туфа), а да би направили куће људи

су користили ручне алате. Ова насеља откривена су 1963. године сасвим случајно када је један становник Деринкујуа срушио зид у подруму своје куће и открио да се иза њега налази велики број просторија. Тако је откривен читав подземни град који је изграђен на једанаест нивоа и спушта се до дубине од 85 метара. По данашњим проценама у њему је могло да живи између 20 000 и 50 000 становника. Снабдевање водом обезбеђивала је подземна река, а ваздух је из подземних нивоа извлачен кроз 52 вентилациона канала. У граду су осим кућа за становање постојале школе, цркве, винарије и просторије за цеђење маслиновог уља.

Турф, Исланд

Јединствене исландске куће од травњака могу се наћи широм земље. Састоје се од каменог темеља и дрвеног оквира испуњеног блоковима травњака (цигле од траве и земље са нетакнутим кореном). Настале су у 9. веку због недостатка другог грађевинског материјала. Иако се првенствено налазе на Исланду, могу се видети и у Шкотској, Норвешкој и Гренланду. Куће од травњака пружале су топлину, а трава и земља су служили као природни изолатори јер је клима на Исланду оштра.

Тата Сомба, куће у Тогоу и Бенину, Западна Африка

На врелим местима људи су правили цигле од блата и од њих градили кућу. Кров је био раван како би могли безбедно да спавају током врућих ноћи.

Понекад се у дворишту ограђеном зидом градило неколико кућа и у дворишту би се држале животиње. Тата куће се граде од дрвета, ручно рађених средњих цигли и сламе. Унутра је обично пет соба и свака има два спрата. У централном делу приземља куће налази се дебло које је изрезбарено на сваких 30 центиметара и служи као мердевине помоћу којих се излази на кров на којем се налазе просторије за спавање. Ове куће су заиста јединствене, импресиван подвиг архитектуре, тако да су проглашене УНЕСКО-вом светском баштином Тогоа и Бенина. Куће се граде током сушне сезоне и састоје се од набијене земље која, када се стврдне, постаје тврда као камен. Врата се увек се налазе на западној страни објекта, јер у овом крају јаки ветрови дувају са истока, а верује се да са истока долазе зли духови. На спољним зидовима куће су постављене ситнице које показују занимање породице. Испод куће су оставе за житарице и намирнице које сами производе.

Алберобело, град трули кућица, Италија

Трули, традиционалне куће од кречњака у јужном региону Пуље, су примери градње од сувог камена (без малтера). То је праисторијска грађевинска техника која се још увек користи у овом региону. Трули су направљени од грубо обрађених кречњачких громада прикупљених са суседних поља или приликом копања бунара. Карактеристично је да имају пирамидалне, куполасте или конусне кровове изграђене од кречњачких плоча.

Трули кућице су обично квадратне основе са дебелим зидовима. Поред централне дневне собе постоје и две спаваће собе. Њихови власници на крововима исцртавају симболе који су углавном религијског карактера, али су истовремено показатељ умешности градитеља и статусни симбол. Занимљиво је да је дизајн трули кућица заправо био у вези са избегавањем плаћања пореза. Гроф Аквавива је дошао на идеју да направи насеље за своје раднике које ће брзо моћи да разруши и поново их сагради на неком другом месту. Данас се Алберобело са својим традиционалним кућама налази на листи УНЕСКО организације и представља незаобилазну дестинацију јужног дела Италије.

Андреј Поповић, 6Б

Математичке занимљивости

Ево неких врста бројева за које можда нисте чули:

Савршен број је природан број који је једнак збиру својих делилаца изузев њега самог.

На пример: $6=1+2+3$
 $28=1+2+4+7+14$

Природне бројеве зовемо **пријатељским бројевима** ако је збир делилаца броја n (без броја n) једнак броју m и ако је збир делилаца броја m (без броја m) једнак броју n . Такви су бројеви **220** и **284**.

Ако је дат неки природан број a , онда се нови број b може добити тако што се цифре броја a испишу обрнутим редом. (На пример 345 и 543). Тада за број b кажемо да је симетричан броју a . Како важи и да је број a **симетричан** броју b кажемо да су они **узајамно симетрични**.

Постоје бројеви који се не мењају када им се цифре испишу обрнутим редом. Такви бројеви се по угледу на речи које се исто читају слева на десно и са десна на лево (поп, невен), зову **палиндроми**.

Покушај да решиш ове задатке:

- Одреди број парова различитих узајамно симетричних двоцифрених бројева. (решење: 26 парова)
- Нађи најмањи троцифрени палиндром чији је збир са најмањим двоцифреним палиндромом такође палиндром. (решење: 191)

Да ли сте приметили да је:

$(11+11+1):1=23$	$1.9+2=11$
$(22+22+2):2=23$	$12.9+3=111$
$(33+33+3):3=23$	$123.9+4=1111$
$(44+44+4):4=23$	$1234.9+5=11111$
$(55+55+5):5=23$	$12345.9+6=111111$
$(66+66+6):6=23$	$123456.9+7=1111111$
$(77+77+7):7=23$	
$(88+88+8):8=23$	
$(99+99+9):9=23$	

Рекли су о математици...

Ми никада не постајемо математичари, чак и ако научимо напамет све туђе доказе, ако наш ум није оспособљен да самостално решава постављене проблеме.

Р. Декарт

Из математике ће много штошта не задржи у памети, но ако си је једном савладао, онда ћеш се по потреби увек лако присетити заборављеног.

Б. Остроградски

Математика је – наука младих. Другачије не може ни бити. Бављење математиком представља такву гимнастику ума, да је за њу потребна сва гипкост и издржљивост младости.

Н. Винер

Природа је огромна књига у којој је написана наука. Она је стално отворена пред нашим очима, али је човек не може разумети уколико претходно не научи језик и слова којим је написана. А написана је она језиком математике.

Галио Галилеј

Забави се...

Колико имате година? Не желите да кажете? Добро. Онда ми реците који ћете број добити ако од броја који сте добили множењем броја ваших година са 10 одузмете производ било ког једноцифреног броја са 9. Хвала Вам. Сада знам колико имате година.

Као ученик, велики математичар Гаус (1777-1855) много пута је својим умом задивио наставнике. Једном је наставник рекао Гаусу:

„Поставићу ти два питања. Ако на прво одговориш тачно, на друго не мораш да одговориш. Реци колико иглица има божићна јелка?“

Гаус је брзо одговорио да има 67543.

„Како си тако брзо израчунао?“ ,питао је учитељ.

„То је друго питање, господине учитељу“ , одговорио је Гаус.

Аурора Елена Крчевинац, 6Б и Жељко Кељановић, 9Б

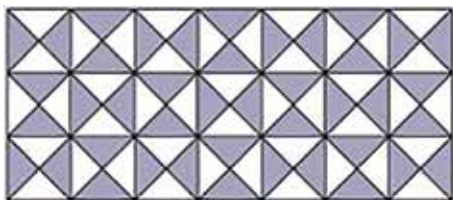

Питагора

Људи су током много векова користили углове под правим углом за изградњу зграда и за поделу земљишта на правоугаона поља. Они су то прилично прецизно урадили релативно једноставним средствима. Пре више од 3000 година Египћани су знали да је троугао са страницама у размери 3:4:5 правоугли троугао. Користили су петљу од ужета са 12 чворова једнако распоређених дуж ње да би направили углове у својој грађевинској конструкцији.

Око 500. године пре нове ере грчки математичар Питагора са Самоса доказао је правило које повезује странице правоуглог троугла. Према легенди, открио је правило док је проучавао поплочан под палате чекајући пријем код владара Поликрата.

Питагорино дрво

Питагорино дрво је фрактал који се конструше коришћењем правоуглих троуглова, где се сваки наредни троугао гради на претходном. Често се прави помоћу квадрата, где је дужина сваке странице заснована на Питагорини теореме, која повезује странице правоуглог троугла.

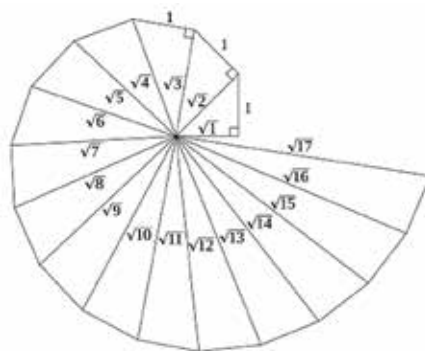
Први корак је конструисати квадрат чија је страница 1 cm. Следећи корак јесте конструкција правоуглог троугла на врху квадрата који има исте дужине катета, док хипотенузу представља та страница почетног квадрата. Онда се над добијеним троуглом конструису преостала два квадрата. Процес се даље наставља.

Ако уместо једнакокрако-правоуглог, конструисемо неједнакокраки троугао, добићемо Питагорино дрво на ветру.

Питагорин пуж

У геометрији Теодорова спирала (која се назива и спирала квадратног корена, Ајнштајнова спирала, Питагорина спирала или Питагорин пуж) јесте спирала састављена од правоуглих троуглова, постављених од ивице до ивице. Добила је име по Теодору из Кирене.

Ова спирала је интересантан визуални приказ квадрата бројева, и користи се као метода за боље разумевање квадратних бројева у математици. Ученици Grade 8 су кроз корелацију предмета математика и дизајн истраживали мистерије троугла коришћењем Питагорине теореме.

Grade 8

Песник који разговара са епохом

Овај број часописа смо припремали у 1. полугодишту, дакле, у 2024.г. У садржају овог броја је и интервју са књижевником Љубомиром Симовићем. Објављујемо часопис у 2025. години и желимо да будемо први који ће се поклонити вредности књижевног, есејистичког, преводилачког, али и људског делања академика Симовића. У овој години ће наш велики књижевник прославити 90. рођендан. У интервјуу ћемо читати о њему из његовог пера, где смо ми само држали мастионицу. По његовој жељи, која је подударна нашој, представимо својим читаоцима песму „Ходочашће Светом Сави (зато што овај број баш излази на Светог Саву).

Ходочашће Светоме Сави Љубомир Симовић

1.

Ево у каквом мраку остаје свет
кад се угаси света ватра!
По хлебу хвата се буђ, хвата се лед
по путевима пуним блата.

У овом мраку множе се омче и куке,
свињска куга и међ људе се шири.
У овом мраку стављају на муке
и секу оног који браћу мири.

Све што је крвљу купљено, главом плаћено,
у овом мраку губи цену.
Што дигне главу, скончаће, премлаћено,
и изгореће, у катрану и сену.

Уместо да се сабира, у часу
када ни богови не опстају сами,

оно што се, вековима расипано, не расу,
расуће се у овој зими и тами.

Па око чега браћа да се скупе?
Око свеће?
У свећи нема фитиља!
Око лонца?
У лонцу нема супе!
А осим супе
немамо другог разлога ни циља!

У овом мраку множе се они што могу
да купе све, а не могу ништа да створе.
У овом мраку глинене руке и ногу
биће добро ако не буде горе.

Из овог мрака, што труне и трује,
не чује се позив ослободиоца.
Одакле ће се чути, ако се не чује
са крста, с точка, с Косова и с коца?

2.

У овом мраку,
из овог сурдука,
не види се даље
од хлеба и лука!

Из овог мрака
глас нам не допире
ни до праоца,
ни до праунука!

3.

Брате, који си измирио браћу,
сине, који си подигао оца,
оче, чији пепео синови расуше!

Донео си нам семе вина, семе жита,
ал нема ко у земљу да га баци!
Написао си, ал нема ко да чита,
знак у коме се сабирају сви знаци!

Камен темељац дао си нам у шаке,
ал не дигосмо бедем насупрот сили!
На Твом смо гробу оставили штаке,
ал не стигосмо куд смо наумили!

Паљени опет и гоњени хајкама брзим,
тражимо заклон под настрешницом Твојом!
Не допусти да с гроба Твог отпузимо
на коленима, везаним кожом и чојом!

Ако Ти нећеш, ко ће нас повести,
закопане с ровцима и кромпирима,
путниче који си босим ногама доспео
тамо докле се не допире ни крилима?

4.

Лађо с које се види Јерусалим!

Путе којим се враћа блудни син,
ратник из рата,
с робије робијаш!

Чашо вина,
хлебе,
свето слово!

Шљиво крај извора!

Уље маслиново,
које нас храниш, и које нам сијаш!

Чуј нас, свети оче, који одјекујеш
од звона и клепала који траже спаса!
Кад ћеш нас чути, ако нас не чујеш
данас, кад немамо ни језика, ни гласа?

Цитати

Читање је најбоље учење.
Александар Сергејевич Пушкин

Читање неке добре књиге корисно је по здравље као и телесно вежбање.
Имануел Кант

Читање је најбоље учење.
Бенџамин Френклин

Особа која не чита нема никакву предност над онима који не знају да читају.

Марк Твен

Добре књиге имају једну заједничку ствар – реалније су него да су се заиста и догодиле у стварности.

Ернест Хемингвеј

Аурора Крчевинац и Нина Вујанац, 6Б

ТОПОНИМИ

Топоними (грч. τόπος = mjesto, ὄνομα = ime) су имена места.
Топониме проучава топономастика.

Подела топонима

Топоними су подељени на следеће групе:
еконими или ојконими – имена насељених места
ороними – имена планина и узвишења
хидроними – имена вода, река, потока, језера

Имена градова према називима биљака:

Борово, Бреза, Грахово, Јабука, Јагодина, Лозница, Липа, Луково, Масленица, Орашје, Травник...

Имена градова према називима животиња:

Вуковар, Голубац, Жабар, Живинице, Коњиц, Рибник, Соколац, Чапљина...

Имена градова према титулама:

Бановићи, Деспотовац, Краљево...

Имена градова према називима руда:

Рудо, Рудник, Сребреница, Угљевик...

Имена градова према личним именима:

Милановац, Александровац, Бранковина, Алексинач, Винковци, Владимирци, Вукосавље, Даниловград, Илијаш, Никшић, Петровац, Томиславград, Урошевац...

Имена градова према називима природних појава:

Градина, Маглај, Мразовац, Пожега, Пожаревац...

Остали занимљиви топоними:

Батина, Београд, Братунац, Бујановац, Власеница, Главетина, Ђилани, Гостивар, Градина, Доброта, Ђаковица, Исток, Јајце, Језеро, Каменица, Кладан, Корито, Крискова, Куманово, Мокроноге, Мостар, Оџак, Потоци, Прозор, Пљевља, Пријепоље, Прилике, Панчево, Пећ, Рогатица, Склани, Чајниче...

Ана Љубичић, Наташа Радаковић, 8Б

Анегдоте о писцима

- У неком друштву у коме је био и Радоје Домановић говорило се о томе како је дивна ствар кад неко зна стране језике. Неко из друштва рече:
– Колико језика знаш – толико вредиш.
Радоје иронично додаде:
– Оно, јест, тако је, само не ваља кад је неко будала, па је будала на неколико језика!

- Џорџ Бернард Шо, који је био јако мршав, и писац Џилберт Честерстон, који је био необично дебео човек, у свакој прилици су изазивали један другога. Једног дана рече дебели Честерстон мршавку:
– Кад год Вас човек погледа помислио би да у овој земљи влада глад!
– А кад човек погледа Вас, помислио би да сте за то криви ВИ! – узврати Шо.

- Јован Дучић је, као дипломата, често долазио у Београд и одседао у хотелу. Једно га пријатељ упита:
– Дука, што стално одседаш по хотелима кад можеш у Београду себи да купиш кућу?
А песник одговори:
– Шта ће ми кућа, у Београду ћу добити улицу.

Језички саветник

Свакодневица или свакодневница

Често се у медијима провуче наслов који саветује како да промените свакодневицу. Иако се оба ова облика употребљавају у српском језику, Правопис МС даје благу предност другом – свакодневица, вероватно зато што је краћи и боље чува корен дан који се налази у основи ових речи.

Контакт(ирати)

Да ли вам следећа реченица звучи исправно?

Контактирала смо директора да нам помогне.

Контактирати некога делује као конструкција коју свакодневно употребљавамо. Наши лингвисти кажу да је једино исправно контактирати с неким, у овом случају с директором. Зато што контактирати значи „ступити у додир, успоставити везу” (с неким, а не некога).

Назвати или позвати некога?

Код неких нормативиста може се чути инсистирање да глагол назвати не треба користити у значењу „назвати некога телефоном”, већ да у тој ситуацији треба употребити глагол позвати. Назвати некога телефоном значило би по њима искључиво „дати некоме име Телефон”.

Међутим, да не бисмо сви ишли унаоколо са именом „Телефон”, треба погледати и у Речник САНУ, где се као треће значење глагола назвати наводи јавити се коме, позвати кога (телефоном), телефонирати, са напоменом да је у питању калк, а слична ситуација је и у једнотомном Речнику српскога језика.

Иако Српски језички приручник није благонаклон према оваквој употреби глагола назвати, коју означава германизмом, ипак данас не можемо бити искључиви према овом значењу које је потврђено бројним примерима у речницима, поготово због тога што тешко може да дође до забуне да некога желимо да ословимо телефоном.

Како бити онлајн?

У једном од градских аутобуса шепури се реклама „Наше књиге можете поручити on-line”, а неретко нас и понеке интернет новине почасте информацијом да су доступне у online издању. Онлајн је англицизам релативно новијег датума који још не бележе сви релевантни правописни приручници. Његово значење може бити: 1. умрежен, повезан са централним рачунаром; 2. који

тренутно ради на интернету (Клајн, Шипка, 2007). Позната нам је онлајн куповина, онлајн семинари, трговина и друге активности или појаве које су доступне на интернету.

Међутим, иако се онлајн ни као реч, а ни као појам, није још сасвим стабилизовао у нашој језичкој, али ни друштвеној пракси, не постоји никакав разлог да га не третирамо као и друге англицизме из информатичке сфере деловања: интернет, веб, сајбер итд. То значи да нема преке потребе да га пишемо на енглеском језику (Online/Online) двоумећи се да ли је у питању једна реч или полусложеница. Можемо слободно писати онлајн, на ћирилици или латиници (како препоручује и Речник новијих англицизама из 2001. године).

Око колико?

Често у писаној штампи, али и у свакодневном говору, можемо да чујемо плеоназам из следећег примера.

Око двадесетак студената дошло је у Београд да унапреди односе младих.

Дакле, ако је студената већ било двадесетак, што значи да их је било отприлике двадесет, сувишно је употребљавати уз ту бројну именицу и предлог око, који у овом контексту треба да означи приближну количину нечега.

Дакле, или око двадесет или само двадесетак студената.

Андреј Ковачевић, 8А

Посебни и другачији, они су наш понос. Остварују изванредне резултате у школским и ваннаставним активностима. Због тога им и дајемо 5+.

Интервју са Емилијом Девећ, 9Б

Емо, како се осећаш у 8. разреду, на крају основне школе?

Да будем искрена још увек не могу да верујем да сам 8. разред. Осећај је леп јер у себи чувам толико успомена и догађања из претходних година, осми разред доживљавам као завршну и кључну годину, сматрам да ће ова година запечатити моје одрастање у Руђеру и уживам у сваком тренутку.

Сети се првог школског дана.

Сећам се свог првог школског дана, носила сам хаљиницу са белом сукњицом, а мама ми је у косу уплела две шарене шналице са тракама једну розе и једну љубичасту, био је то велики дан за мене. Кретала сам у предшколско док је мој старији брат полазио у први разред. Сећам се само колико сам била узбуђена једва сам чекала да упознам школу.

Како постижеш сјајне школске успехе?

Трудим се да радове завршавам на време и да што више пратим у школи на часовима, па тако код куће немам потребе да учим пуно. Наравно доста ми значи добра организација, мотивисана сам за учење зато што су то ипак моје оцене и драго ми је када се мој труд исплати.

Шта ти се највише допада у начину рада наше школе?

У начину рада наше школе највише ми се допадају различити облици задатака које добијамо као на пример да направимо брошуре, разне презентације, учимо да пишемо есеје на разне теме, ту су и бројни лабораторијски извештаји. Допада ми се то што учимо кроз истраживачке задатке и наставници се труде да нам увек изађу у сусрет и помогну када се сретнемо са неким проблемом или када имамо неку недоумицу. Које су ти омиљене школске активности и зашто? Моја омиљена школска активност је драмска секција чији сам члан од 5. разреда. Велико задовољство ми је што сам до сада учествовала у бројним представама као глумица и у улози водтељке а такође са се једне године опробала и као плесачица. Уживам у дружењу са осталим члановима секције, одабиру костима, незаборавним анегдотама са проба изахвална сам наставници која води драмску секцију што ми је помогла да откријем свој таленат.

Да ли си учествовала на неким такмичењима и којим?

Поред тога што се редовно учествујем на математичком такмичењу Мислиша прошле године опробала сам се и на такмичењу из математике, али нисам имала среће па тако нисам успела да остварим неки успех. Радо учествујем у свим спортским такмичењима, до сада сам била на фудзалу, рукомету и одбојци, са тих такмичења имам и неколико медаља. Такође, полагала сам испите из немачког језика и успешно сам положила испите нивоа А1 и А2.

Без тебе се не могу замислити школске приредбе. Како глуму доживљаваш?

Глума је за мене задовољство, од петог разреда учествујем у школским представама. Почела сам из неке своје жеље, да се опробам у новој активности и заволела сам глуму. Наравно у школи сваке године једва чекам да чујем коју су то чаробну представу наставнице смислиле и како могу на најбољи начин да представим свој лик, нисам знала да ћу толико заволети глуму, али сам како време пролази све више заинтересована за њу. За мене су позоришне даске и рефлектори нешто чаробно и тако магично.

Шта очекујеш у овој школској години?

У овој школској години очекујем да ћу полако одлучити који је мој даљи пут. Трудим се да ми ова завршна година буде најуспешнија и очекујем да ћу научити још много тога, како школског градива, тако и о себи и својим интересовањима и плану за будућност.

Шта највише волиш да радиш у слободно време?

У слободно време уживам док тренирам одбојку, то је мој омиљени спорт. Сликање је активност коју такође радо волим, па тако кад имам времена седнем за сто узмем платно и темпере и пустим машти на вољу.

Шта после основне школе?

Сматрам да је још увек мало рано за ово питање, још сам и сама мало несигурна. Наравно, одлучила сам да ћу уписати гимназију, али којим ће то током ићи то још не знам. Имам неке жеље и планове, али ништа загарантовано само сам одлучила да ћу се сигурно потрудити да наставим да ширим своје знање и образовање и да наставим да откривам нова интересовања и таленте.

Интервју са Жељком Кељановићем, 9Б

Жељко, сви наставници истичу твоју одговорност, пристојност и одличне школске резултате.

Да ли је тешко бити такав?

Бићу искрен углавном не, зато што сам то ја. Одговорност коју имам је резултат васпитања мојих родитеља. Пристојност се подразумева, јер је она одлика културе и поштовања. Врло сам упоран, посвећен, знатижељан, волим да за свој труд добијам заслужену награду.

Сети се првог школског дана.

Мој први школски дан је протекао у упознавању са новим другарима, са којима сам тада највише разговарао о спорту. Било ми је важно како се ја осећам, колико сам срећан у новој средини и колико ћу се брзо уклопити. Наравно постојала је доза нервозе и неке трење, али се сваким даном то смањивало

Како постижеш сјајне школске успехе?

На часовима сам врло фокусиран на градиво које наставници предају, што ми помаже и олакшава да савладам нове лекције. Наравно да код куће вежбам и редовно учим јер не волим да ми се обавезе нагомилавају.

Шта ти се највише допада у начину рада наше школе?

Посвећеност и залагање наставника. Моје искуство је такво да када год сам имао неку дилему или нејасноћу, увек сам могао да се ослоним на њихово време које није морало уопште да буде повезано са редовним часовима одређених предмета.

Које су ти омиљене школске активности и зашто?

Моја омиљена школска активност је драмска секција, коју води наставница Јелена Дардић. Зато што глума даје ту уметничку слободу и креативност. Свака представа за мене је нови изазов, јер у свакој сам ја неко други.

Без тебе се не могу замислити школске приредбе. Како глуму доживљаваш?

Од кад знам за себе волео сам да у разном разним костимима које ми је мама редовно куповала, имитирам личност која ми је у том тренутку интересантна и инспиративна. Од своје седме године похађам школу глуме, која ми је остварила делимично дечје снове. Глуму доживљавам врло озбиљно, као своју будућу позив. Она ми дозвољава да машту претворим у стварност, смех у тугу, да сам у једном тренутку Шекспир, а већ у наредном Шојић. Сваки пут када сам на позорници и када је крај представе оно што највише волим да чујем су овације и аплауз.

Шта очекујеш у овој школској години?

Очекујем да као и сваке школске године завршим са одличним успехом. Наравно, радујем се завршној представи која је увек прави спектакл. Оно чему се нећу радовати је растанак са другарима и мојим драгим наставцима. Мислим да ће то бити један од најмотивнијих момената за мене, јер је пре свега моја школа за мене била други дом.

Шта највише волиш да радиш у слободно време?

Највише волим да путујем, дружим се са другарима. Волим да проводим време са својим сестрама. Обожавам да идем у биоскоп.

Шта после основне школе?

Мој пут је од самог почетка јасан, уписаћу средњу уметничку школу која ће ми надам се пружити нека нова искуства у области уметности. Мој сан је да добијем главну улогу у серији и надам се да ће ми избор такве школе помоћи у остварењу те жеље.

Интервју са Ланом Лазовић, 85

Уместо - кажи нам нешто о себи, требало би да кажемо отпевај нешто о себи.

Најрадије бих отпевала нешто о себи јер је певање дефинитивно активност која ме највише усређује.

Како постижеш одличан успех?

Захваљујући доброј организацији мојој и мојих родитеља, успевам да постигнем добар успех у школи и на другим ваншколским активностима. Нажалост, то подразумева одрицање од слободног времена, али мени то не смета.

Које су ти омиљене школске активности и зашто?

Дефинитивно музичко код наставнице Весне и спорт код наставнице Данијеле. Мада, уживам и на часовима дизајна и арта. У сваком случају, било шта што има везе са уметношћу ме испуњава.

Одакле љубав према уметности – музици, сликању?

Љубав према уметности ми се јавила од најранијег детињства. Од кад знам за себе певам, свирам и сликам, а кад сам постала старија онда сам почела те вештине и да усавршавам.

Како радиш на музичком таленту?

Оно што сам схватила је да талент није довољан и да уз њега треба доста рада на вештини. Тако да ја имам часове певања два пута недељно и јавне наступе са школом певања једном у три месеца. Уз то, једном недељно идем у музичку школу - одсек клавир и соло певање.

Идеш и у глумачку школу. Какво је то искуство?

Искуство је заиста прелепо. У глумачкој школи ми се највише свиђа што вежбамо дикцију, комуникацију, емоције, покрете на сцени и што се сјајно дружимо. Глума пред камером ми је омиљени предмет. Иначе бину обожавам тако да је глума била природан избор.

Шта највише волиш да радиш у слободно време?

Да цртам и да певам. Волим да идем у куповину и да проводим време са друштвом.

Како видиш себе у будућности?

На бини, наравно. Волела бих да се остварим у свим пољима уметности на којима радим и за које имам талента.

Интервју са Тимофејем Табакманом, 65

Реци нам нешто о себи.

Ја сам из Русије, мислим да је то важно рећи и имам потребу то да нагласим. Рођен сам у Москви и тамо сам живео осам година. Из познатих разлога, моја породица је отишла из Русије. Преселили смо се у Турску, у Анталију и тамо смо провели пола године. Пратио сам онлајн наставу, наставио сам да учим по руском програму. Иако смо били у морском граду, није нам пријала висока температура па смо се преселили у Србију. Ишао сам у руску школу, а у фебруару сам се уписао овде у Grade 5.

Какав ти је био први дан у „Руђеру“? Шта ти се свиђа у овој школи?

Дошао сам на гостовање једног четвртка. Разумео сам српски језик, али не тако добро, нисам га говорио. Срећом, у одељењу је било другара из Русије који су ми много помогли. Иако је било језичких тешкоћа, одлучио сам да ћу ићи у ову школу, јер сам се осећао пријатно и прихваћено. Свидело ми се што има доста истраживања, што не учимо само чињенице, много је креативнији приступ у овој школи.

Одлично си савладао српски језик. Је ли ти било тешко?

Није ми било много тешко. Дружећи се са другарима, учио сам, на часу српског језика сам га учио, као и на тренинзима. Са тренером и другим спортистима сам „пропричао“ српски језик.

Реци нам нешто о спорту којим се бавиш.

Бавим се бадминтоном око годину и по. Почео сам да тренирам одмах по доласку у Београд. Одлучио сам се за тај спорт јер је клуб био у близини моје куће. С почетка сам приступао необавезно, као када играм неки спорт у парку или на плажи. Онда сам тренирајући схватио у контакту са старијим спортистима да је то олимпијски спорт, а не само забава, па сам се другачије и поставио. Но, већ сам постигао неке резултате.

Чиме се бавиш у слободно време?

У слободно време радим различите ствари. Играм игрице, читам књиге – на енглеском, руском и српском језику. Небитно на којем језику читам, волим да су књиге авантуристичке, да имају занимљиве догађаје. Тренутно читам „Тома Сојера“ и баш ми се свиђа. Са породицом играм друштвене игре и стони-тенис.

Да ли ти се свидела екскурзија у Кладову?

Много ми се свидела. Дивно ми је било на броду, у пловидби Дунавом. Видели смо Трајанову таблу и Децибела. Играли смо на теренима фудбал и увече смо играли друштвене игре.

Разлика између РУР и МУР-а?

Имамо више предмета и мислим да су тежи они које смо већ имали. Свиђа ми се што смо добили нове предмете – историју и географију. Биологија ми се чини тешка.

Шта очекујеш у овој школској години?

Очекујем добар резултат на такмичењу из математике, да имам добре оцене из свих предмета, да се лепо дружимо. Очекујем и да остварим велике успехе у бадминтону.

Интервју водила новинарска секција

Интервју са Алисом Акжигитовом, 4А

Шта треба да знамо о теби?

Ја сам Алиса. Имам девет година. Дошла сам у ову школу у другом разреду и лепо ми је. Брзо и лако сам се навикла на ново окружење, учитељицу и другаре.

Које су ти омиљене активности у школи и зашто?

Моја омиљена активност је АРТ. Волим да цртам, правим и креирам нове ствари.

Које су ти омиљене активности ван школе?

Волим да идем на тренинге гимнастике.

Да ли си учествовала на неким такмичењима и којим?

Учествовала сам на такмичењима из гимнастике. Такође сам се опробала и на такмичењу „Мислиша“ и освојила 2. награду. Посебно сам поносна на овај велики успех!

До ког дела такмичења си стигла у гимнастици?

То је било такмичење у групним вежбама категорија Ц (ЦЕ). Освојила сам злато у категорији кадеткиња.

Која је чаробна формула за постигнућа која остварујеш?

Мислим да је важно да се стално вежба и тренира, па резултати неће изостати. Тог правила се ја придржавам.

Нова година ће ускоро. Шта очекујеш од следеће године?

Желим да све остане као и до сад. Ништа ја ту не бих мењала. Задовољна сам и срећна!

Коју поруку би послала другарима из своје школе?

Другарима желим успешну наредну годину уз испуњење свих жеља, пуно заједничких тренутака и што више смеха!

Интервју са Симоном Поповић, 4А

Шта треба да знамо о теби?

Зовем се Симона Поповић, ученица сам трећег разреда (одељење 4а). Одличан са ђак. Волим гимнастику.

Које су ти омиљене активности у школи и зашто?

Обожавам све активности. Највише волим када учимо нешто ново, јер је јако забавно и на посебан начин долазимо до нових информација.

Које су ти омиљене активности ван школе?

Омиљена активност ван школе ми је гимнастика. Уживам у новим покретима и акробацијама које свакодневно увежбавам.

Да ли си учествовала на неким такмичењима и којим?

Учествовала сам на многобројним такмичењима из гимнастике. Освајала сам златне медаље. Учествовала сам и на „Мислиши“.

До ког дела такмичења си стигла?

Стигла сам до републичког такмичења у Б (В) категорији из гимнастике.

Која је чаробна формула за постигнућа која остварујеш?

Мислим да је труд најважнији. Улажем доста напора и редовно вежбам, па тако успевам да досегнем највише резултате.

Нова година ће ускоро. Шта очекујеш од следеће године?

Желим да и даље нижем одличне резултате у школи, а и у спорту. Радујем се индивидуалним такмичењима у гимнастици.

Коју поруку би послала другарима из твоје школе?

Желим им све најлепше у новогодишњим празницима. Пуно дружења, лепих тренутака и уживања у школском амбијенту.

Дурмитор 1950.

Петар Лубарда – визионар српског сликарства

Петар Лубарда (1907–1974) један је од најистакнутијих представника савремене српске и југословенске уметности. Његова дела освајају снагом израза, необичним композицијама и емотивном дубином, што га чини изузетном појавом у уметничком свету. Рођен у Љуботињу, малом месту у Црној Гори, Лубарда је рано показао интересовање за сликарство, које ће га касније одвести на пут међународног признања.

Лубардин стил се тешко може сврстати у један уметнички правац. Он је мешао експресионизам, кубизам и апстракцију, стварајући јединствен визуелни језик. Његове слике често су инспирисане пејзажима Црне Горе, историјским мотивима и митским причама, што му је омогућило да изрази дубоку повезаност са својим коренима. Користио је снажне боје и динамичне линије како би пренео интензивне емоције и створио упечатљиве призоре.

Једна од његових најпознатијих серија слика су „Косовски циклус“ и дела посвећена црногорском пејзажу, попут слике „Дурмитор“. Лубарда је у тим радовима приказао не само природне лепоте већ и историјску тежину и духовну енергију простора који је био његова вечита инспирација.

Лубардина дела била су изложена широм света, од Париза до Токија. Добитник је бројних награда, укључујући награду УНЕСКО-а на Бијеналу у Сао Паолу 1953. године. Његово име и данас одјекује у уметничким круговима као синоним за иновацију и аутентичност. Данас је Лубардина уметност важан део културног наслеђа Црне Горе и Србије. Његова дела чувају се у Музеју савремене уметности у Београду, али и у приватним колекцијама широм света. Од 2018. године, у кући на Дедињу у којој се налазио његов атеље, отворен је за посетиоце легат Петра Лубарде који чине слике, графике, цртежи, као и лична библиотека и богата архива.

Лубарда није био само сликар, већ и визионар који је кроз своја платна успео да сачува дух Балкана и пренесе универзалну поруку о човековој борби, страсти и вери. Његово стваралаштво нас подсећа на моћ уметничког дела да прелази границе простора и времена, остајући увек актуелно и инспиративно. За све љубитеље уметности, Петар Лубарда остаје вечити подсетник на то како се кроз боје и облике може испричати прича која нас дубоко дира и повезује.

Ана Љубичић, 8Б

Скадарско језеро 1949.

Космац 1957. год.

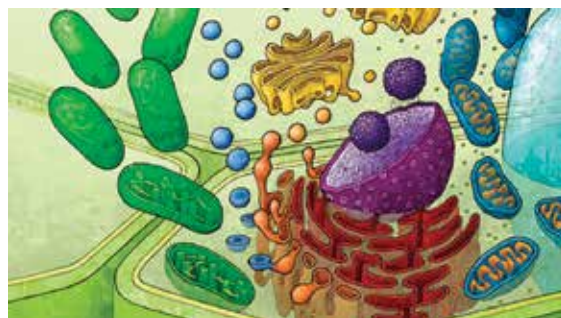

Јутро 1953. год.

помажу у разградњи хране, док друге доприносе кружењу хранљивих материја у екосистемима. Укратко, биологија је свуда - обликује наша тела, наше заједнице и нашу планету.

Недавна открића у биологији померају границе онога што смо сматрали могућим. Научници користе моћ CRISPR технологије за уређивање гена, како би се ухватили у коштац са генетским поремећајима и развили усеве отпорне на болести. Из екологија, истраживачи истражују начине да заштите угрожене врсте и обнове екосистеме оштећене људском активношћу.

Једна од најзбудљивијих области је синтетичка биологија, где научници конструишу ћелије за производњу лекова, биогорива или чак материјала попут паукове свиле. Ове иновације нас подсећају да биологија није само проучавање живота – већ и коришћење тог знања да бисмо га побољшали.

У свету који се суочава са изазовима као што су климатске промене, несигурност хране и глобалне пандемије, биологија држи кључ за многа решења. Разумевањем система који одржавају живот, можемо их боље заштитити и неговати.

Емилија Девић, 9Б

Фасцинантни свет биологије: разоткривање животних мистерија

Биологија проучава живот на Земљи, то је предмет који нас приближава разумевању замршених система који чине наш свет. Од најситнијих бактерија које успевају у екстремним окружењима до високих секвоја Калифорније, биологија нас учи колико је живот заиста међусобно повезан и динамичан.

Да ли сте икада застали да размислите о науци која стоји иза вашег откуцаја срца, о храни коју једете или о биљкама у вашој башти? Биологија даје одговоре. На пример, људско срце пумпа око 7.570 литара крви дневно, што је подвиг који покреће фино подешен систем мишића и вентила. Фотосинтеза, процес који биљке користе за претварање сунчеве светлости у енергију, не само да храни саму биљку већ и обезбеђује кисеоник који удишемо.

Чак и микроорганизми које често превиђамо играју кључну улогу. Бактерије у нашем систему за варење

Каучук

Европљани су открили Јужну Америку 1492. године и, поред кромпира и кафе, пронашли су каучук. Каучук је други назив за гуму и природна гума се прави од сока тропског дрвећа *heveje brasiliensis*, који се зове латекс. Каучук је добио своје име по народној речи *Saňuchi*, која је још један назив за дрво из ког се добија, и преводи се као - дрво које плаче. У кори се прави зарез и оставља се дубок тањир да би се у њега тај сок сливао. Згрушавањем тог сока се прави каучук. Древни народи Јужне Америке су каучук користили за прављење лопти, обуће и посуда за воду још у 11. веку, тако што су сакупљали сок и излагали га ватри, после чега су само чекали да се маса стврдне. Европљани су желели да ураде нешто слично. Међутим, ускоро се испоставило да каучук постаје лепљив на врућини и киши, а превише тврд у хладу. Године 1770.г. је научник Јосеф Пристли приметио да каучук брише

трагове од графитне оловке, па су се од каучука почеле да праве гумице за брисање. Такође, баш због тога се у Енглеској гумица још увек зове *rubber*, што је уједно и назив за гуму. Чарлс Гудјер је 1839. године открио да, ако се каучук помеша са сумпором, постаје чвршћи и мање лепљив. Тако је пронађена гума, барем она коју користимо и данас, али се данас већином прави вештачки. Сергеј Лебедјев, руски хемичар, је 1927. године употребио дивинил (хемијска формула C_4H_6) уместо каучука и добио синтетичку гуму. Такође, 1930. године, Уолес Хјум Карозерс је направио неопрен, који се сада користи за завоје, костиме за роњење итд. Неки од најпознатијих примена гуме су у одећи, посебно спортској одећи и папучама, аутомобилним гумама, цревима за воду, гуменим рукавицама итд. Гума је одличан изолатор топлоте и електрицитета, због чега је користе и за спољашњи омотач каблова.

Јелена Даутовски, 8Б

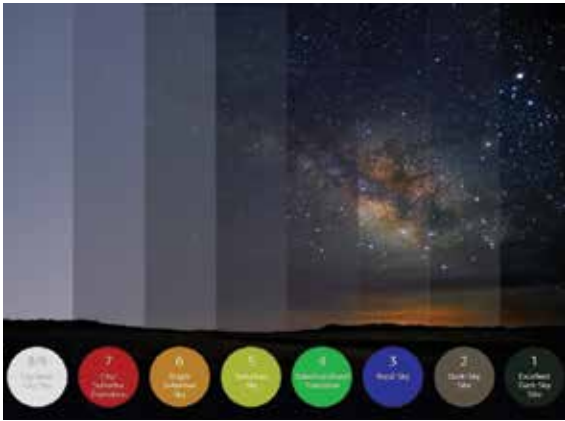
HISTORY OF RUBBER

Звезде, где сте?

Ноћно небо је увек било инспирација и подсетник на огромност универзума, али данас га ретко видимо у његовој пуној лепоти. Светлосно загађење, узроковано прекомерном и неправилно усмереном вештачком светлосћу, брише ту везу са природом. Није само проблем што звезде више нису видљиве; последице су много дубље, утичу на природу, наше здравље и енергију коју користимо. Верујем да је светлосно загађење озбиљан проблем нашег времена јер нас удаљава од природног циклуса живота и угрожава равнотежу у свету око нас.

Светлосно загађење најчешће је последица модерних технологија и урбанизације. Кључни извори светлосног загађења су градови са прекомерним осветљењем на отвореном, светле рекламе и улична расвета. Светлост са уличних светиљки се шири када нису усмерене надолу, појачавајући сјај неба и осветљавајући простор више него што је потребно. Посебно је проблематично јако осветљење које се често користи на местима као што су паркинзи, билборди и спортски терени. Ово може узроковати одсјај, као и светлосно загађење, односно осветљавање подручја где светлост није потребна.

Новe технологије осветљења нуде ефикасна решења за смањење светлосног загађења. Паметни системи могу подешавати интензитет светлости и користити тајмере за јавну расвету, док посебне сијалице усмерене надолe смањују одсјај према небу. Енергетски штедљиве ЛЕД сијалице, као и сензори покрета и регулатори осветљења, помажу у смањењу непотребне потрошње енергије. Такође, тамнонебеске сијалице, које ограничавају светлост према горе, и резервати тамног неба, који очувавају природну таму, већ су доказано успешни у многим деловима света.

Владе могу помоћи у смањењу светлосног загађења успостављањем одређених смерница за јавну расвету и обавезивањем на постављање заштићених светала како би се ограничио вишак светлости. Смањењем непотребног осветљења, закони о смањењу светлосног загађења и очувању енергије такође промовишу употребу енергетски ефикасног осветљења у домовима и радним местима.

Смањење светлосног загађења захтева и индивидуалну и колективну акцију. Локално светлосно загађење може се смањити једноставним мерама као што су куповина заштићених расветних тела, коришћење завеса и искључивање непотребних спољашњих светала. Кроз образовне иницијативе, попут оних које спроводи Међународна асоцијација за тамно небо, заједнице могу допринети подизањем свести. Јавност се информише, а акција се подстиче догађајима као што су искључивање светла током миграција птица. Одрживе опције осветљења могу се промовисати кроз сарадњу локалних власти, школа и еколошких организација.

Светлосно загађење није само проблем који утиче на природу и здравље, већ и губитак важног дела наше културе и везе са светом око нас. Када погледамо ноћно небо у граду и видимо само бледу, осветљену измаглицу уместо звезда, осећамо колико смо се удаљили од природе. Верујем да се овај проблем може решити ако свако од нас допринесе малим корацима, као што су коришћење завеса и подршка бољем осветљењу у нашим градовима. Не желимо да живимо у свету у коме звезде видимо само на сликама, већ у оном где можемо подићи поглед и дивити се универзуму. Светлосно загађење није непобедиво; заједничким радом можемо повратити тамно, звездано небо које припада свима нама.

Доротеја Дефранчески, 9А

Природна станишта животиња, где је тама неопходна, озбиљно су угрожена светлосним загађењем. Прекомерна светлост може пореметити кључна природна понашања животиња које су активне ноћу, као што су проналажење партнера, тражење хране и оријентација. На пример, миграторне птице чешће се сударају са зградама јер их привлаче градска светла. Вештачка светлост, такође, оштећује микроскопске организме у воденим стаништима, нарушавајући ланац исхране и потенцијално угрожавајући друге врсте које од њих зависе.

Природни циклуси светлости и таме неопходни су за одржавање равнотеже. Ноћни поремећаји услед светлосног загађења могу довести до биолошких промена које штете екосистемима и биодиверзитету. Вештачка светлост мења понашања која нормално прате природни ритам дана и ноћи, утичући на животиње у градским и руралним подручјима, као што су поремећаји сна и промењене навике у исхрани.

Циркадијални ритам, што је нормалан 24-часовни циклус људског тела, може бити озбиљно нарушен светлосним загађењем. То може имати штетан утицај на људско здравље. Изложеност вештачкој светлости ноћу може пореметити циклусе сна, доводећи до екстремног умора, туге и других поремећаја расположења као што је несаница. Хормон мелатонин, који нам помаже да заспимо, може бити потиснут главом светлошћу, која се често налази у екранима и ЛЕД светлима. Честе поремећаје сна могу пратити додатни здравствени проблеми, као што су болести срца, повећање телесне тежине и отежано размишљање. Поред тога, неке студије су показале да дуготрајна изложеност вештачкој светлости може повећати ризик од неколико врста карцинома, нарушавајући нормалне функције организма.

Access to education: A human right for every child

To all respected members of the UN
 I have come to address the impact of mankind's powerful ability to provide education, not amongst young children only, but for everyone on this planet. The power of education is a thing that can be provided so easily, yet it is the strongest thing known. Education is sharper than any sword, for a knight cannot wield one without any knowledge of it. Education is like a light to follow for mankind. A lack of education is like a dark, closed room with no doors or windows. Would a flower bloom in an open, sunny area, or a closed, dark room? This is how a human works - a man blooms in light, the light is education, but a man in darkness cannot bloom, for he has nowhere to bloom, with no light. And we have always functioned this way, man discovers fire and educates his tribe how to make fire, a man makes a spear and teaches his tribe to make a spear; the tribes pass this down to their children by educating them, and the children discover more and more, and these children of the tribes make civilizations, and the civilizations make kingdoms and kingdoms make empires. All because we provide our future generations with education. And I give praise to people like Kimani Maruge or Malala Yousafzai who dare fight for education despite their old and young ages in such extreme and isolated areas. We need to continue providing education to the newer generations, or we will begin to fall back behind. Places like the Middle East show a great lack of education for not only the women but men, too, and they risk a stop in development because of this. Dear world leaders, and other adults, our children are seeds and it is your decision to water those seeds or keep them in the dark.

Marko Baćanović, 9A

Find a
Really
Inspiring,
Energetic and
Nice person to
Do fun things with.

Ива Петровић, 7A

Many happy moments
You and I have.

Petting you and giving you to
Eat is part of my duty and it gives me pleasure
To take care of you!

Philippos Papadakis, 7A

A Frog Under a Log

Once I was walking and there was too much fog.
 The only thing I could see was a little green blob.
 I cleared my eyes for a second and saw
 It was a beautiful bright green frog.
 I went up to the frog and said: "Hi!"
 Quickly did I realise the frog was very shy and it hid
 under a brown log.
 I have never seen this frog coming out from the fog and
 hiding under a log
 Ever again.

Chloe Vujičić, 7A

← the.language.nerds

3,153 posts **2.6M** followers

The Language Nerds

@the.language.nerds • 2 New

Business inquiries:
contact@thelanguageners.com
thelanguageners.com

The Language Nerds

The term nerd is usually used in casual conversation to describe someone with a deep, passionate interest in a particular subject—usually something intellectual like science. While nerd is sometimes used in a negative light, it's increasingly used by those who are enthusiastic about their interests, proudly wearing the label. If you're someone who loves to explore languages, you'll be excited to discover **The Language Nerds**, a website packed with fun and fascinating language-related content. The Language Nerds offers a treasure trove of information, including sections on worldwide language facts, humour, etymology, puns, spelling, and even translations of hilarious phrases from other languages. If you're more of a social media person, you can follow their Instagram account, where they regularly post fun facts, language jokes, and amusing linguistic insights.

Some of the highlights of the website include articles like "27 Hilarious Non-English Phrases and Their Literal Meanings" and "Product Names That Mean Something Unfortunate in Other Languages." You'll also find sections dedicated to puns, like those that turn common words into jokes, and etymology, where you can uncover the surprising origins of everyday words. Here are just a few examples of the quirky and delightful content you can expect:

Did you know that the Japanese word for 'butterfly' is chou, which also means 'a school of fish' in some contexts?

Or that in Denmark, the word ugle (meaning 'owl') also refers to someone who's a little 'out of it' or silly?

77 Common Latin Words and Phrases Used in English That You Should Know

The Surprising Benefits of Being Bilingual

In a time when much of the internet is flooded with mindless content, websites like The Language Nerds offer a refreshing alternative. They focus on quality content that makes learning and exploring languages

fun and engaging. As a final fun fact, did you know that "brain rot" was named Oxford Dictionary's word of the year? It's a term for the effect of mind-numbing content—something that The Language Nerds avoids at all costs.

So, whether you're looking for a way to enrich your knowledge of languages or just want to laugh at some clever puns, The Language Nerds is the perfect destination for any language lover!

The words jail and prison are synonyms. But jailor and prisoner are antonyms.

(A word of English spelling that you purpose.)

Fudgel
(18th century)

Pretending to work while actually doing nothing.

Today I plan on being as useless as the **G** in Lasagna.

Every **C** in Pacific Ocean is pronounced differently.

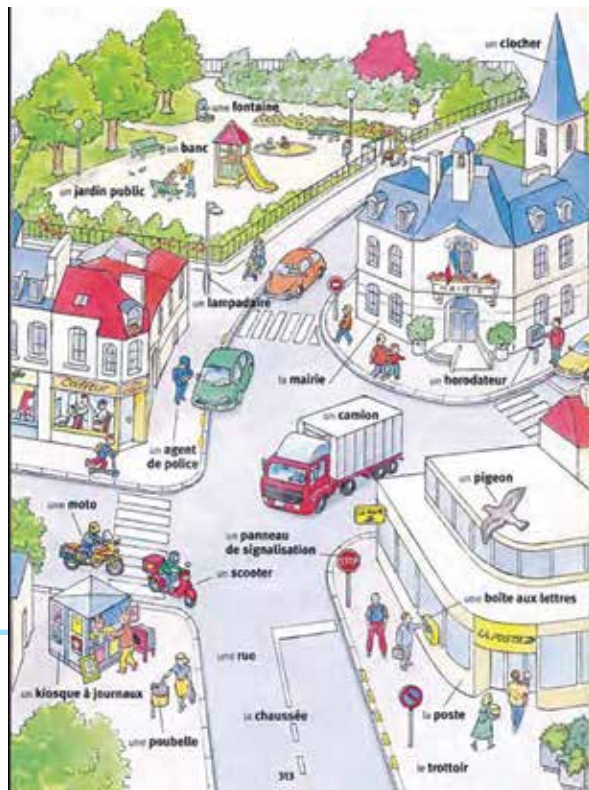
	Pompier	
	Plombier	
	Boulangier	
	Chirurgien	
	Cuisinier	
	Maçon	
	Peintre	
	Boucher	
	Mécanicien	
	Médecin	
	Fermier	
	Jardinier	

Faire connaissance

 _____ !
 Salut! _____ tu t'appelles ?
 Je _____ Anute. _____ ?
 Je m'appelle _____
 Quelle _____ as-tu ?
 J'ai 13 _____ . _____ ?
 _____ 11 ans.
 Quelle _____ parles tu ?
 Je _____ français, anglais et ukrainien.
 Très bien. Moi, je parle _____
 Au revoir!
 _____ !

m'appelle Alex ans Et toi
 Comment âge J'ai parle français
 Et toi langue Salut Au revoir _____

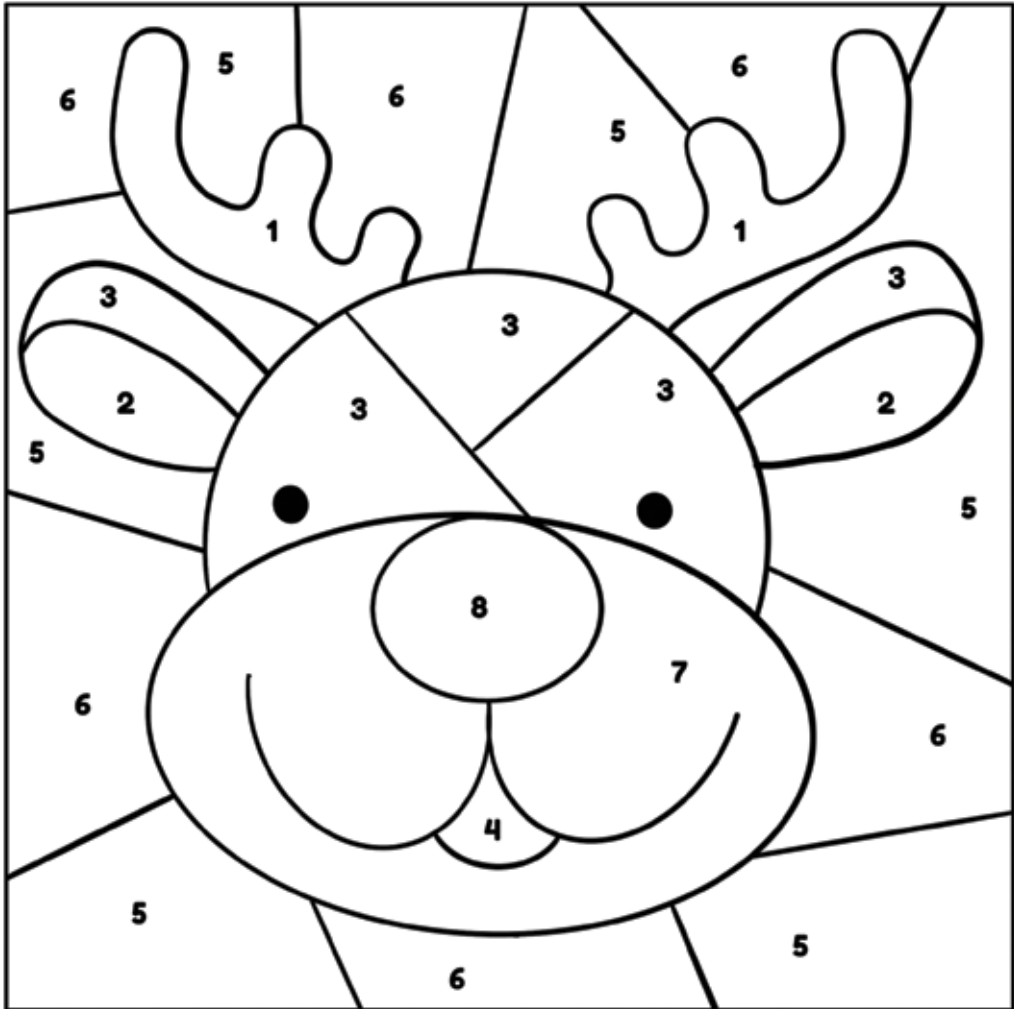
Les fruits

Numérote les images.

- 1 l'avocat
- 2 la cerise
- 3 la noix de coco
- 4 l'orange
- 5 la papaye
- 6 l'abricot
- 7 la fraise
- 8 la poire
- 9 la pomme
- 10 la mangue
- 11 la pêche
- 12 les myrtilles
- 13 l'ananas
- 14 la pastèque
- 15 la banane
- 16 la prune
- 17 le fruit de la passion
- 18 les raisins
- 19 le melon
- 20 la figue
- 21 la framboise
- 22 les groseilles
- 23 le fruit du dragon
- 24 les groseilles
- 25 le pamplemousse

COLORA COI NUMERI

1 = BIANCO

2 = ROSA

3 = MARRONE

4 = ROSSO

5 = AZZURRO

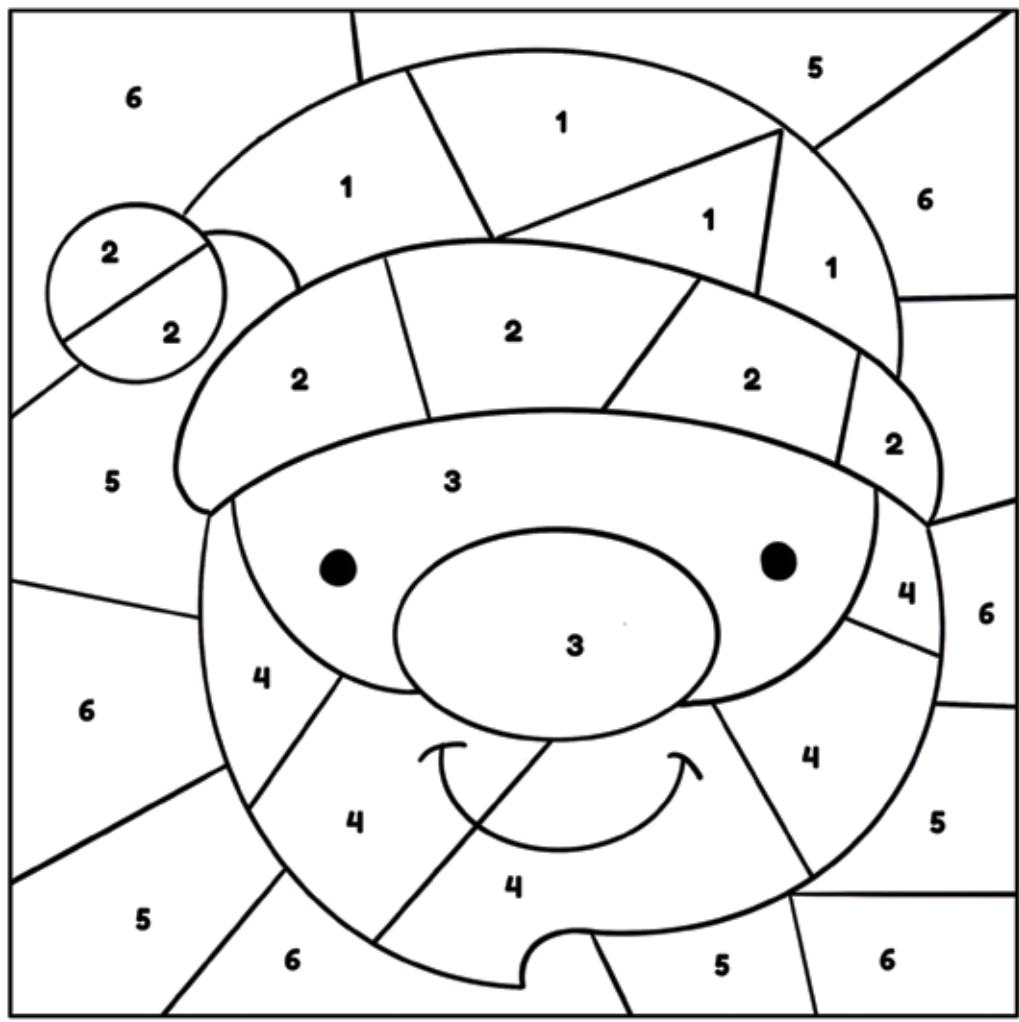
6 = BLU

7 = BEIGE

8 = MARRONE SCURO

© portalebambini.it

COLORA COI NUMERI

1 = ROSSO

5 = VERDE

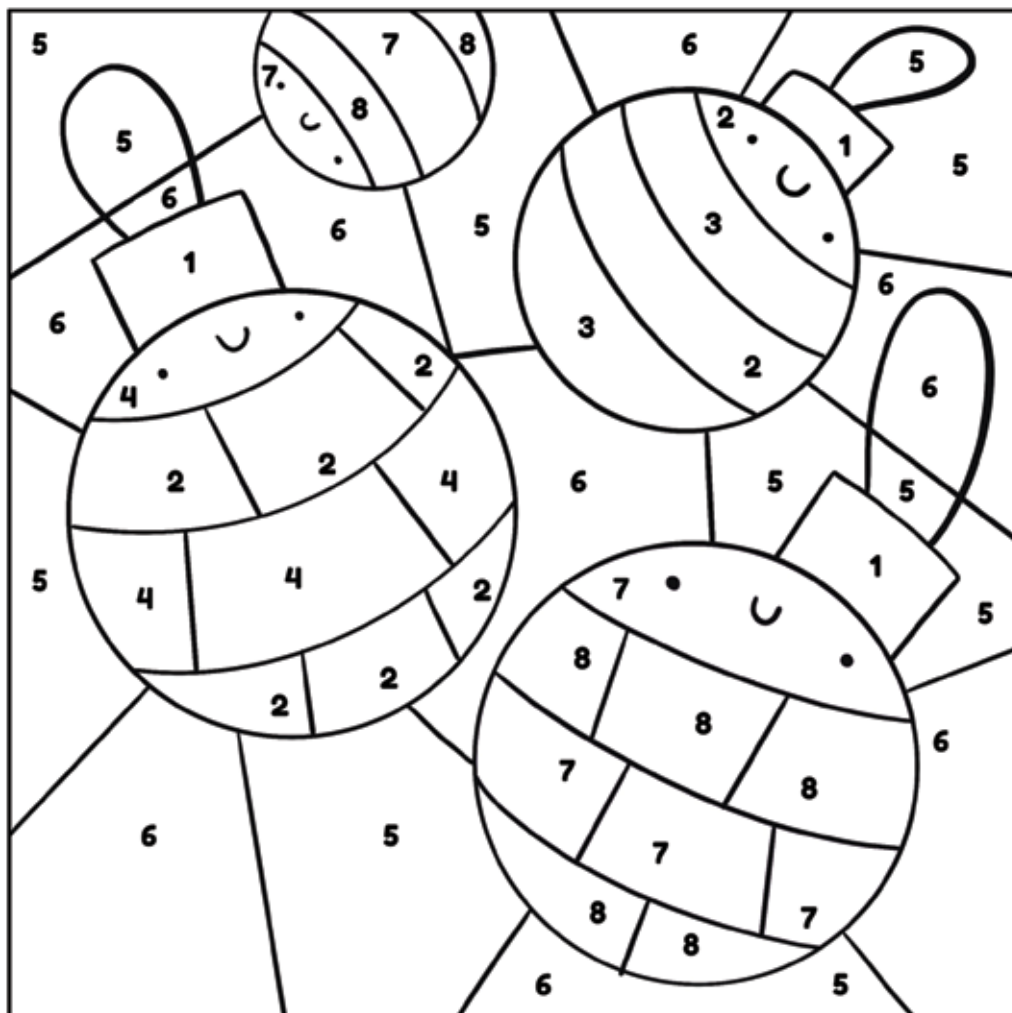
2 = BIANCO

6 = GIALLO

3 = ROSA

4 = GRIGIO

COLORA COI NUMERI

1 = GIALLO

2 = BIANCO

3 = ROSSO

4 = ARANCIONE

5 = VERDE CHIARO

6 = VERDE SCURO

7 = ROSA

8 = VIOLA

© portalebambini.it

I NUMERI FINO A 20

Collega il numero scritto in cifre al numero in lettere.

10

NOVE

8

QUATTORDICI

14

OTTO

9

DICIASSETTE

17

DIECI

3

DODICI

12

DICIOTTO

5

TRE

11

CINQUE

18

UNDICI

www.scuolaconagnes.it

Gli articoli determinativi

- Scrivi l'articolo determinativo giusto per ogni nome.

.... GUFO

.... GUFU

.... MEDUSA

.... MEDUSE

.... SQUALO

.... SQUALI

.... DELFINO

.... DELFINI

.... SCIMMIA

.... SCIMMIE

.... PULCINO

.... PULCINI

.... SCOIATTOLO

.... SCOIATTOLI

.... CICOGNA

.... CICOGNE

Gli articoli determinativi

- Collega ogni nome all'articolo adatto.

gatto

fiori

pizze

orologi

casa

scoglio

elefanti

maschera

zaino

fratelli

cartelle

gorilla

IL

LO

LA

I

GLI

LE

JUGENDWÖRTER DES JAHRES 2024

DIE BELIEBTESTEN WÖRTER UND WAS SIE BEDEUTEN

AURA

Quelle: [imago](https://www.imago.com) (ZDF.de)

Aurapunkte?

Langenscheidt kürt dieses Jahr wieder das Jugendwort des Jahres, um die Trends und Entwicklungen in der Jugendsprache zu würdigen. Für das Jahr 2024 wurde das Wort "Aura" zum Jugendwort des Jahres gewählt. "Aura" wird oft humorvoll oder ironisch verwendet, um die Wirkung oder das Auftreten einer Person zu beschreiben. Zum Beispiel: "Nach dem peinlichen Sturz vor der ganzen Klasse ist meine Aura auf dem Tiefpunkt." Doch es gibt noch viele weitere interessante Jugendwörter, die in diesem Jahr populär sind. Hier ist ein Überblick über die Top 10 Jugendwörter 2024 und ihre Bedeutungen.

Die Top 10:

- Aura
- Schere
- Diggah(h)
- Hölle nein
- Talahon
- Akh
- Yolo
- Yurr
- Pyrotechnik
- Nein Pascal, ich denke nicht

Quelle: www.langenscheidt.com

Jugendwörter 2024: Ein Überblick

1. Aura

Bedeutung: Die besondere Ausstrahlung oder das Charisma einer Person. Oft scherzhaft verwendet, um zu sagen, dass jemand eine besondere Präsenz hat.
Beispiel: "Er hat eine starke Aura, wenn er den Raum betritt."

2. Akh

Bedeutung: Das arabische Wort für Bruder, als Anrede für einen Freund oder Bekannten.
Beispiel: "Was geht morgen, Akh?"

3. Hölle nein

Bedeutung: Ein Ausdruck starker Ablehnung, oft scherzhaft verwendet.
Beispiel: "Am Samstag um 8 aufstehen? Hölle nein!"

4. Talahon

Bedeutung: Ein arabisches Wort, das "Komm her" bedeutet und oft scherzhaft verwendet wird.

Beispiel: "Mit meiner Brusttasche fühle ich mich heute wie ein Talahon."

5. Schere

Bedeutung: Ein Begriff, der bei Online-Spielen benutzt wird, um ein Schildeingeständnis auszudrücken.

Beispiel: "Gestern Fortnite gespielt, aber musste die Schere heben."

6. Yurr

Bedeutung: Ein Wort aus dem US-amerikanischen Slang, das Zustimmung oder Begrüßung ausdrückt wie z.B. „Hi“ oder „Ja“.

7. Yolo

Bedeutung: Steht für "you only live once" und rechtfertigt impulsive oder riskante Entscheidungen.

Beispiel: "Gestern mein ganzes Gehalt für Bubble Tea ausgegeben. Yolo."

8. Nein Pascal, ich denke nicht

Bedeutung: Ein Ausdruck, um einer Aussage nicht zuzustimmen, bekannt aus einer Fernsehsendung.

Beispiel: "Wenn er sagt, dass du dich als Erstes melden sollst – Nein Pascal, ich denke nicht."

9. Pyrotechnik

Bedeutung: Ein Begriff, der sich auf das Verbot von Pyrotechnik in Stadien bezieht.
Beispiel: "Die Diskussion über Pyrotechnik in Stadien ist wieder aufgeflammt."

10. Diggah / Diggah

Bedeutung: Eine freundschaftliche Anrede zwischen zwei Menschen, ähnlich wie "Kumpel".
Beispiel: "Was geht, Diggah?"

JUGENDWÖRTER DES JAHRES 2024

Aufgaben

1. Ordne die Jugendwörter den richtigen Bedeutungen zu.

1. Aura
2. Talahon
3. Schere
4. Yurr
5. Hölle nein
6. Akh

- A. Das arabische Wort für Bruder, als Anrede für einen Freund oder Bekannten.
- B. Ein Begriff, der bei Online-Spielen benutzt wird, drückt ein Schuldeingeständnis aus oder dient als Bekenntnis, dass man etwas getan hat.
- C. Bezieht sich auf die persönliche Ausstrahlung/Charisma oder Status, oft scherzhaft verwendet.
- D. Kommt aus dem englischen „hell no“ und wird als Widerspruch verwendet.
- E. Das Wort kommt aus dem US-amerikanischen Slang und wird sowohl als Zustimmung als auch als Begrüßung genutzt.
- F. Kommt aus dem Arabischen und steht für „Komm her“ und wird genutzt von und für Menschen mit stereotypen Merkmalen oder Verhalten.

2. Weißt du was ein "Boomer " ist?

3. Was ist für dich ein typisches "Boomer-Wort" oder „Boomer-Satz“?

4. Was sind die populärsten Jugendwörter in deinem Land?

Lösungen: 1. Aura - C | 2. Talahon - F | 3. Schere - B | 4. Yurr - E | 5. Hölle nein - D | 6. Akh - A 2. Ein "Boomer" ist eine ältere Person, die zwischen 1950 und 1970 geboren wurde. Der Begriff wird oft verwendet, um jemanden zu beschreiben, der traditionelle Ansichten hat und manchmal Schwierigkeiten hat, neue Technologien oder moderne Ideen zu verstehen. 3. Zum Beispiel: Ein "Boomer" könnte sagen: "Früher war alles besser" oder "Ich verstehe diese neuen Handys nicht." 4. z.B. Krindl, fleks, mjut, bff, sigma...

Земной Олимп

История

На свете есть место, которое на помечено на картах. Те немногие, которые там были, называют ее стальной горой. Но имя той горы... Олимп. В той горе, от ее верха до самого низа, живут ее коренные жители. У них совсем не как у нас. У них остались короли и королевы, и 'Королевская Кровь' передается из поколения в поколение. Но, сейчас все пошло 'не по плану'. В этом поколении, принцесса... отказывается ею быть.

- Дочь. Как твой Отец, я тебе говорю. Ты принцесса. И НИКАКИХ РАЗГОВОРОВ!

Принцесса Кристина отвернулась, и уйдя в комнату, кинула хрустальную корону на пол. Принцесса... хотела стать воином. Дело в том, что воины в том королевстве распознавали тайну веков: название горы, и как она связана с греческим, "поднебесным" Олимпом. Это то, что Кристина МЕЧТАЛА узнать.

Часть 2.

Ее заперли. Только слуга приходит с королевскими кушаньями и новыми коронами, осколки которых идут в мусорку каждый день.

Она не выдержала. Тихой ночью, разбилось стекло. Молодая девушка бежит в королевское подземелье.

Ступеньки, ступеньки... она остановилось около золотой клетки с аметистами. Темный силуэт внутри обернулся и показал лицо...миллой старушки с серебрянной бородавкой на длинном носу.

-Бабушка! Помогите мне пожалуйста!

-Здравствуй внученька. Как ведьма, я могу тебе сказать, что-то это время для твоего вопроса стать ответственным.

Ведьма рассказала, как узнать про гору. Это то, что она не рассказала даже собственному Был сыну, нынешнему королю.

Через час, на самой вершине "Земного Олимпа" Был виден силуэт девушки с развевающимися волосами. Было слышно легкое нащёптывание тихих слов, ураган настиг ее, и унес... Под Небеса.

Часть 3.

Она бежала по облакам. Силуэт бежевых руин приближался. Вдруг что-то откинуло ее назад. К ней подлетел... Зевс. Громогласны голос проговорил: -ДЕВОЧКА, ТЫ НЕ ДОЛЖНА БЫТЬ ТУТ! КАК ТЫ ПОТВОЕМУ СОБИРАЕШЬСЯ ОТПРАВЛЯТЬСЯ ОБРАТНО?! -Я...

Но черная громыхающая тучка подняла ее вверх, и унесла в палаты Зевса.

Когда она все объяснила, через несколько дней, настал день соревнований юных богов, победитель которых отправиться на разведку земли.

-Я иду на это соревнование, я должна доказать что я воин!

Зевс отрезал:

- ДЕВОЧКА, ТЫ СИДИШЬ ТУТ.

- Я докажу, Я МОГУ!

- НУ ЛАДНО, прогромыхал он, УМРЕШЬ

- Я НЕ СМОГУ ТЕБЯ ЗАЩИТИТЬ, КАК РАНЬШЕ.

Она... выиграла. Все были ошеломлены. Зевс подошел к ней и подняв ее высоко, он начал ее подкидывать. Она смеялась, все хлопали и поздравляли ее. После торжества, ей рассказали вопрос, на который она должна была найти ответ на разведке Земли. Но оказалось, что она знала ответ на него! Ну конечно, она все же жительница Земли. Она рассказала все, а они как благодарность рассказали, что их Олимп это жилье нации богов на Земле, и теперь ей надо остаться тут, так как она богиня и принесет огромную помощь. Пути назад нет. Сюда взять можно одного человека. Она вскрикнула:

-ВЕДЬМА ПОДЗЕМЕЛЬЯ! МОЯ БАБУШКА ЛЕТИТ СЮДА!

Дарья Горина, 6А

NAVIDAD

SOPA DE LETRAS

D	A	N	D	N	N	S	T	L	P	P	T	X	S	T
Y	U	T	Q	A	I	S	Z	L	X	R	H	R	O	A
B	J	E	B	V	E	S	U	J	I	N	G	E	C	F
F	V	B	N	I	V	T	A	O	D	M	K	R	I	L
D	C	T	V	D	E	H	A	T	N	A	S	B	C	N
F	L	B	Z	A	E	R	S	U	S	E	J	E	N	H
L	C	O	L	D	B	S	I	G	G	G	H	S	A	R
T	E	N	R	O	M	O	U	G	E	E	J	E	L	Y
S	T	W	L	P	W	Q	S	K	D	O	F	P	L	E
N	U	K	Q	K	U	T	W	N	N	C	G	E	I	B
I	E	A	T	N	R	P	Y	E	Z	B	E	O	V	X
C	O	I	L	I	M	U	R	O	E	Q	C	O	W	V
D	O	K	N	C	A	M	P	A	N	A	S	Y	W	M
L	Q	E	O	H	R	S	W	X	U	T	J	R	R	W
F	O	B	H	G	N	Z	Y	K	O	R	J	E	A	Q

ARBOL

DUENDES

NIEVE

SANTA

CAMPANAS

JESUS

PESEBRE

TRINEO

CLAUS

NAVIDAD

PENO

VILLANCICOS

Vision Kids Craft

Encuentra las 6 diferencias

Спортски дан на Ади

У четвртак 19.9.2024.г. МУР ученици уживали су у спортском дану на Ади. Понуђени су им многобројни садржаји, а они су бирали оне најзанимљивије. Неки су возили бицикле, неки изабрали пењање на стену, фудбал, одбојку, кошарку, стони тенис, а неки су просто уживали у шетњи у дивном јесењем дану. Провели су диван дан, не само бавећи се спортом, већ и дружећи се како са другарима, тако и са наставницима који се нису либили да се опробају са својим ученицима у разним спортовима и провозају бициклима.

Школско такмичење у одбојци

Током месеца октобра у нашој школи, на часовима физичког васпитања, одржавала су се међуодељењска такмичења у одбојци за ученике МУР програма.

У петак 1.11.2024.г. завршено је школско такмичење у одбојци. Победили су ученици одељења 7Б, а екипу су чинили: Калина Ковачевић, Нина Вукелић, Хелена Магазин, Лара Хоппл, Хана Бабарогић, Лазар Пендић и Лука Маркићевић. Најбољи одбојкашки тим наше школе освојио је наградно куглање за цело одељење. У новембру су планирана такмичења у кошарци.

Злато за Алису Акжигитову

У недељу 3.11.2024.г. одржано је гимнастичко такмичење у групним вежбама Ц програма. Алиса Акжигитова из 4А и њена екипа су освојили злато у категорији кадеткињи.

XXIV Куп града „Трофеј Београда 2024“

Софија Табакман, ученица Grade 4А, освојила је треће место у бадминтону на Купу града Београда. Такмичење је одржано 26. и 27.10.2024.г. у Националном бадминтон центру на Ади, а Софија је освојила бронзану медаљу у женској појединачној категорији узраста до 11 година.

Велики и мали, хајде да се играмо

У среду 2.10.2024.г. у нашој школи, одржана је традиционална спортска манифестација „Велики и мали, хајде да се играмо”.

Организовано је још једно дружење родитеља, ученика и наставника Grade 1 и Grade 2.

Опробали су се у полигонима спретности и брзине, организованим на школским теренима.

Показали су своје вештине, умеће и провели дивно топло поподне у дружењу и спортској атмосфери.

Прво место за нашу Милицу

На међународном турниру у ритмичкој гимнастици – ТИМ КУП, одржаном у недељу 16.6.2024. у Београду Милица Зацери, ученица 4А, освојила је заједно са својим другарицама 1.место у категорији пионирки.

Руђеровци испратили српске параолимпијце на Олимпијске игре у Париз

Ученици Основне школе „Руђер Бошковић“ испратили су наше параолимпијце на Олимпијске игре у Паризу на аеродрому Никола Тесла у петак, 23.8.2024.г. Образовни систем „Руђер Бошковић“ је више од једне деценије партнер Параолимпијског комитета Србије у реализацији програма Параолимпијски

школски дан чије је стандарде дефинисао Међународни параолимпијски комитет. Спровођењем овог програма заједно смо остварили изузетне резултате који су одлично оцењени од стране Међународног параолимпијског комитета и на тај начин пружили подршку развоју параолимпијског спорта у Републици Србији. Уверени смо да наше спортисте и ове године, као и претходних, очекују велики успеси, а ђаци и цео колектив наше школе ће им бити подршка и најватренији навијачи.

Градско такмичење у пливању

Градско такмичење у пливању за ученике млађих разреда основних школа, одржало се у среду 4.12.2024.г. на базенима „11. април“. Градско такмичење је обележила одабрана екипа пливача. Својим трудом показала је како се наступа за своју школу. Учествовати и дати све од себе је најважније.

Сребро у пливању за Андрију

У четвртак 5.12.2024. на базенима СЦ „Нови Београд“ одржано је градско такмичење у пливању. Ученик петог разреда наше школе Андрија Петковски у конкуренцији од 52 такмичара је освојио друго место у дисциплини 50 метара краул и изборио пласман на републичко такмичење које ће се одржати 10.12.2024. у Крагујевцу.

Велики тријумф нашег Михајла

Током викенда 30.11. и 1.12. одржано је Отворено првенство Београда дечака до 14 година. Наш 12-годишњи Михајло Радојичић, 7Б је својом упорношћу, вештином и великим талентом засенио све остале такмичаре и освојио 1. место. Поносимо се, као и у свим претходним његовим тријумфима, овим великим успехом.

Такмичење у бадминтону

Наша ученица Софија Табакман, 4А учествовала је први пут на Српском У17 и Омладинском међународном такмичењу у бадминтону у Новом Саду. Такмичила се под заставом Србије. Софија је заузела 3. место у категорији У11.

Награда за најбоље одбојкаше

Ученици Grade 7B су победници међуодељењских такмичења у одбојци која су се одржавала током месеца октобра у нашој школи.

Као награду, освојили су одлазак на куглање у „Жапцу“ на Видиковцу. Уживали су у дружењу и малом предању од школских обавеза и мотивисали друге ђаке да се потруде у неким наредним спортским такмичењима.

Прво место у гимнастици

Наша ученица из Grade 4A Симона Поповић освојила је прво место на такмичењу у гимнастици. Симона је освојила златну медаљу на такмичењу одржаном у Нишу у Б категорији млађих пионирки.

Прво место за нашу Милицу

На Првенству Београда у ритмичкој гимнастици, одржаном у недељу 8.12.2024. у Београду, Милица Зацера, ученица 5А, освојила је заједно са својим другарицама из клуба 1. место у категорији кадеткиња.

Злато за нашег Тимофеја

Тимофеј Табакман, ученик Grade 6Б, освојио је прво место на такмичењу у бадминтону. Тимофеј је однео победу на Првенству града Београда за јуниоре које је одржано у суботу 7.12.2024. године. у категорији У13.

Треће место на такмичењу у бадминтону

Наши ученици Софија и Тимофеј Табакман освојили су 3. место на међушколском такмичењу у бадминтону.

У оквиру хуманитарно-спортске манифестације Хуманост на делу у дечијем оделу имали смо два интервјуа.

Интервју са Смиљаном Грујић, главном програмском менаџерком Новак Ђоковић фондације

Како треба освестити људи да буду хуманији?

То није лако питање. Није лако наћи одговор на то питање. Али мислим да и такве активности као што сте ви данас организовали овде у својој школи могу да допринесу томе да се ми повежемо, да развијамо заједништво, емпатију, солидарност, јер су то вредности око којих треба сви да се ујединимо, и треба, пошто ја радим са родитељима, родитељи да дају пример својој деци, треба и они да организују неке своје активности које би допринеле да сви будемо солидарнији и да мислимо једни на друге, јер ми једни без других не можемо.

Због чега је спорт важан?

Спорт је важан зато што деца воле да се баве спортом. Није битан само професионални спорт, него свака активност доприноси да се деца развијају и физички, али не само физички, него ментално

и емоционално. Деца уче, бавећи се спортом, различите вештине. Поред тога што развијају своје тело, што развијају своје емоције и свој мозак, спорт је важан и због дружења. Често се у спорту путује и упознају различите земље...

Који су успеси ваше фондације?

Оснивач наше Фондације је најбољи српски спортиста Новак Ђоковић и његова супруга Јелена. Наша Фондација се бави децом и фокус свог рада има на деци и свим оним особама које су важне деци, а то су: родитељи, васпитачи, наставници. Наш највећи успех јесу наши програми, то је програм за родитеље, који се зове Поддршка, не перфекција. Имамо и други програм који се зове Путем шампиона. Но, ми организујемо различите активности, делимо новогодишње пакетиће и причињавамо радост деци која можда неће добити пакет од неког другог, али добиће од нас. Мислимо на децу, ми градимо вртиће и до сада смо направили 58 вртића у Србији. Ето, то су неки наши највећи успеси.

Да ли сте остварили своје снове?

Ја сањам и даље и мислим да свако треба да сања докле живи и докле дише. И да сви треба да имамо неке своје снове, али сматрам да деца највише треба да имају снове, и да су родитељи и наставници важни у том њиховом остваривању. Та их подрже да те своје снове остваре. Не да их критикују, не да их дисциплинују путем казне, већ да их подрже да своје снове остваре. Ја сам неке своје снове неке, а неке ћу тек да остварим.

Интервју са Жељком Ђирковићем, параолимпијским кошаркашом и тренером

Како треба освестити људи да буду хуманији?

Ја играм кошарку од 2001.г. и мислим да се бавим неким хуманитарним радом. Цео наш мотив је да покренемо кошарку у колицима у Србији, да особе са инвалидитетом извучемо из куће јер је кошарка у колицима једини спорт за особе са инвалидитетом који обухвата све врсте инвалидитета. Позивам особе са инвалидитетом да се баве спортом.

Зашто је спорт важан?

Пре свега зато што кошарка у колицима је колективан спорт, поготово је важна за инклузију

особа с инвалидитетом због психофизичких способности, због мотористике, због решавања неких проблема које имају као људи, а у колективу кад нађу на сличне повреде, могу на исти начин да их решавају.

Како изгледају ваши тренинзи?

Мислим да су напорни, али нажалост у Србији кошарка у колицима није на високом нивоу. Ми тренирамо два пута недељно овде у Кошутњаку уторком и четвртком, тако да можете да дођете и да видите како то све изгледа.

Као и у било ком другом спорту у неком периоду радимо тактику, онда одиграмо утакмице и исправљамо грешке који смо правили на претходним утакмицама.

Да ли сте остварили своје снове?

Донекле, јесам, али верујем да сањам још, јер кошарка у колицима има три дивизије, А, Б и Ц, тренутно смо у Ц, а били смо у Б. Следеће године имамо шансу да се поново класирамо. Нека неостварена машта јесте та дивизија А, али је тешко до тога доћи, јер, на пример, Велика Британија има око 18.000 регистрованих спортиста, а у Србији око 50.

Шта сматрате својим највећем успехом?

Као клуб смо шампиони Србије већ 11 година, а као репрезентација најдража ми је сребрена медаља са Европског првенства Ц дивизије из 2018.г., када смо први пут ушли у Б дивизију.

Дружење са Олгом Даниловић

У уторак 19.11.2024.г. руђеровци су имали част да у својој школи угосте Олгу Даниловић, познату тенисерку и нашу бившу ученицу. Олга је заштитно лице пројекта „Здрава храна сваког дана“ који је организовала компанија Delhaize уз подршку Министарства просвете Републике Србије. Ово је друга година заредом како се овај пројекат спроводи. Током прошле школске године едукативна предавања одржана су за 16.000 четвртак у 150 школа широм Србије. Главна активност пројекта било је интерактивно едукативно предавање струковног нутриционисте и дијететичара Иване Мишић којем је циљ да подстакне здравије изборе у исхрани ђака. Након предавања деца су се дружила са Олгом и уживала у воћној ужини и освежењу у виду хладно цеђених сокова.

Параолимпијски школски дан „Хуманост на делу у дечијем оделу“

У дворишту Образовног система „Руђер Бошковић“ у четвртак 7.11.2024.г. одржан је једанаести по реду Параолимпијски школски дан, у оквиру традиционалне хуманитарне манифестације „Хуманост на делу у дечијем оделу“.

И ове године ученици наше школе су са својим учитељима и наставницима припремили традиционалну продајну изложбу, а овогодишња средства наменили смо Фондацији Новак Ђоковић. Наши пријатељи из Параолимпијског комитета Србије својом подршком увеличали су и улепшали овај догађај.

Догађај су подржали и наши вишегодишњи сарадници из Дневног боравка Чукарица, центра за смештај и дневни боравак деце и омладине ометене у развоју.

Организовани су и музички кутак, изложба креативних радова наших ђака и хуманитарна продаја колача. Спорт ни ове године није изостао. На Руђеровим теренима кроз надметања у кошарци и стоном тенису, уживали су у спортским активностима заједно са нашим параолимпијцима. Наша школа је захвална свима који су подржали нашу манифестацију и помогли да ми помогнемо онима којима је наша помоћ потребна.

Дан примирја

Поводом обележавања дана примирја 11.11.2024.г. ученици треће године међународног програма и ученици 8. разреда основне школе су са својим наставницима историје Сташом Лучић и Дејаном Павловићем припремили изложбу постера из

Првог светског рата. Постери су показали на који начин су савезници помагали и подржавали Србију, као и како је приказиван непријатељ и како су грађани били позвани да подрже ратне операције прикључујући се војсци, донирајући новац и друге потрештине, штедећи храну и не откривајући тајне везане за војне операције.

Емоције

Истраживачка РУР тема „Ко смо ми“ и први правац истраживања о подједнакој важности физичког и менталног здравља довели су до реализације радионице школског психолога Данијеле Андрејић Мићовић са ученицима Grade 4. Заједно су препознавали емоције и покушавали да опишу у ком делу тела их осећају, а затим су научили и неке од вежби како да их боље регулишу. Схватили су колико је важно научити правилно испољавати емоцију јер то доприноси емоционалном здрављу, срећи и успеху. Након радионице, радом у групама, записивали су предлоге и креирали плакате који могу помоћи ученицима наше школе – како одржати срећу, превазићи тугу, савладати бес, суочити се са љубомором, победити страх и превазићи стид.

Be Cyber Smart

У понедељак 28.10.2024.г. угостили смо предаваче из компаније КПМГ, која обележава октобар као међународни месец информационе безбедности кампањом „**Be Cyber Smart**“. КПМГ је припремио интерактивно предавање ученицима Grade 6 и 7 које је укључило презентацију, корисне примере, као и забавни квиз.

Глобална истраживања показују да су деца све више изложена нападима сајбер криминалаца, као и вршњачком сајбер насиљу.

Овогодишња кампања има за циљ да децу школског узраста упозна са изазовима на интернету и унапреди безбедност деце у онлајн окружењу, негује и унапреди њихово критичко размишљање, одговорно понашање и разумевања ризика.

Недеља менталног здравља

У октобру, месецу менталног здравља, са ученицима Grade 6 одржана је радионица посвећену начинима на које могу да брину и унапреде ментално здравље. Након што су се подсетили шта значи сам појам менталног здравља, научили су да је то континуум, а не нешто што се има или нема и размотрили једноставне кораке којима можемо да допринесемо нашем благостању. Све стаје у енглеску реч „magic“, како показује и постер који је ту, у холу школе, да подсети све наше ученике колико је једноставно бринути о менталном здрављу.

Јесењи маскенбал

Ученици РУР-а имали су јесењи маскенбал у четвртак 24.10.2024.г. Овим поводом прославили смо и Дане хиспанистике. Иницијативу и организацију су преузели ученици Grade 5 у сарадњи са наставницом шпанског језика Вањом Ракочевић. Ученици су се окупили у великом броју маскирани, а они који нису учествовали, бодрили су другаре из публике. Сви учесници су продефиловали као би показали своје маске и представили се. Док је жири доносио одлуку, ученице Grade 3 извеле су јесењу песму које су саме смислиле. Проглашене су три најкреативније маске и додељене три награде у посебној категорији – за најбоље хиспанске маске.

Обележавање Светског дан менталног здравља у РУР

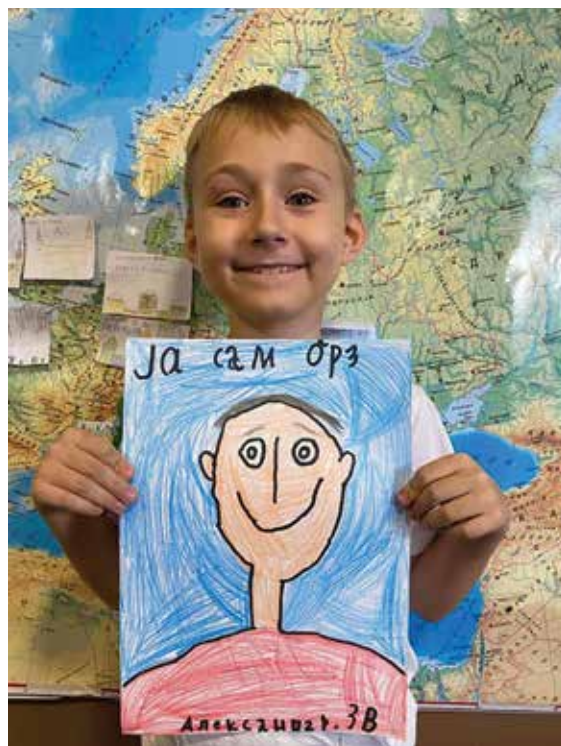
Светски дан менталног здравља се у целом свету обележава 10. октобра. То је дан када заједничким снагама радимо на развијању свести о значају менталног здравља и начинима како можемо да га унапређујемо.

Ученици у РУР су овај дан обележили пригодним активностима и направили своје подсетнике о томе како све могу да брину о свом менталном здрављу, водећи рачуна о:

- Својим мислима, осећањима и понашању
- Свом физичком здрављу
- Учењу начина како да решавају стресне ситуације
- Раду на самопоштовању

Ученици Grade 4 су у оквиру теме - Ко смо ми - имали правац истраживања: Физичко и ментално здравље су подједнако важни - у оквиру којег су радили плакате који могу помоћи ученицима наше школе - како одржати срећу, превазићи тугу, савладати бес, суочити се са љубомором, победити страх и превазићи стид. У оквиру приредбе коју су припремили за обележавање Дечје недеље, обухватили су и тему изражавања емоција. Такође, на часовима ICT-а су истражили су апликације које могу помоћи у превенцији здравља, па тако пронашли и апликацију која се бави превенцијом менталног здравља Better me.

Добро ментално здравље је саставни део нашег свеукупног здравља и благостања, треба увек да стремимо томе.

**Britannica
EDUCATION**

Britannica

Ученици од петог до осмог разреда су у периоду 14-18. октобра похађали online обуку о виртуалној библиотеци и енциклопедији Britannica.

Обука је била и едукативна и забавна, а ученици су кроз практичне примере научили како да траже изворе за истраживачке радове и како правилно да цитирају информације, што ће им бити корисно за њихове школске пројекте.

IB конференција

Наше РУР и МУР координаторке, заједно са директором гимназије, присуствовале су ИБ Глобалној конференцији која је одржана у Будимпешти од 17. до 19. октобра. Већина сесија била је посвећена истраживању етичких импликација, академског интегритета и глобалног разумевања у коришћењу вештачке интелигенције

у настави и учењу. Такође, нагласак је стављен на добробит ученика и наставника, укључујући емоционалну и психолошку подршку, као и ментално здравље. Уверени смо да ће наша школска заједница имати велике користи од значајних контаката који су успостављени, као и од нових увида и знања стечених током форума и дискусија у којима су наше представнице учествовале.

„Ко смо ми – Мултикултурализам“

У оквиру теме „Ко смо ми – мултикултурализам“, остварена је сарадња између ученика Grade 3 и ученика МУР кроз тусторство. МУР ученици и учитељица Grade 1 Марија Брајовић су припремили едукативне презентације о својим земљама, пружајући ученицима Grade 3 јединствену прилику да се упознају са културама Америке, Новог Зеланда, Шведске, Кине и Аустралије.

Овај мини-пројекат је омогућио млађим ученицима да сазнају о разноликости култура и традиција из различитих делова света, док су МУР ученици демонстрирали своје вештине тусторства, презентовања и комуникације. Интерактивна атмосфера подстакнута постављањем питања и разменом запажања допринела је јачању међусобног разумевања и поштовања.

Сумативни задатак-Ко смо ми

Дана 9.10.2024. године ученици Grade 4 наше школе извели су сумативни задатак на тему менталног и физичког здравља, као и здравих навика. Ова активност је имала за циљ да подстакне ученике да размишљају о важности бриге о себи и развијају здравих навика.

Ученици су се поделили у групе и припремили представе на српском и енглеском језику које су обухватале различите аспекте здравља. Тематски су се бавили правилном исхраном, значајем физичке активности, техникама опуштања и менталном отпорношћу. Сви ученици су учествовали и представили своје идеје кроз креативне пројекте, укључујући представу, плес и игру.

Након приредбе, ученици су размењивали искуства и савете о томе како одржавати здрав живот. Учитељице су похвалиле њихов труд и креативност, а сви присутни су се сложили да је оваква тема изузетно важна за сваког појединца.

Предавање проф. Менди Скот о разликама у варијантама енглеског језика

Група ученика Grade 8 присуствовала је предавању проф. Менди Скот, почасне предавачице са Аустралијског националног универзитета, која је говорила о разликама између варијанти енглеског језика. Кроз примере реченица из серијала Хари Потер, проф. Скот је ученицима приближила

разлике између британског и америчког енглеског језика. Многи ученици су већ били упознати са бројним речима и разликама, активно су учествовали у дискусији, делећи примере из личних искустава током путовања, из филмова, књига, или од пријатеља и рођака. Тема предавања била је „Harry Potter in Translation and what it tells us about language and culture“, која је подстакла размишљања о језику и култури. Дивно је када постоји прилика да се угосте овако инспиративни предавачи, чиме додатно негујемо међукултурно разумевање.

Сложно слагањем до знања!

У оквиру припрема за предстојећу екскурзију у Краљево ученици Grade 7 су имали огледни час на коме су упознати са манастирима које ће посетити током екскурзије. Ученици су слагали слагалице, на основу њих препознавали манастире, истраживали историјске и географске податке о њима, све то спојили у један постер који су презентовали својим другарима. Дакле, креативност, маштовитост, логика, комуникација су оно што иначе краси часове у нашем образовном систему.

Ученици Grade 9 организовали јавни час о Нишу

Ученици Grade 9 одржали су јавни час на тему дестинације на коју ускоро путују – Ниш. Кроз рад музичара Шабана Бајрамовића, културне манифестације попут Нишвила - џез-фестивала и филмског фестивала, као и кроз историјске знаменитости Медијану, Чегар и Беле кулу, ученици су представили богату културно-историјску традицију овог града. Сви с нестрпљењем ишчекују да се на екскурзији још ближе упознају са природним и културним лепотама Ниша и његове околине, попут Ђаволје вароши, Сићевачке клисуре, Пролом бање и манастира Раваница.

Одржан јавни час ученика Grade 8 о Вршцу – дестинацији предстојеће екскурзије

Ученици Grade 8 организовали су јавни час посвећен културно-историјској традицији Вршца, дестинацији на коју ускоро путују на екскурзију. Током часа, ученици су кроз рад сликара Паје Јовановића, сликара наиве из Ковачице, живот и дело Михајла Пупина, те књижевну заоставштину Јована Стерије Поповића, представили значајна достигнућа и личности које су обележиле овај крај. Сви са нестрпљењем ишчекују да се на лицу места још боље упознају са културно-историјским знаменитостима и природним лепотама Вршца и његове околине. Царска бара, Делиблатска пешчара, Вршачки брег, Пилотска академија и Вршачка тврђава само су нека од места која ће посетити и истражити током овог узбудљивог путовања.

Јавни час ученика Grade 6 о дестинацији екскурзије – Кладово

Ученици Grade 6 одржали су јавни час посвећен дестинацији на коју путују на екскурзију – Кладово. Самостално или у паровима, представили су својим другарима културно-историјске знаменитости, као и природне и географске лепоте које ће имати прилику да виде током путовања. Током часа ученици су се бавили темама као што су Ђердапска клисура, хидроелектрана Ђердап, Фелих Ромулиана, Неготин и Лепенски вир. Сви присутни су уживали у презентацијама, а деца једва чекају да све те локације виде уживо, да уживају у дружењу и игри прве седмице октобра.

Европски дан језика

Поводом Европског дана језика 26.9.2024.г. наша школа је угостила др Менди Скот, почасног предавача са Аустралијског националног универзитета, која је одржала занимљиво предавање о значају учења језика. Ученици и наставници су организовали бројне радионице и активности, укључујући курс калиграфије, квиз на шпанском језику, квиз „Колико језика знам“, радионицу о енглеским пословицама и латинске дијалоге. Ученици су уживали у разноврсним традиционалним јелима, научили нове чињенице о пореклу и значају језика, показали креативност и развијали своје комуникационе вештине.

У здравом телу здрав дух

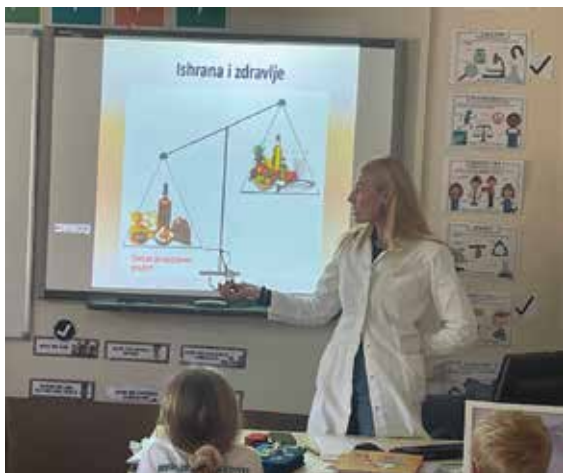
Здраве навике стичу се од најранијег детињства, а тада се деца уче и дисциплини која ће им олакшати одрастање и све што у животу буду радили. У понедељак 23. 8.2024.г. мама ученице Grade 4Б Ивана Пурковић, омогућила је лепо и веома корисно дружење наших ученика са репрезентативком у каратеу, некадашњом европском шампионком и вицешампионком света Иваном Стаменчић. На основу свог искуства, Ивана је ученике подстицала да развијају здраве навике како би постали успешни спортисти, али и успешни пословни људи. Дружење је завршено кратким квизом знања и здравом наградом – јабукама. Затим су уследиле и вежбе које ученици могу да практикују у учионици за време одмора.

Исхрана и здравље

У оквиру теме Ко смо ми ученицима Grade 4 помоћ је пружила наша медицинска сестра Јасна Маликовић. Ученике је упознала са пирамидом исхране и хранљивим материјама важним за наш организам. Како је правилна исхрана један од најважнијих чинилаца за очување и унапређење здравља, ђаци су добили корисне савете за правилан баланс у исхрани.

Ко смо ми

Ученици Grade 4 у теми Ко смо ми истражују колико наши избори утичу на наше здравље и личну добробит. У госте смо позвали маму наше ученице Милицу Стевановић. Наша гошћа је разговарала са ђацима о емоцијама и важности позитивних мисли. Занимљивим причама и примерима подстакла их је да размишљају о себи, али и другима. Написали су мотивационе поруке које ће свакодневно извлачити и које ће им бити мото дана, али и поруке које треба да помогну тужном или љутитом другару. Започели су и пројекат са биљкама који ће трајати 30 дана. Једна биљка ће слушати само лепе речи и поруке, док друга ће бити изложена викању и негативним порукама. Пратиће како биљке напредују, а исход их можда и изненади.

Репродуктивно здравље младих

Радионицом о репродуктивном здрављу коју је наша здравствена радница Јасна Маликовић одржала 10.12.2024.г., отворена је тема која је веома заинтересовала ученике Grade 9. Многи су мислили да знају одговоре, али се показало да су сазнали нешто ново. Сазнали су како се развијају, како тело функционише, које емотивне промене доживљавају, коме се обраћају ако за то постоји потреба и многа друга питања. На иницијативу ученика, договорили су се да ову неисцрпну тему наставе у неком новом сусрету.

Прваци су увек најбољи!

У недељу 1. 9.2024.г. наша школа је отворила врата још једној генерацији ђака првака. Добродошлицу и најлепше жеље за почетак школовања су им пожелели директорка школе, учитељице и сви наставници који ће им предавати. Након програма који је за нове другаре припремила драмска секција наше школе, ђаци су обишли школски кампус, своје учионице, ресторан, балон и школско двориште.

ПРВАЦИ су Увек НАЈБОЉИ!

Завршетак РУР програма

У четвртак 13.6.2024.г. ученици Grade 5, свечаном доделом књижица, дружењем са родитељима и учитељицама, успешно су завршили школску годину 2023/24.

Честитамо свима и желимо пуно успеха у даљем школовању.

„Деца помажу деци“

Наша школа се и ове године прикључила хуманитарној акцији „Деца помажу деци“ коју је пре више година започела Њ.К.В. Принцеза Катарина. Њихова Краљевска Височанства сваке године дочекују и обрадују преко хиљаду деце без родитељског старања, деце са инвалидитетом и социјално угрожене деце на традиционалним божићним пријемима у Белом двору.

Ученици Grade 9 посетили су Бели двор у уторак 26. новембра и том приликом донели су слаткише за децу без родитељског старања.

Ђаци су кроз вођену туру имали прилику да сазнају занимљивости о историји краљевске породице Србије и дворског комплекса.

Завршна свечаност ОШ „Руђер Бошковић“

У Мадленијануму у суботу 8.6.2024.г. традиционално и свечано смо испратили 16. генерацију својих матураната. Никада нисмо имали бројнију генерацију. Гостима и матурантима најпре су се обратили генерални менаџер наше школе Драган Штулић и директорка Јелена Познић, а потом су на позорницу Мадленијанума изашли наши такмичари на које смо бескрајно поносни.

Први пут ове године уручена је Награда „Драгана Павлићевић“ чији је добитник наставник Дејан Павловић. Уручивање ове награде покренуто је на

иницијативу ученика Александра Дракулића Шока у знак сећања на наставницу Драгану. Након тога уследио је драмски комад „Лепотица и Звер“ коју су спремили чланови драмске и музичке секције наше школе, а ове године подршку су им пружили и ученици Гимназије, а у улогама се опробали, осим деце, и професори. Велико одушевљење публике су изазвали. Заслепили су својим талентом, глумом, плесом, певањем, предивним костимима, сценографијом... Померили су границе своје креативности и љубави према ономе што раде. Завршни и најсвечанији део вечери био је дефиле наших матураната и проглашење Соње Пијановић за ученицу генерације, а потом је уследио ватромет у част још једне генерације која одлази из наше школе.

Руђер фест 2024.

У уторак 4.6.2024.г. у Образовном систему „Руђер Бошковић“ одржана је још једна традиционална манифестација „Руђер фест“.

Уз демонстрацију експеримената, дечије креативности, учења и знања из области науке, уметности, спорта, лепог говора, плеса, Руђер фест је ове године имао и хуманитарни карактер. Прикупљена средства намењена су организацији „Буди хуман“. Наши пријатељи из Параолимпијског комитета Србије, својом подршком увеличали су и улепшали овај догађај. И ове године за ученици и наставници наше школе припремили су много интересантних и поучних садржаја. Осим научних експеримената из области биологије, физике и хемије, уживали су и уз музику, песму, плес, изложбе креативних радова наших ђака и хуманитарни сајам књига и колача. Спорт ни ове године није изостао, те су руђеровци одмерили снаге на спортским теренима кроз разна спортска надметања, заједно са нашим параолимпијцима.

Било је много дружења, хуманости и кроз забаву се много тога научилио.

Јавни час: Дебата ученика Grade 8 о стандардима лепоте и утицају друштвених мрежа

У уторак 26. новембра ученици Grade 8, заједно са наставницама Браниславом Грубишић и Драганом Видовић и наставником Слободаном Стамболићем, организовали су јавни час у форми дебате на две теме: „**Beauty Standards Are Universal Across Cultures**“ и „**Social Media Does More Harm Than Good in Shaping Beauty Perceptions**“.

Ученици су се поделили у две групе, при чему је свака од њих бранила аргументе за или против задате идеје. Јуистра дебата обухватила је питања попут утицаја друштвених мрежа на младе, ко поставља стандарде лепоте и да ли модни стандарди омогућавају појединцима да изразе сопствену индивидуалност.

Своје ставове ученици су образлагали користећи чињенице, статистичке податке и примере из личног искуства, припремајући се истовремено за побијање

аргумента супротне стране. Дебата је била прилика за развој вештине комуникације, али и за дубље разумевање важности флексибилности мишљења. Закључак часа био је да одустајање од тврдоглавих ставова и отвореност за промену мишљења представљају важан исход сваке разумне дискусије, али и да је понекад сасвим у реду сложити се да се не слажемо.

Радионице на тему унапређивања социјалних вештина у РУР

Током првог полугодјашта, ученици Grade 4 су имали прилике да учешћем на радионицама унапређују своје социјалне вештине. На овим радионицама они су имали прилике да се подсети шта су то социјалне вештине, зашто су оне важне, како могу да се унапређују.

Откривали су своје сличности и разлике и колико је испуњеност базичних емотивних потреба важна, како долази до конфликта и на које се начине они могу решавати. Такође, бавили су се и тиме колико је важно активно слушање саговорника и на који начин можемо изградити однос са другом особом кроз слушање и разумевање, без обзира на то да ли су са том особом слични или да ли се са њом слажу. Дружење на радионицама су завршили темом преношења информација и сарадњом у тимовима. „Чаробна формула“ коју су ученици открили током ових радионица јесте да су међусобно слушање, допуњавање, поштовање и договор кључни за добре социјалне односе и добру сарадњу.

Све што су ученици сазнали на овим радионицама имаће прилике да примене приликом израде наредног сумативног задатка.

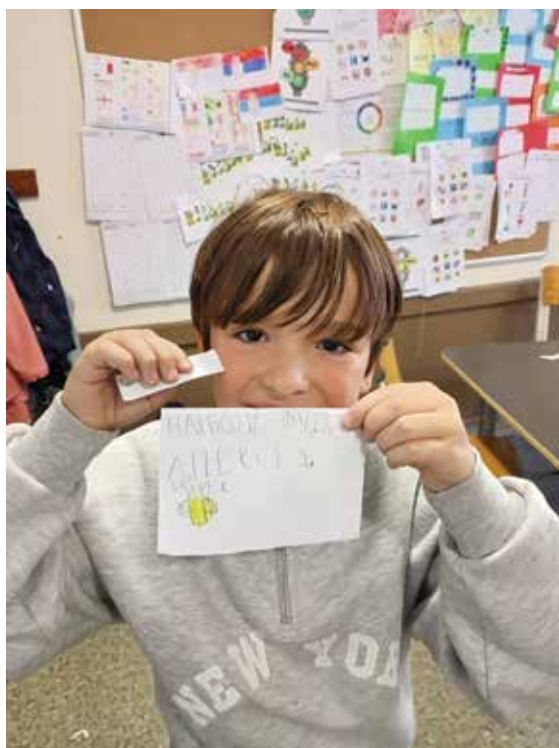

Радионице о другарству у РУР

Ученици Grade 2 су током првог полугодишта учествовали у радионицама о другарству. На почетку су ученици промишљали о томе шта значи бити добар друг и како свако од нас може да помогне својим другарима да буду још бољи другари. Потом су заједнички откривали „шифре другарства“ и како изгледа непожељно понашање у другарству. У складу са тим, осмислили су знакове и симболе за другарско и недругарско понашање и поставили визуелни подсетник у учионици.

Правили су и личне кутије уз помоћ оригами технике. Свако је био у прилици да својим другарима укаже на његове лепе особине које их чине добрим другарима, као и да им пошаљу поруке охрабрења и подршке.

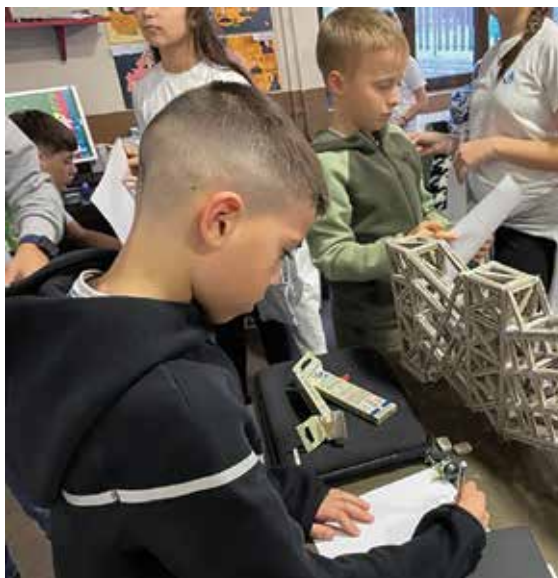
Бирали су и најбрижнијег, најпромишљенијег, најодговорнијег ученика, најбољег комуникатора, као и најзабавнијег ученика у одељењу за месец новембар, а изборе ће поновити у децембру. Радом у тимовима су применили све што су сазнали о томе како да помажу једни другима у ономе што разумеју како би и другари то боље разумели. Наставиће са применом свега што су сазнали и научили на овим радионицама.

Архитектура

Матеја Ђокић, ученик 8Б, одржао је 2.12.2024.г. радионицу на тему архитектуре за ученике Grade 5. Матеја се у слободно време бави архитектуром тако да је ученицима представио, сликом и речима, најзначајније архитектонске стилове и најпознатије архитекте данашњице. Показао им је рад који је направио у школи архитектуре и објаснио како је постигао да макета издржи више од 100 кг а да се не поломи. Као сваки „наставник“ имао је питања и задатке за ученике чију је пажњу успео лако да задобије и задржи. Матеја је имао и асистента који му је помогао да све протекне како је замислио, свог друга Андреја Савића. Задаци за ученике нису били лаки, требало је направити дводимензионалне и тродимензионалне фигуре и да свако осмисли своју кућу из будућности. За најоригиналније одговоре и показано знање другари су добили слатке награде. Ученици су уживали у учењу и дружењу, а Матеја је ново дружење са РУП ученицима заказао за јануар.

Трибина за родитеље

Започели смо 4.12.2024.г. са серијом трибина намењеној родитељима на тему одрастања, адолесценције и породичног живота. Имали смо велико задовољство да угостимо психолога Владимира Боровницу и учествујемо у трибини Трансформације у адолесценцији као потенцијал за промену. Владимир Боровница долази са Одсека за адолесцентну психијатрију и психотерапију Клиничко-болничког центра „Драгиша Мишовић“. Његово искуство у раду са породицама било нам је изузетно вредно у разумевању промена и потреба у породицама са адолесцентом.

Хуманитарни новогодишњи базар

Новогодишњи базар се већ традиционално одржао 18.12. у нашој школи. Учествовала су деца из целог система. Имали смо волонтере на штандовима свих узраста. Било је јако лепо у духу заједништва и великом жељом да помогну. Наши гости су и ове године били другари из Дневног боравка, који су донели своје производе. Као на сваком базару било је ту свега: књига, украса, колача, честитки, слатких пакетића... Свако је одабрао по нешто, а сав приход ће ићи у добротворне сврхе.

Милош Васиљевић Г1

Ема Грујић Г1

Ема Лукић Г1

Иван Песлиак Г1

Леа Лазовић Г1

Ајлин Камидова Г1

Митја Рустих Г1

Лев Мељников Г1

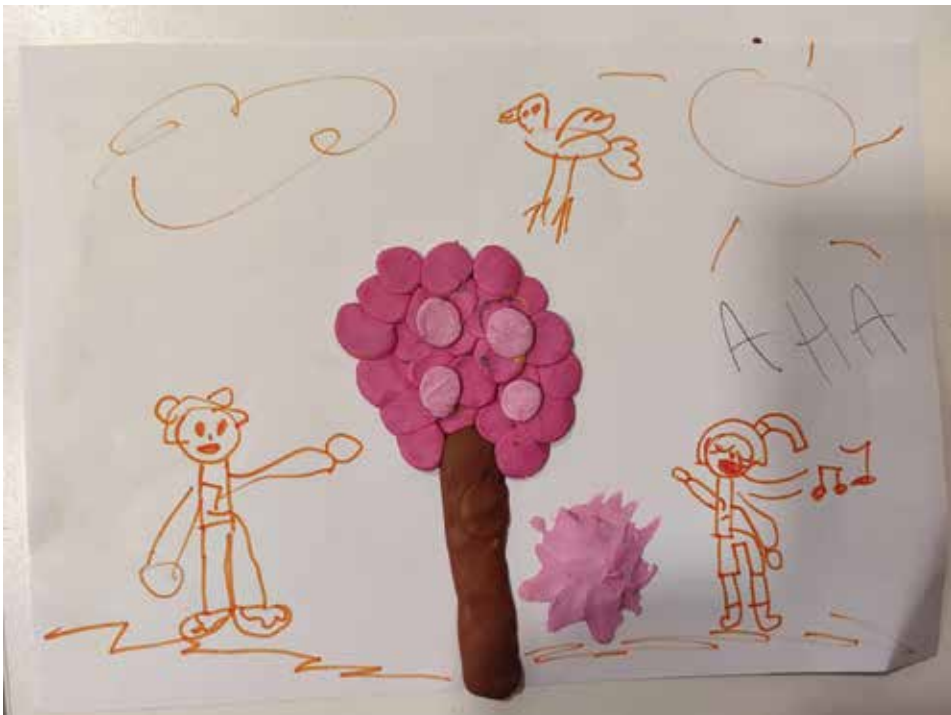
Макар Домрачев Г1

Тања Кеџман Г1

Вана Марић Г1

Ана Стакић Г1

Beige Vintage Minimalist Photo Travel Postcard F3a

Faire connaissance

 _____ !

 Salut! _____ tu t'appelles ?

 Je _____ Anute. _____ ?

 Je m'appelle _____

 Quelle _____ as-tu?

 J'ai 13 _____ . _____ ?

 _____ 11 ans

WELCOME TO BELGRADE

WELCOME TO BELGRADE

WELCOME TO BELGRADE

WELCOME TO BELGRADE

Г3а

Г3а

Г3а

Г3а

Г3а

Г3а

Г3а

Тај тренутак

Тај тренутак ћу памтити целог живота. Дан је био невероватан, имао је путању од најгорег до најбољег дана у мом животу. Сусрет са особом, човеком којег не познајем, довео је до сазнања да имам најбољег пријатеља.

Субота је кренула уобичајено. Устао сам расположен и срећан због спаринга који треба да играм. Завршио сам доручак и упутио ка тениским теренима. Играо сам против дечака којег не познајем. Био сам нервозан и уплашен, и што је најгоре, деконцентрисан. Стигао сам на тениске терене. По навици сам кренуо да радим вежбе загревања. Чим сам завршио вежбе, тренер нас је позвао да уђемо на терен. Када сам улазио на терен, нисам обратио пажњу да су степенице биле јако клизаве. Потрчао сам низ степенице и случајно се оклизнуо. Тако санжно сам полетео и био свестан своје беспомоћности, као и страшне повреде. Међутим, видео сам како неки непознати човек трчи ка мени и покушава да ме спаси. Једва је успео да ме ухвати. Срце ми је лупало двеста на сат. Кренуо сам да отварам уста, али у том тренутку, био сам нем, а непознати човек ми је ставио руку на уста и рекао ми да нема потребе да му захваљујем. Као да је знао шта ћу да му кажем. Срце ми је било пуно. Ту суботу нећу никад заборавити. Овај догађај сам испричао родитељима. Они су ме загрлили и захвалили богу што се нисам повредио.

А ја од тог тренутка има саветника, пријатеља, подршку – имам свог новог тренера.

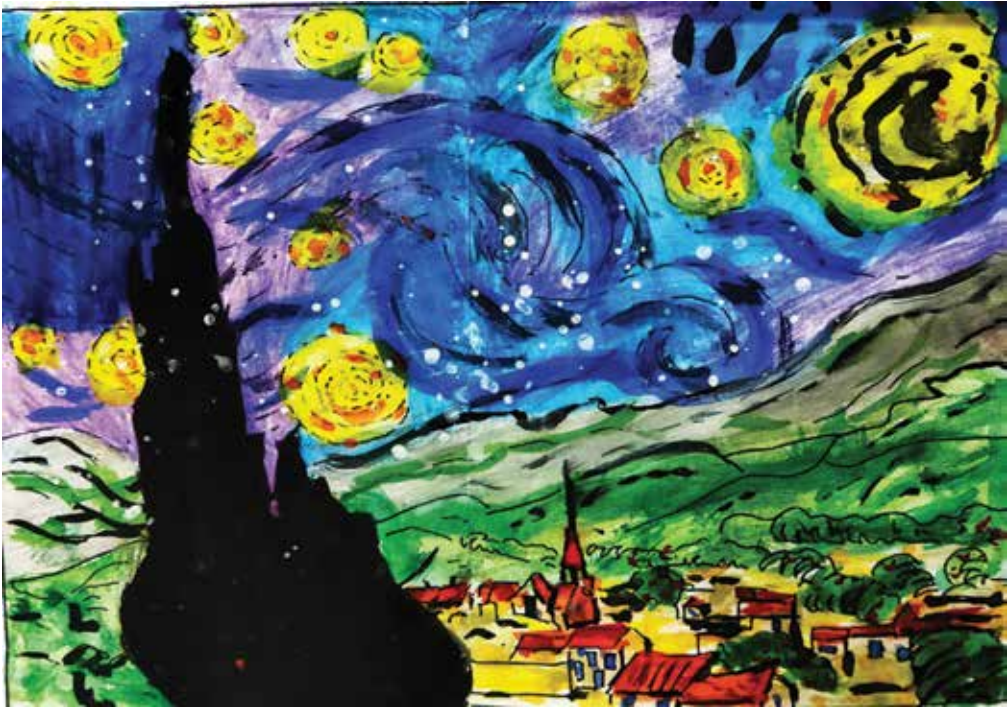
Михајло Радојчић, 7Б

Наташа Радаковић 8Б

Лана Лазовић 8Б

Андреа Балтић 96

Павле Милосављевић 9а

Ко сам ја

Ја сам Аглаја. Презивам се Гостева. Рођена сам у Русији, у Санкт Петебургу. Идем у други разред и имам осам година. У мојој породици ме зову Глаша. Живим у лепој породици са мамом и татом. У нашој породици важи правило да не говоримо ружне речи и да се лепо изражавамо.

Много волим да цртам. Важно ми је да не изгубим породицу и да будемо здрави и срећни. Ја сам посебно срећна када смо заједно, када се играмо и волимо, а свађа и љутња ме чине тужном. Ја сам паметна. Поштујем одрасле и помажем онима којима је потребно. Креативна сам и много волим да цртам.
То сам ја.

Ко сам ја

Моје име је Магдалена Урошевић. Идем у школу и имам осам година. Живим у предивној породици са мамом и татом.

Изузетно волим музичку школу. Свирам клавир и већ имам јавне часове и идем на такмичења. Много ми је важно да чланови моје породице буду здрави и да уживамо у нашем топлом дому. Када сам срећна, желим да помогнем мами и тати у ономе што раде, а када се ратујем, само желим да седим у својој соби. Моја врлина је да сам увек добра према породици и фер према свима. Волела бих да будем мало активнија.

Ово је лепа прича о мени.

Ко сам ја

Ја сам Луција. Мама и тата кажу да сам донела сјај у њихов живота, а то је и значење мог имена. Други ме зову Луци или Лулиша. Презивам се Ускоковић. Имам осам година.

Живим у Београду, тачније, на Новом Београду. То је леп крај пун зеленила и паркова. Волим да шетам, да возим бицикл и проводим време на свежем ваздуху. Идем у Основну школу „Руђер Бошковић.“ Други сам разред. Омиљени предмети су ми српски и физичко. У слободно време играм класичан балет и идем у сликарску школу. Обожавам да једем сладолед. Мислим да сам добра и послушна, дарезљива и дружељубива. Не волим када ме неко вређа, сумња у мене и тужака. Родитељи кажу да сам ронекад неозбиљна и непажљива. Сви људи имају врлине и мане, па и ја.

Ко сам ја

Ја сам Јаков Јевтић и идем у други разред. Многи ме зову Јаки. Имам срећну породицу у којој живим са мамом, татом и сестром.

Изузетно волим животиње и имам кућне љубимце о којима бринем. Важно ми је да моји родитељи, сестра и ја будемо здрави. Срећан сам када путујем, када видим друге државе и друге људе који живе другачије од мене. Баш волим да се здраво храним, па зато добро играм фудбал. У школи сам успешан. Дobar сам друг. Желео бих да пронађем лепши начин да разговарам са сестром, да се не свађамо. Ово је кратка прича о мени.

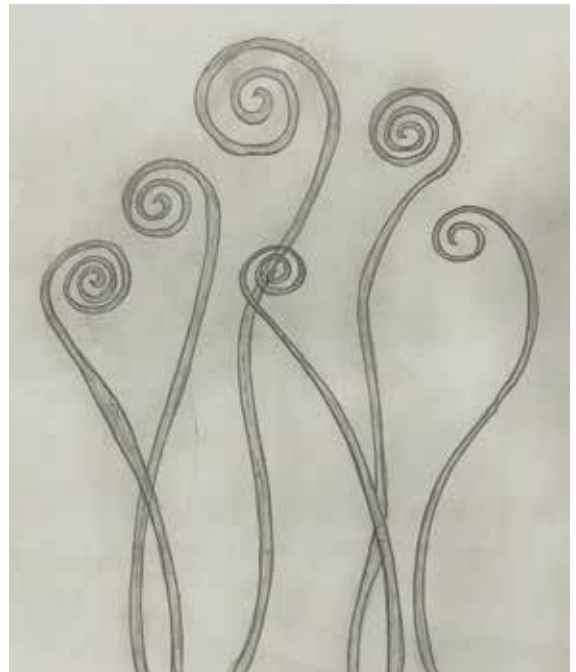
Ко сам ја

Моје име је Аника Костић. Породица ме зове Аникс. Уживам у срећи своје породице.

Посебно волим плес, тренирам и играм веома лепо. Волела бих да моја породица увек има топли дом. Пресрећна сам када у школи добијем одличне оцене, а растујују ме људи који на мене вичу.

Мислим да сам одлична ћерка. Растужи ме свађа са братом, па бих волела да пронађем начин да се више не свађамо.

Ово је моја животна прича.

Калина Ковачевић 76

Ко сам ја

Ја сам Полина. Презивам се Колцова. Идем у Основну школу „Руђер Бошковић,“ у други разред. Надимак ми је Поли, али највише волим када ме мама зове Поља. Нас две смо из Русије. Моју породицу чине мама, моја мачка и ја, а тата живи у Русији. Много волим да цртам и да свирам флауту. Баш ми треба да моја породица буде здрава. Ја се много растужим и забринем када се моја мачка разболи. Волим музику, али волим и да пишем и да идем у школу. Ово је лепа, кратка прича о мени.

Ко сам ја

Да вам се представи - Мила Јовановић. Другари ми тепају Мики. Други сам разред. Живим са мамом, татом и још три сестре. То је право богатство! Волим да путујем и обилазим нова места, нове градове Србије. Тада учим о рекама јер много волим реке. Често пећам на Сави. Срећна сам када пливам и свирам клавир. Важно ми је да имам знање и тада сам сигурна у себе. Растужим се када сам болесна – не осећам се добро и не могу да идем у школу. Брижна сам, пажљива, упорна и нежна. Не волим када се стидим, па ћу вежбати да се ослободим стида. Ништа код себе не бих мењала јер сам оваква своја и посебна. И све вас волим.

Ко сам ја

Добар даан, ја сам Лука Вратоњић. Идем у други разред Основне школе „Руђер Бошковић.“ Имам осам година. Моја породица је дивна, па сам диван и ја. Много волим своју куцу. Али, волим и другаре. Не знам шта више волим...да ми породица буде насмејана и здрава, а и да уживам сад другарима. мКад сам срећан, имам утисак да летим. Сузе ми лече тугу. Баш сам вредан, брижан и добро организован. То сам ја, Лука.

Ко сам ја

Миона Нејков је моје име. Зову ме Крофница, што нема везе са именом, али је баш слатко. Породица ми је баш добра. Мноооого волим својих шест куца. Важно ми је да сви чланови моје породице буду живи и здрави. Много сам срећна када добијем пет у школи и тада сам поносна на себе саму. Волим да се осамим када ме неко растужи. Ја сам добра, тиха девојчица и волим да другима помажем у невољи. Добра сам ћерка. То сам ја.

Андреј Поповић 66

Лана Лазовић 86

Елизавета Горина 7а

Аурора Елена Крчевинац 66

Не бити исти, бити посебан, бити слободан, бити свој

Свако од нас је посебан на свој начин. Неко воли спорт, неко музику, неко моду, неко читање. Неко је стидљив, неко пак гласан. То је оно што нас чини другачијима и посебнима, оно због чега смо своји и то што јесмо.

Често размишљама колико нас те различитости у нама могу спојити, али исто тако и раздвојити, само је до тога на који начин прихватамо те различитости међу људима. Заправо је све до нас самих, до тога да треба да прихватимо сваког, не по начину како се облачи и шта воли, већ по томе какав је човек. Мислим да је најтеже прихватити себе, поготово у овим годинама. Понекад помислим како би заправо било једноставније бити као и сви други, не издвајати се ни по чему. Као мала трудила сам се да будем најбоља у свему. Временом сам схватила да је то немогуће и да сви имају неке своје таленте, као и ја своје. Тешко је у овом узрасту остати свој, када нам се намеће да се сви исто облачимо, слушамо исту музику, пратимо исте трендове и некако морамо да имамо исто мишљење. У скорије време доживела сам ситуацију у којој је нова девојчица на тренингу била неприхваћена од већине јер се другачије облачила од осталих. Приметила сам колико јој је било непријатно и пришла јој из чисте људске потребе да јој помогнем. Схватила сам колико је заправо добра девојчица и колико спољашњост ништа не говори о нама. Кључно је да најпре треба да заволимо себе, будемо посебни, слободни у мишљењу, слободни у свему, да не будемо исти. Тек тада моћи ћемо да прихватимо и различитости међу људима. У реду је бити свој, то стално себи понављам. Замислите живот у којем смо сви исти и колико би то заправо било неинтересантно и досадно.

Веома је важно имати своје мишљење и заузети свој став. То нико не може да нам забрани и то је права слобода којој треба свако од нас да тежи. Не треба да нас брине туђе мишљење, свакако не може свако да нас воли. Битно је да се ми осећамо добро у својој кожи.

Доротеја Дефранчески, 9А

Не тражим разлог да се уклопим у масу

Увек сам био другачији. Изгледам другачије, понашам се другачије, облачим се другачије и слушам другачију музику. Некако никада нисам био део те масе у коју, чини ми се, сви желе да се уклопе. Због тога често наилазим на неодобравање у друштву, на подсмехе. Често ме питају зашто слушам музику коју нико не слуша или се облачим другачије од других. Ја сам дечак са најдужом црном косом не само у свом у одељењу, већ у читавој школи. Често ме питају када ћу да се ошишам, а неки ми говоре и како би ми добро стајала краћа коса. Истина, неки од тих коментара су и добронамерни, али мени не пријају. Не желим да се ошишам, не желим да изгледам као сви, хоћу да будем другачији и да се изразим на свој, јединствен начин, желим да се осећам као ја, а не као неко други. Не желим да радим оно што други желе да бих био део масе. Слушам и другачију музику од осталих, волим тежи и тврђи звук у музици који другима можда звучи агресивно, али то је све зато што се не разумеју у музику. Говоре ми како је то „грешна“ музика и у супротности са хришћанским убеђењима. Какве хипократе? Они слушају популарну хип-хоп музику која пева о проституцији и дроги и онда узимају себи за право да ми дају савете о музици. Просто и једноставно, имам свој стил, имам своје мишљење, музику коју ја слушам и не желим да се уклопим у масу.

Из те масе увек се издавајају моји прави пријатељи Марк, Андрија и Павле који ме прихватају таквог какав јесам. Ја заиста немам потребу никоме да се доказујем нити да будео део униформисаности. Желим да будем ја, без потребе да се, мењајући себе, уклопим у масу.

Марко Баћановић, 9А

Viktoria Zhulkova 86

Емилија Девић 96

Моји мали рани јади

Већина деце коју ја познајем има срећно детињство, а такво је и моје. Ипак, у мом детињству доживела сам оне ране мале јаде који су ми се посебно урезали у памћење. Тај део детињства не чини моја породица већ моја прва учитељица и полазак у први разред.

Први дан школе, била сам узбуђена, у исто време и уплашена. Одувек сам била веома друштвено дете и знала сам да ћу имати много другара, али нисам много размишљала о учитељици. Дочекала ме је страшна жена која ми се није допала и од које сам страховала. Имала је тамну косу, тамне очи, и у мом детињем свету подсећала ме на Грдану из бајке. Мој страх су покушали да одагнају моји родитељи који су ми рекли да први утисак често вара и да не треба тако да судим о људима. Шта год ми говорили, ја сам осећала страх и одласци у школу нису ми били пријатни. Прве године било је и лакше јер је владала епидемија корона вируса па је нисам виђала сваки дан, већ сваки други, али наредне године почели су моји мали, а велики рани јади. Почело је са малим увредама и ситним понижавањима, али је бивало све горе и горе. Говорила би ми да сам глупа и да никада нећу успети, често ме оптуживала неправедно пред другима. Осећала сам се понижено и беспомоћно. Током тог периода ишла сам код психолога која ми је много помогла да стекнем самопоуздање, али ни то није било довољно. На крају сам променила школу и то је била најбоља одлука.

Жао ми је што се моји мали рани јади везују за почетак мог школовања, али сам због њих схватила да на овом свету постоје и добри и лоши људи и да када не можемо неке ствари да променимо у своју корист и за добро нас самих треба да се склонимо и дамо себи шансу да кренемо из почетка. Никако не треба да трпимо и да се осећамо лоше. Моја одлука је било нешто најбоље што сам мога да урадим за себе.

Миа Валентина Предревац, 6А

Лош дан

Живот је препун препрека и чини ми се како растем да је их је све више и да су све озбиљније. У свему томе треба бити храбар и свестан да је свака препрека премостива. Све пролазно, па и ти лоши дани који понекад проживљавамо.

Лоши дани су саставни део живота свакога од нас. Када сам била мала није их било много или их се не сећам, али што сам старија има их више. Један ћу посебно памтити. Био је то 24. јун 2020. године. Устала сам, што одрасли кажу, на леву ногу, уморна и неиспавана. Тата ме упорно пожуривао да се спакујем да кренемо на Златибор. Нисам хтела да идем без маме, нисам разумела зашто не може са нама. Тата је упорно говорио да ће ускоро стићи сека и мама не може да иде са нама. Ништа ми није било јасно и кренули смо иако ми се није ишло. Преспавала сам цео пут и наљутила се на тату који ме пробудио када смо стигли. Чим смо стигли, тата је отишао. Гледала сам за колима, а потом ушла у апартман да бих схватила да за ручак имамо боранију коју ја никако не волим. Само ми је још то фалило. Требало је да читам и лектуру, ако ишта не волим, то је лектира. У овом дани све је било лоше. Једва сам чекала да се дан заврши да легнем да спавам. Заспала сам гладна. Пробудила сам се са истим оним осећајем од јуче, ништа ми није било по вољи. Одједном, у дворишти сам зачула своју дадиљу како одушевљено и радосно са неким прича на телефон и говори: „Честитам, љубите мален душицу“. Била сам збуњена, а она је потом дотрчала и рекла ми да се моја мама породила и да сам постала старија сестра. Мојој срећи није било краја. Тако је један лош дан постао заправо дан који је претходио најсрећнијем дану у мом животу када сам добила сестру. Њен осмех је оно што ме од првог дана чини срећном.

Не памтим ја овај дан као лош, већ као лекцију и сазнање да после кише увек дође сунце. То сунце, у мом случају, јесте моја сека.

Јована Телимир, 8А

Андреј Поповић 6Б

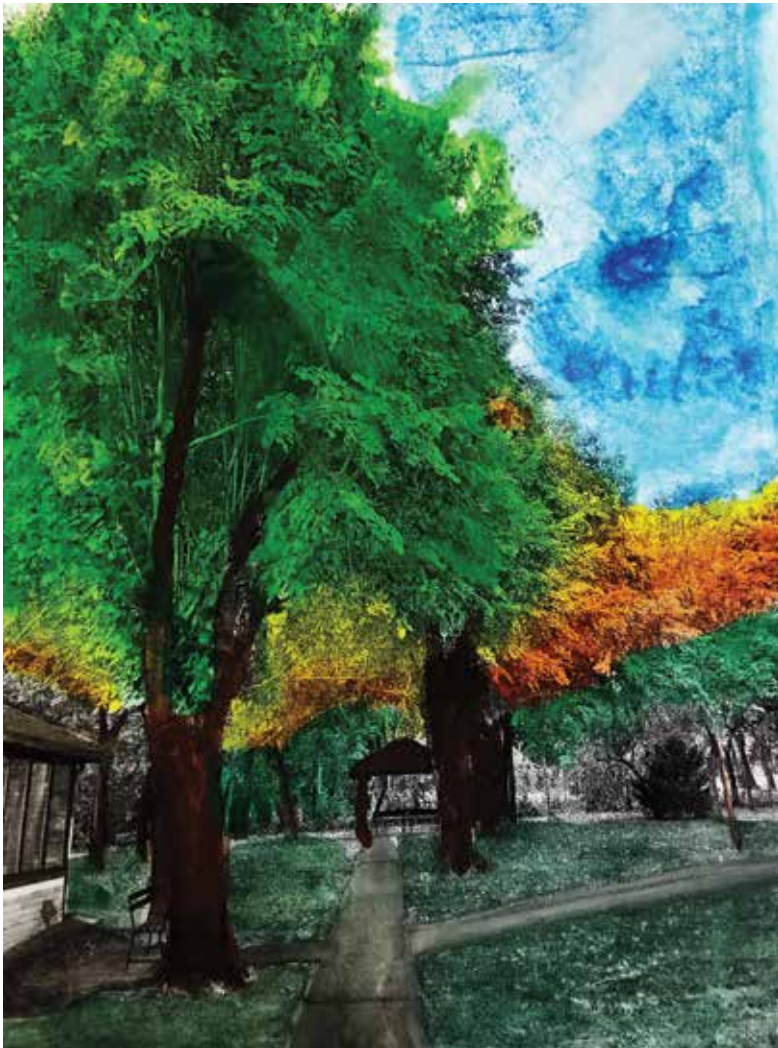
Моја прва љубав

Слушао сам доста о љубави, али док ми се није десила нисам је најбоље разумео. Неки су је доживели раније, а неки касније, али љубав је сваки човек искусио кад тад. Углавном се прва љубав памти до краја живота и многи кажу да им је то једна од најлепших љубави у животу.

Када сам имао само пет година, упознао сам једну вицкасту, паметну и лепу девојчицу по имену Викторија која је убрзо постала моја прва љубав. Дошла је из Америке, али је веома добро знала српски. Она и ја смо се дружили, подржавали се међусобно и изградили заједничке успомене, и оне лепе и оне лоше. Мој надимак за њу је био Вики, то је баш ишло уз њен карактер. Вики је једна дивна, пажљива и паметна девојчица која би увек скочила

у помоћ када треба. Веома је храбра и одговорна и за ту једну годину дружења са њом ја је никад нисам видео да плаче. Помогла ми је да боље научим енглески пред тест, то је био њен матерњи језик тако да јој је било лако да ме научи. Нажалост, морала је да се одсели за Америку на крају првог разреда. Био сам веома тужан, чак сам пустио неколико суза. Њен одлазак ме је баш погодио, али шта да се ради, кад се мора није тешко. И даље не знам разлог због којег се она преселила, односно вратила у Америку, али знам да ми недостаје. Због ње сам схватио да и најлепши тренуци живота кад тад пролете и нестану. Прва љубав ме је научила да се не треба враћати у прошлост, него осећати садашњост и гледати у будућност. Само је Викторија део прошлости који не желим да заборавим.

Константин Џодан, 6А

Дарија Мелникова 9а

Ништа ме не питај

Ништа ме не питај, заправо зашто би ме нешто и питао? Ипак након свега увек ће и питати оно што им је на уму. Не желим да одговорим, зато ћу рећи да ме ништа не питају, али у својој глави толико питања имам, што би значило да ће ми ово парче папира добро доћи само да их проспем на њега.

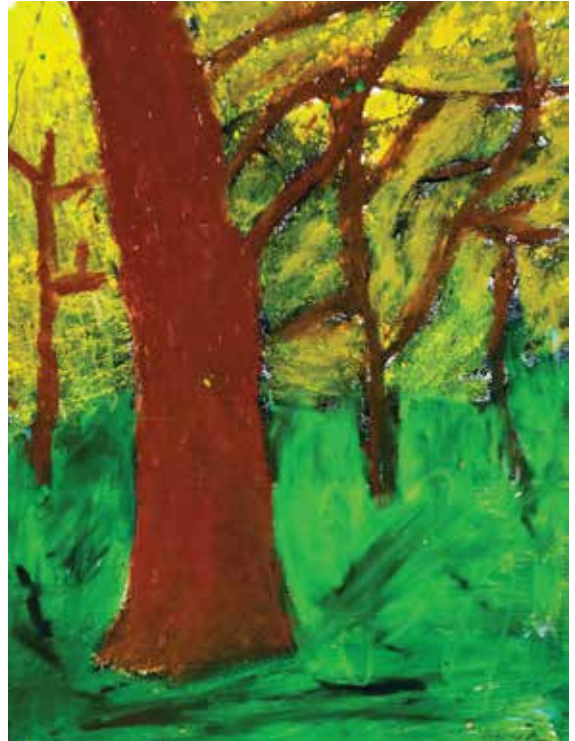
Мислим да сам коначно ушла у те године које сам толико чекала као мала, али много је другачије него што су моје детињасте мисли икада могле замислити. Толико ми питања свакодневно пролазе кроз главу да су моје сопствене мисли да ми одговарају са том чувеном реченицом „Ништа ме не питај”. Моја питања нису увек баш најлепша питања, али када се појаве немам одговор на њих, па како не бих кренула да тонем у њих све дубље и дубље, рећи ћу само „Ништа ме не питај”. Седим на свој топлој кревету, у којем су највећи снови кренули да се стварају, али осећај те тоpline није тако исти, топлина и удобност замењена је хладним и бледим постељама које обгрљују моја рамена. У том тренутку вратила су са та огавна питања на која стварно немам одговор. Покушавам да заспим, али упорно се враћају. Нисам спавала те ноћи, па како бих и могла? Свакодневно чекам да ова питања и те иритантне мисли напусте моју главу, али видим да они имају другачије планове. Не желим да живе у мојој глави бескрајно. Мислим да сам те ноћи толико дубоко ушла у те мисли, да сам се нашла у ходнику истих својих мисли. Пролазим кроз бескрајно дуге и празне ходнике, а мисли све гласније. Мислим да већ пролазе сати, морам да изађем одавде, јер што дуже останем, то су мање шансе изаћи. Изашла сам, не знам како, ништа ме не питај. Је л' то био сан? Не знам, само не мој ништа питати. Размишљала сам много о тој уникатној ноћи и схватила сам такође и запамтила пуно поука.

Реченица „Ништа ме не питај”, увек ће ми помоћи да избегнем ситуације лоших мисли, лоших питања и злих људи, јер људи наше мисли и срећу никако не могу уништити ако не знају за њих.

Наташа Радаковић, 8Б

Мила Ђелић 9а

Тадија Поповић 9а

Хелена Магазин 76

Ива Петровић 7а

Тешко сам прихватила

Касно сам схватила. Мислила сам да ће бити ту заувек, да ме насмеје, да ме теши и чува. Увек ми је било лепо са њим, тако да нисам ни помишљала о томе како бих живела без њега.

Последњи пут сам га видела пре два месеца, играли смо се, а он је срећно лајао на мене. Тај дан 14. август никад нећу заборавити. То је био дан када сам га последњи пут видела. За тај губитак нисам одмах сазнала. Моја породица је ту вест крила од мене три дана. Седели смо у дневној соби сви заједно, причали о неким заједничким темама и у једном тренутку моја мама је рекла да има једну једну лошу вест. Нисам могла да претпоставим шта ће рећи. Осећала сам узбуђење, али и нелагоду. Када је то изговорила, мислила сам да се шали, да је то немогуће. Прво сам почела да се смејем и рекла сам да није у реду да се шали са тим. Мама ме је снужено погледала и рекла да је истина. Почела сам да плачем, загњурила сам главу у јастук, сви остали су се разишли, само смо мама и ја биле у соби. После пет минута отишла сам у своји собу где сам покушавала у самоћи да прихватим страшну истину.

Дуго времена после тога повукла сам сам се, осамила и причала врло мало са људима у свом окружењу. Била сам много погођена. Нисам знала да ће тако рано отићи и осећам да нисмо стигли да се добро упознамо. Нисмо стигли да се поздравимо. Не могу да прежалим што се нисмо више играли. Жао ми је што сам касно схватила колику љубав сам изгубила. Тешко ми је што сам касно схватила колико неког волим тек када сам га изгубила.

Марија Радић, 8Б

Само се тренуци памте

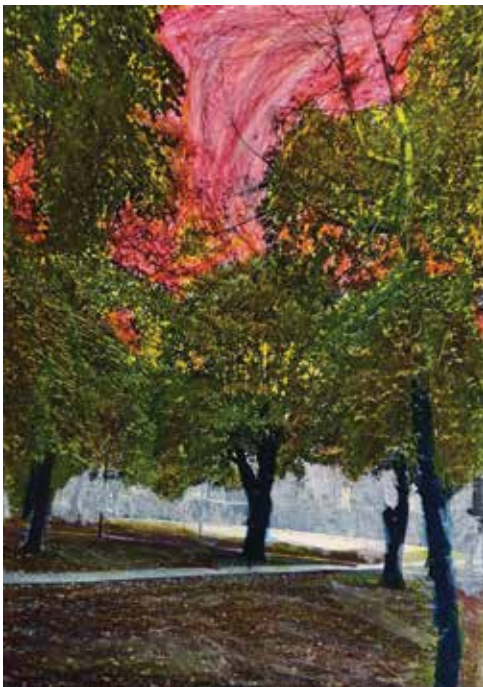
Тренуци који се памте треба да буду посебни. Они ружни се не заборављају, увек остају у нама, али их се не треба сећати. Тренутак када Џонатан упознаје нову дружину мења му живот.

Џонатан је био дечак у четвртном разреду. Био је веома марљив, вредан и одан учењу. Имао је разне успехе, што у такмичењима, у спорту, науци. Био је ученик за пример. Он је то све постизао, успешно и на време, али несрећан јер му је једна жеља остала неиспуњена. Од када је знао за себе волео је глуму. У души је био прави уметник, који је имао таленат да испољи своје способности кроз различите ликове. Ту жељу дуго није остварио, није знао како, или није хтео да зна како. Он се плашио, да започне потпуно нови пасус у животу, да стане на чаробне даске позоришта и кроз лика испољи и уложи све своје емоције. Време је пролазило и коначно је дошао фамозни пети разред, кога се Џонатан скривено прибојавао. Врло убрзо он добија позив од наставнице књижевности да се придружи школској драмској секцији. Џонатан у тренутку осећа вулкан емоција. Био је срећан што је неко коначно увидео његов талента, плашио се реакције других, плашио се уклапања у потпуно ново друштво. Укратко, осећао је јако чудан осећај у стомаку, тоталну пометњу у глави. Он је размишљао и замишљао свакакве сценарије у глави, што добре, што лоше. Није знао шта ће, а у секцији је остало врло мало

места. Превагнуо је дечачки сан и учланио се у секцију. Дани су пролазили, а први дан секције се приближавао. Како се приближавао вратима кабинета драмског клуба, усхићење и трема су расле. Дечак је отворио врата и осетио несносно лепо и топлу енергију девојчице која га је сачекала на улазу. Тренутак када он има трему и узбуђење, прелази у заљубљивање у девојку коју никада неће заборавити. Девојка која зрачи таквом енергијом и која сузбија у дечаку осећај треме и буди нешто потпуно лепо и другачије. Девојка која му кроз даље учествовање и напредовање пружа подршку и своју посебну енергију, јесте тренутак који дечаку мења живот. Целе три године су њих двоје блистали на глумачким чаробним даскама позоришта. Дошло је време да се растану. Девојка завршава осми разред, и уписује средњу школу. Џонатану се срце слама исто као да су били у емотивној вези, баш због енергије и емоција које су они гајили једно према другом. Дечак њу никада неће заборавити, а ко зна можда их и глумачки пут нанесе једно на друго поново.

Наш јунак је осетио експлозије емоција. Топлина, радост, срећа и на крају туга и патња, красиле су његове школске године проведене са девојком. Ове емоције које су га испуњавале увек ће носити у срцу и памтиће их заувек. Увек ће се надати да ће се овакво нешто поновити, јер нада последња умире.

Жељко Кељановић, 9Б

Марко Милетић 9а

Марко Баћановић 9а

Драга особа мог детињства

Кад год помислим на пријатеље из школе, помислим на свога друга Саву. Сад ћу да пишем о овом десетогодишњаку.

Мој друг Сава има браон очи и густе браон обрве. Има дугачке црне трепавице. Коса средње дужине и тамносмеђе боје. Он је тамнопути, низак дечак. Има малу шаку и мршав је. Од спортова које игра омиљен му је фудбал, а остали спортови су тенис и џудо И кошарка. Примећујем да је кинестетичар и визуелац. Он је дечак који је шалив, брижан и дружељубив. Често се некако извуче из проблема. Један занимљив догађај је када је он био код мене и одједном се моја мама појави са штенцом ког је назвала Кање. У школи углавном играмо фудбал. Све у свему, он је врло добро дете и скоро свако свако дете које га упозна дружиће се са њим.

Алек Вук Радојичић, 5Б

Особа којој се дивим

У мом животу је пуно особа којима се ја дивим, али када размишљам о тој оваквој теми, мој ујак Милош ми је на првом месту.

Мој ујак Милош имао је лепе тамнобраон очи, у које би се сви загледали када би прошао негде. Милош је имао црну кратку косицу, коју сам обожавала више од свега. Он је био низак дечко, који је имао болест звану Даунов синдром. Ипак је и поред тога имао веће срце од свих нас. Он је умео да воли више него сви ми заједно. Ујак Милош је нажалост преминуо са само четрдесет година, овог лета. У болници се борио два месеца за живот, али једног тренутка није више могао и морао је да попусти. Надам се да му је сада боље и да се одморио. Он је био врло добар момак, који није умео да шкоди другима. Његов омиљени певач био је Џеј, то је био наш заједнички тренутак када смо певали песму Недеља његовог омиљеног певача. Надам се да га анђели горе чувају и да ћу га барем још једном видети, волим га.

Ирина Радаковић, 5Б

Један кишовити дан

Пробудила сам се рано у суботу, са планом да идем напоље.

Међутим, када сам се упутила ка прозору, угледала сам капљице кише по стаклу прозора.

Напољу је падала киша. Небо је било поприлично тмурно. Обукла сам кабаницу, прикачила на поводац свог пса Лазу и кренули смо напоље.

У парку смо трчкарали, играли се и сакупљали мокро лишће. Дивно смо се забављали без обзира на временске услове. По повратку, Лаза није био одушевљен, јер је потпуно покисао. Заједно смо се завалили на кауч и гледали филм.

Мислим да је ово добра идеја како да добро проведете један кишни дан.

Олга Бошњаковић, 4А

Летњи распуст

Ово лето је било сјајно. Волим ово годишње доба зато што могу да одморим од школе. За овај распуст сам била у Русији. Видела сам своју баку и деку. Мој ујка има две слатке бебе, једна се смеје, а друга говори „ау“. Тата је прославио и свој рођендан. Купала сам се у базену и ишла сам на водени тобоган. Нисам вам споменула такмичиње из бадминтона. Освојила сам треће место. Дружила сам се са пријатељима. Овај распуст је био препун дивних догађаја.

Софија Табакман, 4А

Презентација прочитане књиге

„Господин Оливер – невоље са флаутом“

Драгана Младеновић

Једног јутра Лаура је пробудила господина Оливера и рекла му да жели да постане позната флаутисткиња. Мама јој је купила флауту, али у Лауриним рукама инструмент је више јаукао него свирао, па је Лаура хтела да одустане. Мама се није сложила, па је господин Оливер морао да јој исприча причу да би је утешио. Прича говори о Петру Ветру који је био лош ђак, али је био одличан у трчању, скакању и бацању камења. Једном је морао да одустане од такмичења,

па је у болници почео да чита и пише најбоље саставе. Том причом је Петар поручио Лаури да буде упорна и истрајна. Она је наставила да вежба и да се спрема за јавни наступ. Иако је била добра на наступу, одлучила је да више не свира флауту. Због Оливерове приче о Петру Ветру, Лаура је написала своју причу и освојила прву награду на конкурс. Мама је била поносна, Лаура срећна, а Оливер задовољан што је његова измишљена прича помогла Лаури. Ову књигу бих препоручио свима да прочитају зато што је поучна и на шаљив начин нас учи да не треба да одустанемо од својих снова.

Вук Пајковић 4А

Рајко Станојловић 86

Тај тренутак

Тренутак може бити и један секунд и један час. Све зависи од особе која га проживљава. Подне је, падала је киша. Облаци су изгледали тужно и смркнато. Позвао ме је мој друг Лука. Једва чујним гласом рекао је да му је мало маче залутало. Одмах сам узео јакну и истрчао напоље. Лука је изгледао као никад до тада, био је врло забринут и тужан. Саопштио ми је да је његова мачка последњи пут виђена иза ресторана. Отишли смо тамо, али без успеха. Непознати човек нам је рекао да се упутила ка аутобуској станици. Одмах сам схватио шта треба да урадим. Трчали смо кроз кишу, а није нас ни град заобишао који је наједном почео свом силином да пада. Уплашили смо се да може да повреди мачку. Болеле су нас ноге, али смо храбро наставили. Напокон смо стигли. Угледали смо је на стази којом пролазе аутобуси. Један аутобус је управо излазио са перона. Знао сам да је то био тај тренутак. Потрчао сам најбрже што сам могао. Успео сам да је ухватим у последњем тренутку. Лука је потрчао ка мени, зграбио мацу и није могао да престане да ми захваљује. То је био тренутак мог живота. Задовољан сам што сам некеме спасио најдражек љубимца.

Филип Тешић, 7Б

Андреј Поповић 6Б

Андреј Поповић 6Б

Петар Ђенић 7Б

У башти мог детињства

Дечак је изашао из куће. Било је рано јутро, али сунце је већ окупало башту својим светлом. Дечак је решио да прошета по башти и да поједе мало малина.

Заборадио сам да вам кажем. У тој башти је било је било пуно и воћа и поврћа. Било је ту чак и дрво ораха и малина и јагода. Сада можемо да наставимо.

Када је дечак шетао поред цвећа чуо је нечији глас.
- Коначно је неко дошао да нас слуша!

Дечак је одмах кренуо ка гласу.

И онда је стао. Видео је пуно цвећа које се радовало.

- Хоћеш да ти испричамо причу о једном дечаку?

- Хоћу - рекао је дечак.

- Живео је некада дечак који се звао Јаша. Родио се у Русији, а онда се преселио у Србију. Цео живот је маштао да оде у Енглеску, али дуго времена није имао прилику. Кад је отишао, био је баш срећан. Много је тамо шетао, видео много занимљивих места. Кад се вратио, испричао је ту причу још некоме још.

- Ако хоћеш да сазнаш више о његовом животу - рече други цвет - онда иди код малине.

- Одмах - рекао је дечак и отишао

Када је дошао код малине, она му је рекла - Сад ћу да ти испричам како је Јаша проводио време у сеоској кући, у месту које се на руском зове Комарово. Ту је имао и срећне тренутке и тужне, али више је било срећних. Пливао је у језеру, возио бицикл, шетао, спавао. То је било његово омиљено место на свету. Хтео је да цео свет зна за то место и због тога ми је испричао ову причу.

Кад је појео мало малине (која је била кажњена) отишао је код ораха, где га је послала малина.

Кад је видео дрво, стајао је дуго и дуго га гледао, толико је било лепо.

- Седи— рекао је орах - од мене ћеш сазнати о раном детињству Јашином, а прва прича ће бити о вртићу. Баш га је волео, волео је и часове и шетње. Једном је био глумац. Прича је била о... - зауставио се

- О чему? Шта?- викнуо је дечак.

- Доста си сазнао за данас, мораш да сачекаш до сутра.

Јаков Биргер, 6Б

У башти мог детињства

И, ето нас, стојимо испред великих врата мог живота, мог врта, моје баште. Овде постоји све шта ми се догодило, нечега се сећам, а нешто друго је заувек сакривено у магли. Испред мене је срећа, страх, љубав, другари и све као биљке, жбуње, цвеће... то би могао бесконачно да набрајам, али морамо да уђемо. Хајде, шта чекаш?

Одмах кад уђемо, видимо жуту боју раних година. Овог бих морао мало да се подсетим, зато што већина ових цветова је сува и забораљена. У џепу проналазим фотографију. Ја - имам неколико дана, лежим на кревету у болници. Погледам цвеће, и одмах један од цветова постане жив и жут. Добро је, али мораћу још помало да то радим. Крећемо даље кроз траву и цвеће, кроз године мог живота. Сада видим исте биљке које су биле вртићу. Нема их баш пуно, али пробуде у мени нешто топло, неко сећање које би требало некад да се пробуди, али за сада још није. Одмах ми у главу улети све шта смо тамо радили и сви људи којих сам тамо срео. Сада ми се чини као да ме је неко ударио чекићем по глави. Није баш добар осећај, ако ме питате, али тачно знам шта морам да урадим да то прође.

Некако устанем и погледам десно: ето, оно шта сам тражио. Поред мене расте велики храст. Ово ће ми дати нешто важније. На свакој грани су моја путовања, проблеми, глупости и још штошта. Попнем се на најнижу грану и седнем. Све се заврти оког мене и кад отворим очи... седим у ауту који стоји у реду испред финске границе. Испред мене су мама и тата, у руци имам папир и оловку. Тачно сам се сетио, то је када смо ишли у Финску, а потом смо морали да идемо у Србију. Опет затварам очи, а када их отворим чини ми се као да ме је неко бацио у топло млеко. То је кад пливам у језеру, још у Русији, већ на крају дана. Све се мења, помислим, и одмах седим у школи и пишем: „И, ето нас...“ шта? Изгледа да се виђење опет променило и сад не седим у „Руђеру“ него седим на ручку у руској школи. Стварно не разумем шта се дешава, али то није био крај, зато што сада стојим испред „Мона Лизе“ у Лувру, после тога одлетим у Грчку, па се, напokon, вратим на грану.

Добро је, зато што морам да обиђем и да видим башту. Али, изгледа да је то само почетак, први корак, и да имам још пуно времена да проживим свој живот као што сам хтео. И сва наша сећања, добра, или лоша, чине нас управо таквим као што јесмо.

Петар Берковски, 6Б

У башти мог детињства

Детињство је, углавном, најлепши део свачијег живота. Свако дете треба да има право на детињство пуно среће, несташлука и љубави. Такво је било и јесте моје.

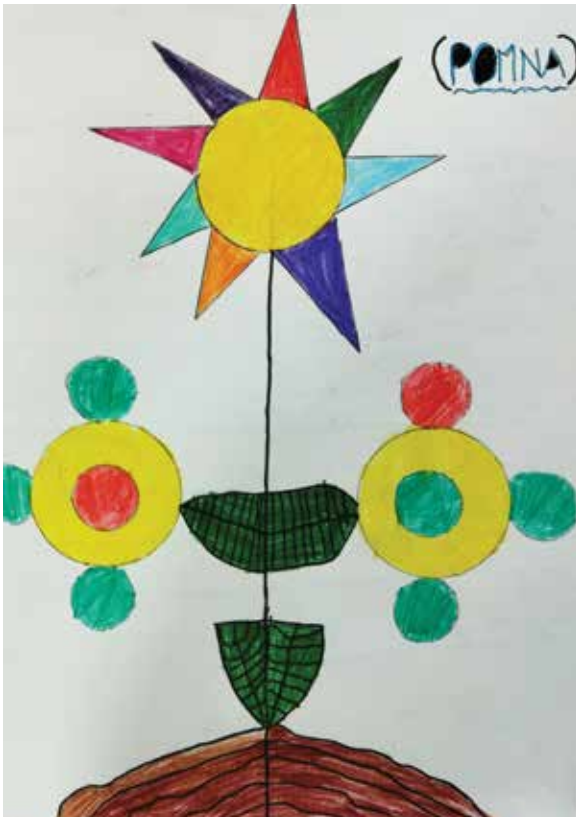
Једна од мојих првих сећања је како је мој велики пуфнасти мачак Марко долазио до мог кревета да ме окупа својим језиком или да ме шапом удара по носу. Он је био исти као мој тата јер ме је и он будио мазећи ме по носу. Из моје збирке најлепших успомена издвојила бих она у којима је и бака имала улогу. Ја бих је звала Бакица, а она мене Бекица. То име буди посебну срећу у мени. Сваки дан са њом била је нека нова авантура. Један дан прављење најкуснијих колача, други играње са мојим луткама и легом, трећи причање прича... Често бисмо седеле на тераси и заливале цвеће са госпођом Јадранком. До Ташмајдана бисмо стално

ишле, била то снежна и хладна зима, цветно пролеће, топло лето или кишна јесен. Тамо би ме миловало сунце, а ветар јурио кроз косу док са радосно трчала са Бакицом у парку. Памтићу Ташмајдан као место пуно слободе. Тата би нам се стално придруживао у нашим авантурама. Било то сликање, играње уз музику или играње једне игре која се зове „човече, не љути се“. На радију бисмо сви слушали класичну музику. Моја омиљена је била „Турски марш“ композитора Моцарта.

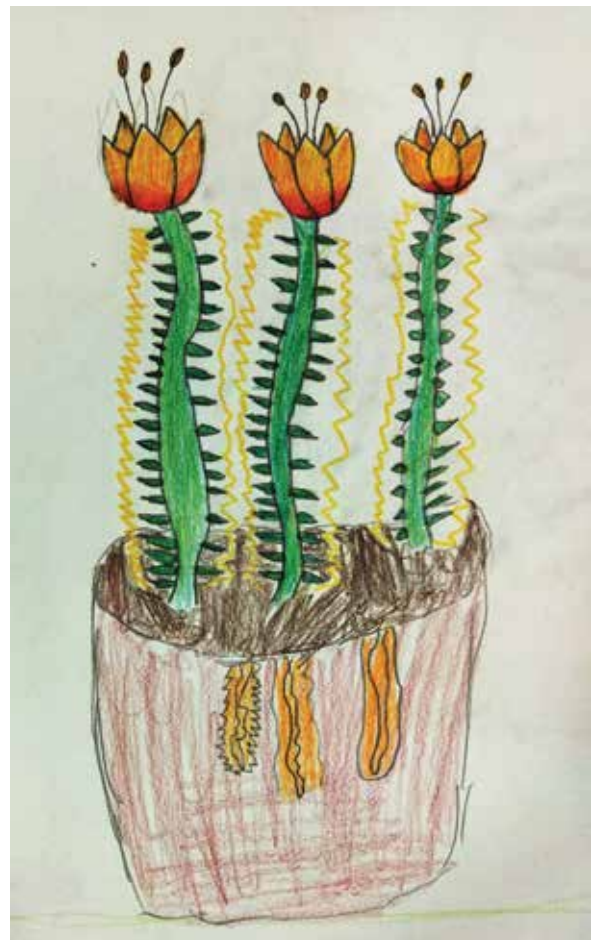
Ништа се од тога није променило, чак и када је дошло време за школу. У школи сам пронашла друштво за цео живот. Када бисмо недостајали једни другима сретали смо се у Чика Љубиној башти, пуној цвећа и мачака.

Све ово је креирало моје детињство какво јесте. Ова ова сећања ће бити најлепше руже у мојој башти. Ово је све било посебан део мог детињства.

Леона Беговић, 6Б

Михајло Радоичић 7а

Аниса Хамидова 7а

**„Хуманост на делу
у дечијем оделу“**

Траг сунца

У једном селу, сакривеном међу планинама, људи су живели мирним животом. Сваке вечери, када би сунце зашло, на земљи би се појавио танак златни траг. Изгледао је као сјајна ствар која је повезивала путеве, куће и реку. Мештани су га звали Траг сунца и веровали да доноси срећу, али нико није знао зашто се појављује.

Међу њима је живела девојчица Ана. Била је весела и радознала, увек спремна да поставља питања. Питала је своју баку о трагу, али ни бака није знала одговор. „То је дар природе, душо“, говорила је уз осмех. „Нека чуда не треба испитивати.“

Ипак, Ана није могла да престане да размишља о трагу. Хтела је да сазна одакле долази и зашто се појављује.

Поглавље 1. Прати траг

Једне вечери, док су сви у селу спавали, Ана је решила да крене за трагом. Био је јасан пут, светлуцав, под месечином. Водио ју је кроз поља где је трава блистала обасјана звездама. Док је ходала, чула је тихо шуштање ветра и како вода пљуска по реци. Траг је изгледао као да је води на посебно место.

После дугог пута, стигла је до старог дрвета на брду изнад села. Дрво је било огромно, с дебелим гранама које су се шириле према небу. Његова кора је светлукцала под месечином, а траг је био најјачи испод њега. Ана је била сигурна да је стигла на право место.

Поглавље 2. Тајна дрвета

Ана је пажљиво пришла дрвету и ставила руку на његову кору. Била је топла, као да дрво живи. У том тренутку, пред њом се појавила пукотина у земљи. Унутра су се налазиле степенице које су водиле под земљу. Ана је дубоко удахнула и кренула доле. Степенице су је довеле до пећине испуњене светлошћу. Зидови пећине били су прекривени кристалима који су сијали у свим бојама. У средини пећине налазила се велика кугла светлости, сјајна попут малог сунца.

Поглавље 3. Срце сунца

Из кугле је допирао топао и благ глас. „Добро дошла, Ана,“ рекао је.

„Ко си ти?“ упитала је Ана, задивљена.

„Ја сам Срце Сунца,“ одговорио је глас. „Овај траг који сваког дана видиш, то је мој поклон вашем селу. Он подсећа људе на њихову повезаност и лепоту света који деле.“

Срце Сунца јој је испричало да је пре много година Сунце оставило део своје светлости у коренима старог дрвета, како би село увек имало светлост и наду. „Ти си прва која је имала храбрости да ме пронађе,“ рекло је.

Поглавље 4. Порука за село

Ана је пажљиво слушала. Срце јој је рекло да прича о трагу није само о лепоти, већ о повезаности међу људима – о томе како сви треба да се помажу и брину једни о другима.

„Врати се у село и испричај људима ову причу,“ рекло је Срце Сунца. „Подсети их да сваки траг значи да нису сами и да је њихова заједница њихова највећа снага.“

Поглавље 5. Повратак

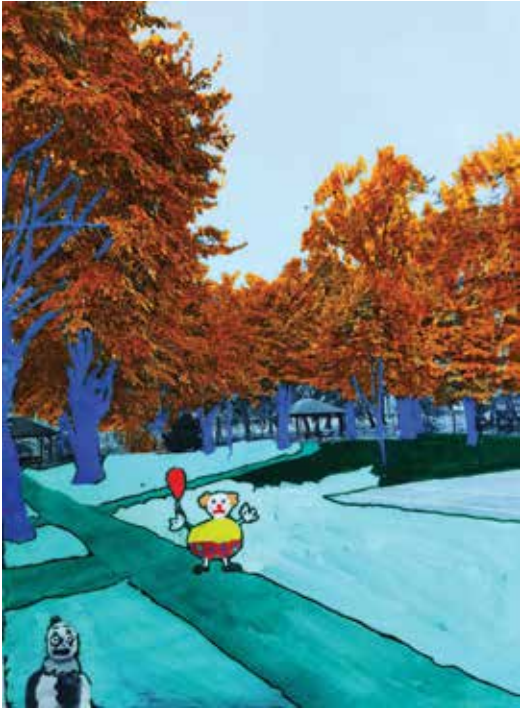
Када се вратила кући, Ана је једва чекала да исприча родитељима шта је открила. Ујутру је позвала све мештане и поделила с њима причу о Сунцу и његовом дару. Испрва су је слушали са неверицом, али када су приметили како је траг те вечери био још сјајнији, поверовали су јој.

Од тог дана, село је почело да се окупља сваке вечери када би се појавио траг. Људи су га пратили, разговарали, смејали се и сећали се поруке коју им је Ана пренела.

Ана је често одлазила до старог дрвета, али више није улазила у пећину. Знала је да тајна Сунца није само у светлости која се скривала испод дрвета, већ у љубави и заједништву које су делили мештани. Село је наставило да живи у миру, а Траг сунца постао је симбол њихове повезаности. Ана је одрасла, али никада није заборавила своју авантуру. Сваке вечери, док би сунце залазило, осмехнула би се и захвалила за траг који им је показао колико су сви важни једни другима.

Андриа Гајић 7а

Лана Кокир 7а

Mariia Bobrvskaia 7a

Maiia Tsirikidze 9b

Чини ми се да ме нису разумели

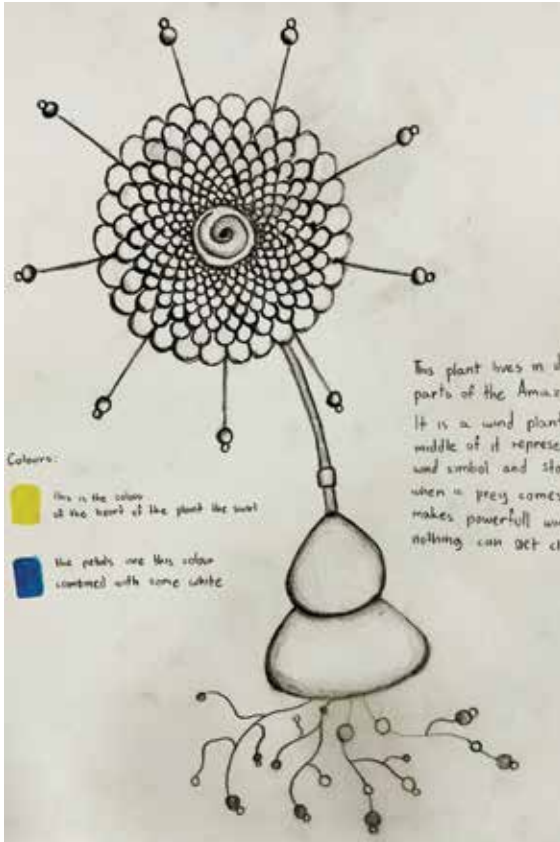
Дошао је и тај месец у години - децембар. Сва деца су се радовала Новој години. Наравно, и ја сам била у тој дружини.

Писала сам Деда Мразу и свим његовим помоћницима. У новогодишњем писму набројала сам доста играчака као и луткице, свеске, бојице... Али један поклон, који сам највише желела да добијем, била је кухињица. Мој сан је био да постанем куvariца једног дана. Кухињица је била величанствена. Имала је одело за куваре, рерну, ринглу, микроталасну, шоље, чаше, виљушке и још

много тога. Стварно ми се свидела. Дала сам писмо мами да однесе у пошту Деда Мразу. Напокон, ево је и Нова година. Дан када се отварају поклони. Цела породица се окупила у нашој кући. Причали смо, певали и уживали. Дошло је време да се отварају поклони. Мој старији брат, млађи брат, млађа сестра, па ја. Једва сам чекала нову кухињицу. Отворила сам све поклоне, али кухињици ни трага. Гледам маму, гледам тата, баку и деку, тетку и течу, па чак и Деда Мраза.

Тешка срца сам схватила да ме нису разумели. Питам се да ли ће кухињица икада доћи у моју собу?

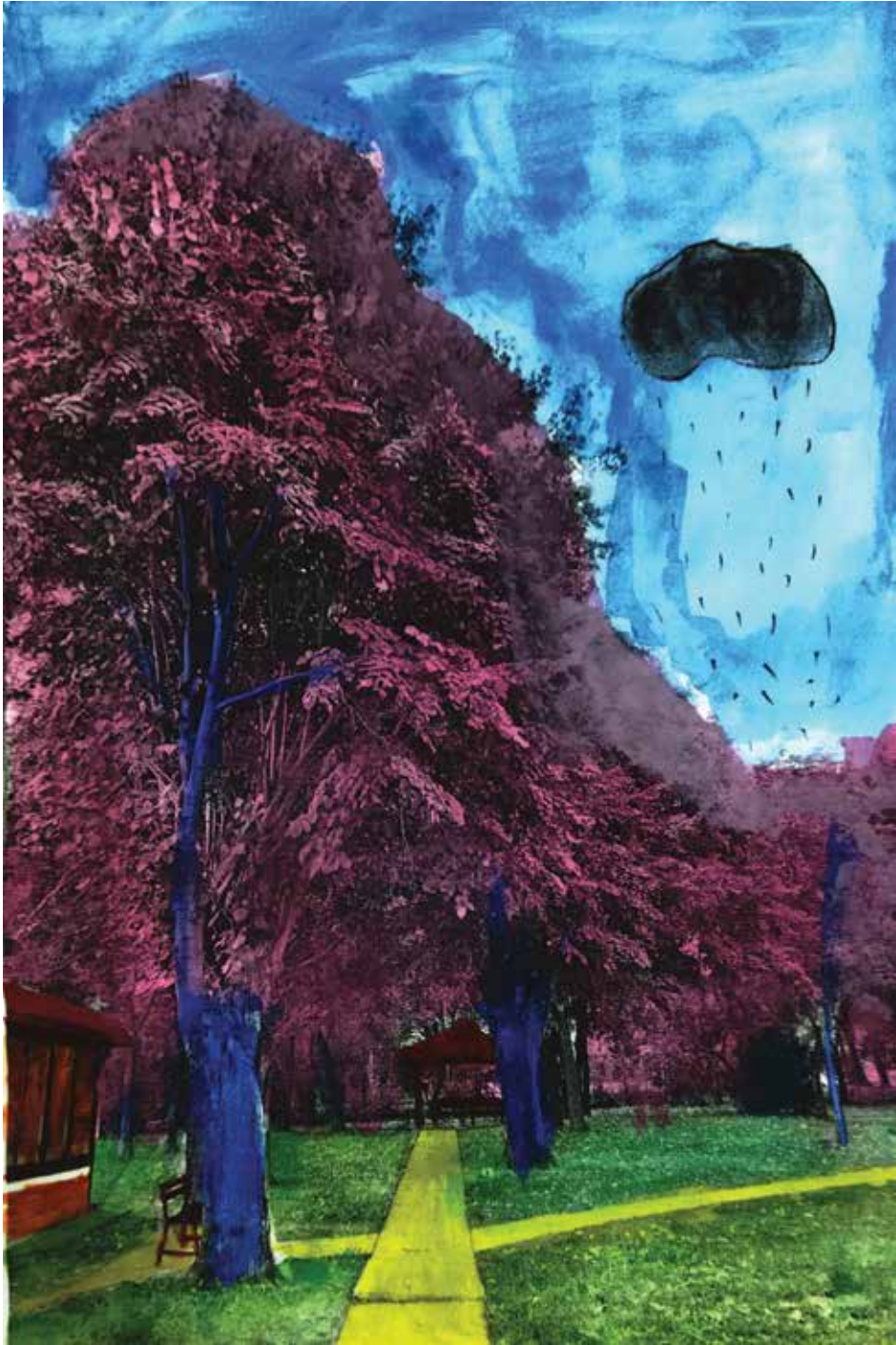
Аурора Елена Крчевинац, 6Б

Миа Симић 7а

Лука Павловић 7б

Софија Ђенић 96

Grade 6

Grade 6

Grade 6

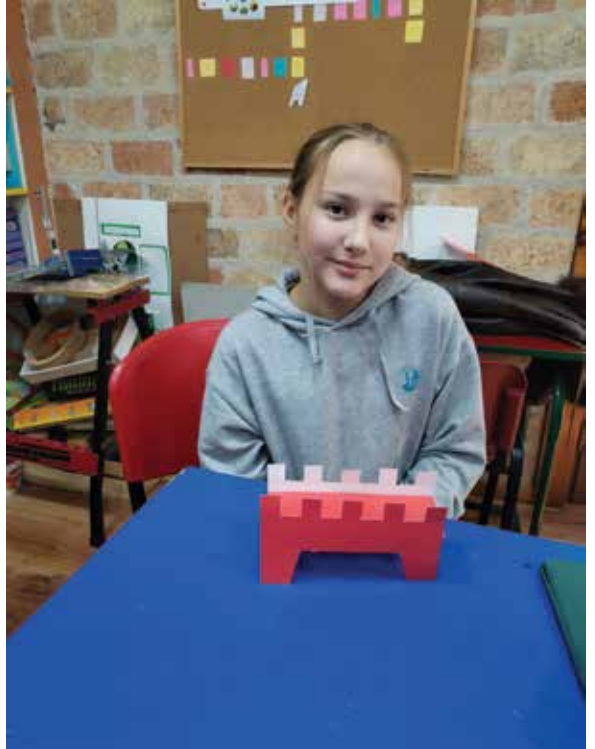

Grade 7

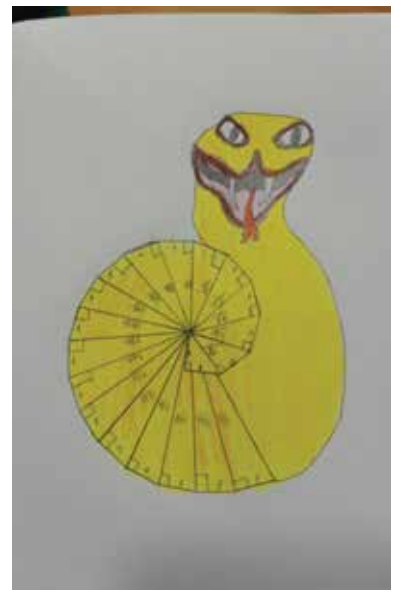
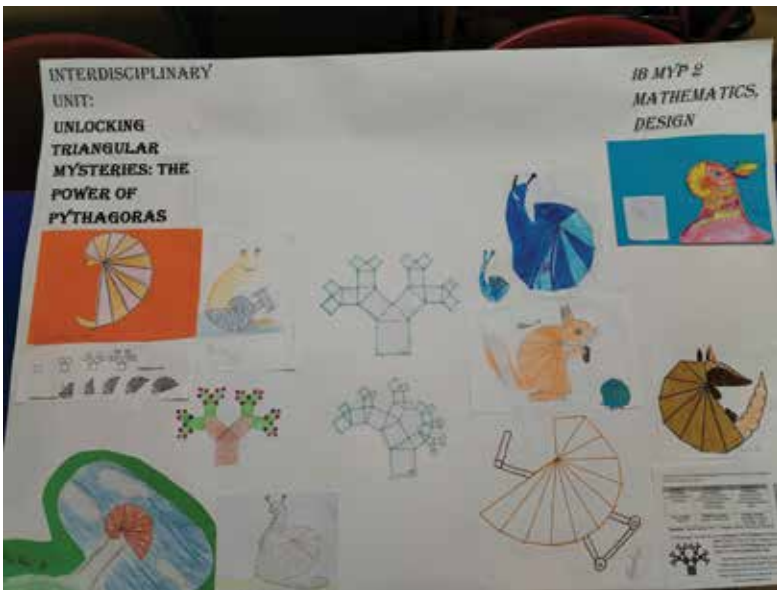
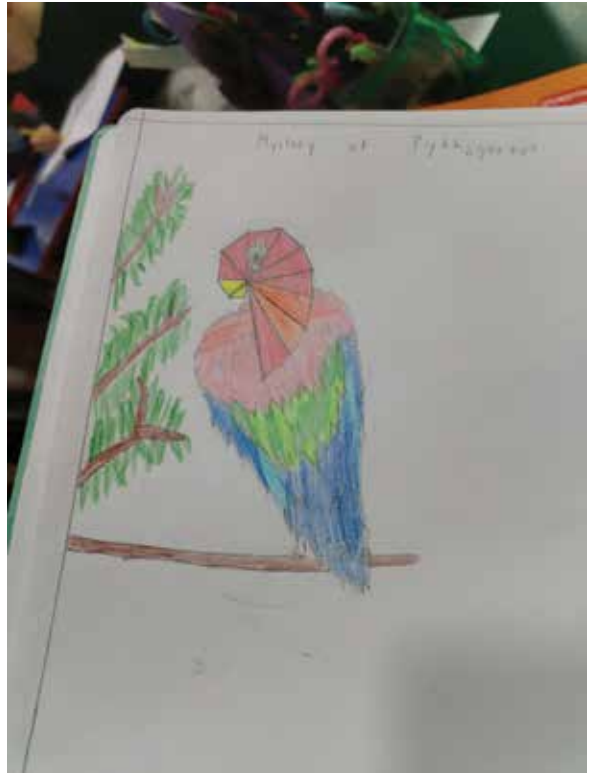

Grade 7

Grade 8

Grade 8

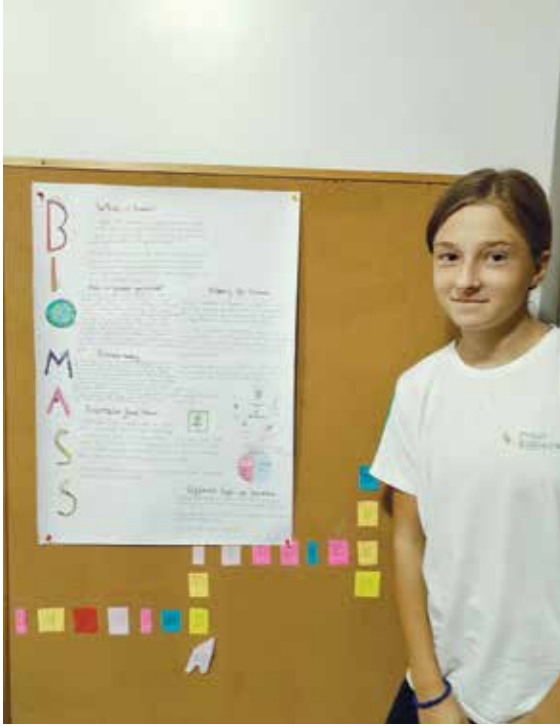

Grade 8

Grade 9

Бисери

- „Био је под **Боснином земљом**“, каже Лана 8Б (читај: био је из Босне)
- Марија 8Б части поводом рођендана. Рајко каже, одушевљен колачима: „Марија нас је све **обнашила!**“ (читај: надмашила)
- Андрија 8Б каже: „Без школе бих био **неображен.**“ (читај: необразован)
- Андрија 8Б има дилему и пита: „Да ли ово пишеми писаним или **неписаним** словима?“ (читај: штампаним)
- „Како појава Џона Бајроа мења приповедни ток? Кад је уведен лик Џона Бајроа у приповедни свет?“, пита наставница Весна ученике 7А. „На 2. страни приче“, каже Хелена.
- Рајко 8Б коментарише приповетку и каже: „То је био један **Турак.**“ (читај: Турчин)
- Рајко 8Б каже: „Краљ је **заповеђивао...**“ (читај: заповедао)
- Калина 7Б пише у писменом задатку - ...кад сам се **отуширала...**- (читај: истуширала)
- „Српскословенски језик је настао тако што су приликом преписивања књига монаси **промењивали** речи и користили свој говорни језик,“ каже Никола 9Б. (читај: мењали)
- „Ми смо **одживеле** тамо у шуми...“, пише Јања 6Б у свом писменом задатку описујући своју авантуру са дружином. (читај: шишају)
- Марија 8Б износи свој план за викенд и каже да иде код фризера на шишање. Збуњени Душан је запањено пита: „Па, зар се жене **шишавају?**“ (читај: шишају)
- Пише Анђела, 8Б у писменом задатку из српског језика – када ме видиш замишљену и **ћуговиту...** (читај: ћутљиву)
- „Мали Принц би **угинуо** без руже“, каже Рајко 8Б. (читај: умро)
- „То свакако није нешто у шта могу да се **упоздам**“, пише Рајко, 8Б у свом писменом задатку. (читај: уздам)
- Нина, 6Б ради тест и напише за РАДОСТ да је **атрактивна** именица. (читај: апстрактна)

Наставница Весна објашњава Жељку, 9Б у чему је погрешно на тесту. Он, схвативши погрешку, узвикује: „Значи ја сам те језике **заобрнуо**“. (читај: обрнуо)

Матеја Ћокић 8Б

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

373.5(497.11)

ЋАЧКИ кутак : лист ученика Основне школе "Руђер
Бошковић" / главни и одговорни уредник Весна Луковић
. - 2006, бр. 1 (нов.)- . - Београд : Основна школа "Руђер
Бошковић", 2006- (Београд : Службени гласник). - 25 cm

Доступно и на: <https://osboskovic.edu.rs/publikacije>
. - Полугодишње.

ISSN 2787-0510 = Ћачки кутак (Београд)

COBISS.SR-ID 37211145